

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 235

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

54 tomas
2011 m. rugsėjo 10 d.

Turinys

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

SPRENDIMAI

2011/526/ES:

- ★ 2010 m. rugsėjo 29 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos C 32/09 (ex NN 50/09), kurią Vokietija suteikė „Sparkasse KölnBonn“ restruktūrizuoti (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 6470) ⁽¹⁾..... 1

2011/527/ES:

- ★ 2011 m. sausio 26 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos C 7/10 (ex CP 250/09 ir NN 5/10), kurią Vokietija suteikė pagal mokestinių nuostolių perkėlimo schemą (KStG, Sanierungsklausel) (pranešta dokumentu Nr. C(2011) 275) ⁽¹⁾..... 26

2011/528/ES:

- ★ 2011 m. kovo 8 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos priemonės C 24/09 (ex N 446/08) – Valstybės pagalba daug energijos naudojančioms verslo įmonėms pagal Austrijos ekologiškos elektros energijos įstatymą (pranešta dokumentu Nr. C(2011) 1363) ⁽¹⁾..... 42

Kaina: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 29 d.

dėl valstybės pagalbos C 32/09 (ex NN 50/09), kurią Vokietija suteikė „Sparkasse KölnBonn“ restruktūrizuoti

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 6470)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/526/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į tas pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2009 m. spalio 21 d. Vokietija pranešė apie šias priemones.
- (2) 2009 m. lapkričio 4 d. sprendime (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) ⁽²⁾ Komisija padarė preliminarią išvadą, kad „Sparkasse KölnBonn“ (toliau – Bankas) kapitalo restruktūrizavimo priemonės buvo valstybės pagalba, ir išreiškė abejonę, ar „Sparkasse KölnBonn“ suteiktas priemonės galima vertinti kaip suderinamas su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalį. Komisija Vokietijos valdžios institucijų taip pat paprašė pateikti restruktūrizavimo planą.
- (3) 2010 m. sausio 6 d. sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje*, o suinteresuotosios šalys pakviestos pateikti savo pastabas.

2. NAUDOS GAVĖJO APIBŪDINIMAS

- (4) 2010 m. vasario 11 d. Vokietija pateikė restruktūrizavimo planą, kuris buvo aptartas 2009 m. gruodžio mėn.-2010 m. rugsėjo mėn. vykusiuose susitikimuose ir konferencijose.
- (5) Vokietija pateikė papildomą informaciją ir patikslintą restruktūrizavimo planą 2010 m. sausio 15 d., vasario 10, 12 ir 24 d., kovo 10, 26 d., gegužės 21, 28 d., birželio 8, 11 d., liepos 23 d., rugpjūčio 10, 23 d. Galutinė restruktūrizavimo plano redakcija pateikta 2010 m. rugsėjo 1 d.
- (6) „Sparkasse KölnBonn“ yra Vokietijos taupomasis bankas. Toks, koks veikia dabar, įsteigtas 2005 m. sujungus „Stadtsparkasse Köln“ ir „Sparkasse Bonn“, kurių savininkai atitinkamai buvo Kelno ir Bonos miestai (vok. *Träger*, atsakingos viešosios institucijos, toliau – savininkas). Kelno miestui netiesiogiai priklauso 70 %, Bonai – 30 % naujojo Banko akcijų. Po susijungimo „Sparkasse KölnBonn“ savininko funkcijas vykdo asociacija „Zweckverband Sparkasse KölnBonn“ (toliau – „Zweckverband“). „Zweckverband“ yra pagal viešąją teisę įsteigta specialios paskirties asociacija. Vieninteliai „Zweckverband“ nariai yra Kelno miestas (70 %) ir Bonos miestas (30 %).
- (7) 2008 m. pabaigoje „Sparkasse KölnBonn“ buvo antras pagal dydį Vokietijos taupomasis bankas, kurio balansą sudarė 31 mlrd. EUR Tuo metu „Sparkasse KölnBonn“ buvo suteiktas „Moody’s“ agentūros Aa2 reitingas. 2010 m. kovo 15 d. jis pakeistas į A1.

⁽¹⁾ Komisijos sprendimas byloje C 32/09 (ex NN 50/09) „Sparkasse KölnBonn“ restruktūrizavimas (OL C 2, 2010 1 6, p. 13).

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

- (8) „Sparkasse KölnBonn“ teikia bankininkystės paslaugas mažmeniniams klientams (vok. *Privatkundengeschäft*) ir įmonėms (vok. *Firmenkundengeschäft*). Bankas veikia regiono lygmeniu projektų finansavimo srityje ir kapitalo rinkose (vok. *Kapitalmarktgeschäft*), taip pat užsiimta kita finansine veikla, pavyzdžiui, turto valdymu.
- (9) Bankas veikia tik Kelno–Bonos regione, 2008 m. čia jam priklausė apie [30–35] (*) % fizinių asmenų indėlių rinkos, [20–25] % paskolų privatiems klientams ir [15–20] % paskolų įmonėms rinkos (3).

3. PAGALBOS PRIEMONĖS

- (10) „Sparkasse KölnBonn“ kapitalas iš viso papildytas 650 mln. EUR:
- i) 2008 m. pabaigoje išleidus teisės gauti dalį pelno sertifikatus (vok. *Genussrechte*) ir
- ii) 2009 m. pabaigoje išleidus akcijas be balsavimo teisės (vok. *Stille Einlage*).

3.1. Teisės gauti dalį pelno sertifikatai (vok. *Genussrechte*)

- (11) 2008 m. gruodžio mėn. „Rheinische Sparkassen-Förderungsgesellschaft“ (toliau – „Förderungsgesellschaft“) pasirašė iš viso 300 mln. EUR nominaliosios vertės teisės gauti dalį „Sparkasse KölnBonn“ pelno sertifikatus dviem dalimis po 150 mln. EUR.
- (12) „Förderungsgesellschaft“ yra „Rheinischer Sparkassen und Giroverband“ (Reino taupomųjų bankų asociacija, toliau – RSGV) visiškai priklausanti patronuojamoji bendrovė. RSGV yra viešosios teisės reglamentuojama visų Reino žemės taupomųjų bankų ir jų savininkų, viešųjų subjektų, asociacija (vok. *Körperschaft des öffentlichen Rechts*), atstovaujanti taupomiesiems bankams (vok. *Sparkassen*) ir jų savininkams (viešiesiems subjektams). „Förderungsgesellschaft“ įstatuose nubrėžtas tikslas – remti RSGV priklausančių taupomųjų bankų veiklą. „Förderungsgesellschaft“ gali prisidėti prie taupomųjų bankų kapitalo tik tam, kad būtų plėtojama tolesnė kreditų teikimo veikla, jai gali būti suteiktos paskolos.
- (13) Sertifikato atkarpa yra 8 %. Sertifikatai galioja iki 2013 m. gruodžio 31 d. Reguliavimo požiūriu teisės gauti dalį pelno sertifikatai yra antrojo lygio kapitalas.

- (14) Teisės gauti dalį pelno sertifikatams tenka dalis metinio nuostolio – proporcingai bendram kapitalui, iš kurio dengiamas nuostolis. Mokėjimai už teisės gauti dalį pelno sertifikatus gali būti perkeliama [...], t. y. nesumokėti mokėjimai už teisės gauti dalį pelno sertifikatus privalo būti sumokėti per [2–6] m. nuo mokėjimo termino. Tas pats taikoma mokėjimams, skirtiems nominaliajai teisės gauti dalį pelno sertifikatų vertei papildyti, jei vertė sumažėja dėl nuostolių padengimo.
- (15) Kad galėtų finansuoti sertifikatus, „Förderungsgesellschaft“ paėmė dvi paskolas [...]. Už šias paskolas skaičiuojamos fiksuotosios [4–5] % palūkanos visą teisės gauti dalį pelno sertifikatų galiojimo laikotarpį. [...] paskolą garantavo RSGV, už garantiją „Förderungsgesellschaft“ jai mokės [1,8–2,5] % atlygi.

3.2. Akcijos be balsavimo teisės

- (16) Akcijų be balsavimo teisės sutartys sudarytos 2009 m. sausio 2 d. ir vasario 27 d. tarp „Sparkasse KölnBonn“ ir „Zweckverband“ iš viso dėl 350 mln. EUR *Stille Gesellschaft*, apmokėtinų dviem dalimis: 300 mln. EUR 2009 m. sausio 2 d. ir 50 mln. EUR 2009 m. balandžio 1 d. Akcijos be balsavimo teisės yra tokia priemonė, kai investuotojas neįgyja balsavimo teisės, bet gauna atlygį. Ši priemonė yra neriboto galiojimo ir pripažįstama kaip pirmojo lygio pagrindinis kapitalas. Akcijos be balsavimo teisės priklauso „Zweckverband“.
- (17) Norėdama finansuoti akcijas be balsavimo teisės „Zweckverband“ sudarė 300 mln. EUR paskolos sutartį pirmajai daliai padengti. 50 % paskolos suteikė [...], kitą 50 % dalį [...]. Už paskolą „Zweckverband“ moka palūkanas, kurių dydis lygus 12 mėnesių EURIBOR ir [0,7–1,1] % sumai. Antroji 50 mln. EUR dalis perfinansuota iš [...] paskolos, už kurią mokamos palūkanos, kurių dydis lygus EURIBOR ir [0,7–1,1] % sumai. Nors nei Kelnas, nei Bona nesuteikia jokių specialių garantijų, pagal „Zweckverband“ įstatus abu miestai už „Zweckverband“ išpareigojimus prisiima neribotą įstatymuose numatytą atsakomybę.
- (18) Už akcijas be balsavimo teisių „Sparkasse Köln Bonn“ mokamo atlygio dydis yra lygus 12 mėnesių EURIBOR ir 7,25 % sumai. Šis atlygis nustatytas pagal Vokietijos banko nešališką nuomonę. Atlygis mokamas, jeigu balanse parodomas į apskaitą įtrauktas pelnas, ir nemokamas, jei tais metais „Sparkasse KölnBonn“ neturi pelno. Atlygis nemokamas, jeigu sukakus jo mokėjimo terminui kapitalo pakankamumo rodiklis yra mažesnis negu 9 % ir jei atlygį sumokėjus atitinkamais apskaitiniais metais būtų patirtas arba padidėtų nuostolis. Jeigu mokėjimas atidedamas, prievolė vėliau sumokėti nesumokėtą sumą neperkeliamą. Be to, akcijoms be balsavimo teisių tenka dalis balanso ataskaitoje nurodytų į apskaitą įtrauktų nuostolių proporcingai bendram kapitalui, iš kurios dengiami nuostoliai.

(*) Profesinė paslaptis.

(3) Jo rinkos dalis, palyginti su visu Vokietijos bankų sektoriumi, yra pernelyg maža, kad būtų svarbi.

4. RESTRUKTŪRIZAVIMO PLANAS

(19) Pagal restruktūrizavimo planą „Sparkasse KölnBonn“ toliau laikysis įstatymuose numatyto regioninio taupomojo banko verslo modelio. Bankas daugiausia teiks įprastas mažmeninės bankininkystės paslaugas tradiciniams klientų grupėms, t. y. privatiems klientams ir MVĮ, ir atsisakys kitos veiklos, pavyzdžiui, prekybos vertybiniais popieriais savo sąskaita arba investicijų į struktūrinius produktus, taip pat parduos su pagrindine veikla nesusijusias patrunuojamąsias bendroves. Bankas taip pat labai sumažins savo administracines išlaidas.

4.1. Restruktūrizavimo plano apibūdinimas

(20) „Sparkasse KölnBonn“ daugiausia paslaugas teiks Kelno – Bonos regiono klientams: teiks paslaugas privatiems klientams, taip pat privačios bankininkystės paslaugas, paslaugas MVĮ, įmonėms ir institucijoms. Banko tiksliniai klientai yra tie, kurių metinė apyvarta yra mažesnė nei 250 mln. EUR.

(21) „Sparkasse KölnBonn“ sumažins didžiausias kreditų pozicijas apribodamas kredito linijas, pareikalaudamas papildomo užstato arba perduodamas riziką kitoms kreditų institucijoms. Juridinių asmenų – klientų segmente „Sparkasse KölnBonn“ savo poziciją jau sumažino 551,5 mln. EUR, iki 2013 m. pabaigos šią poziciją sumažins dar [900–1 100] EUR nuo pradinio jos 2,8 mlrd. EUR lygio 2008 m. Be to, tomis pačiomis priemonėmis iki 2013 m. [800–900] mln. EUR bus sumažinta kreditų, suteiktų institucijoms, kurios nėra susijusios su Kelno – Bonos regionu, pozicija (žr. I priedo 4 punktą).

(22) „Sparkasse KölnBonn“ jau sumažino prekybos vertybiniais popieriais savo sąskaita portfelį nuo 550 mln. EUR iki [20–23] mln. EUR ir jį dar mažins iki 0. Bankas ateityje nutrauks visą prekybos vertybiniais popieriais savo sąskaita veiklą ir svarsto galimybę atsisakyti savo kaip prekybos vertybiniais popieriais institucijos statuso, visą likusią ribotą prekybos vertybiniais popieriais veiklą vykdyti tik kaip bankas. Jis kokybiškai apsiribos tik tam tikrais produktais ir turės laikytis kiekybinės dienos pozicijos ribos (rinkos rizika < [3–5] mln. EUR, žr. I priedo 2 punktą).

(23) Vienas pagrindinių „Sparkasse KölnBonn“ 2008 m. nuostolių šaltinių buvo jo investicijos į vadinamuosius ABS ir strateginio turto paskirstymo (toliau – SAA) portfelius. Investuodamas į ABS portfelį „Sparkasse KölnBonn“ įsigijo geografiškai įvairaus⁽⁴⁾ ir daugiausia AAA

reitingu įvertinto turto, įskaitant RMBS⁽⁵⁾, CDO⁽⁶⁾, CMBS⁽⁷⁾, ABS⁽⁸⁾ ir CLO⁽⁹⁾. 2007 m. pabaigoje ABS portfelio vertė „Sparkasse KölnBonn“ apskaitos dokumentuose siekė 1,05 mlrd. EUR. SAA yra investicija į specialius fondus, per kuriuos „Sparkasse KölnBonn“ valdė diversifikuotą portfelį, kurį, be kitų priemonių, sudarė tarptautinės nuosavo kapitalo akcijos, REIT⁽¹⁰⁾ ir obligacijos, įskaitant aukšto pajamingumo ir besiformuojančių rinkų obligacijas. 2007 m. pabaigoje šio portfelio vertė „Sparkasse KölnBonn“ apskaitos dokumentuose siekė 2,2 mlrd. EUR. Nors „Sparkasse KölnBonn“ siekė kuo labiau diversifikuoti savo ABS ir SAA portfelius, juos labai paveikė finansų krizė. Dėl abiejų portfelių nurašyta 249 mln. EUR⁽¹¹⁾, kuriuos „Sparkasse KölnBonn“ turėjo pripažinti savo 2008 m. investicijų portfelyje, be 2007 m. jau užregistruotų 108 mln. EUR.

(24) Savo restruktūrizavimo plane „Sparkasse KölnBonn“ nurodė, kad ABS ir SAA investicijos neatitinka rizikos pobūdžio ir strateginio veiklos perorientavimo tradicinio taupomojo banko veiklos kryptimi. Todėl Bankas nusprendė visiškai parduoti šiuos išipareigojimus arba jų atsisakyti iki 2014 m. 2008 m. kovo mėn. „Sparkasse KölnBonn“ sumažino SAA investicijas per pusę, kad apribotų savo nuosavo kapitalo poziciją. Investicijos dar mažintos 2009 m. – iki 2009 m. rugsėjo 30 d. SAA portfelis sumažintas iki 468 mln. EUR. Likusį ABS pozicijos (jos nominalioji vertė 2009 m. rugsėjo 30 d. buvo 970 mln. EUR) poveikį „Sparkasse KölnBonn“ apskaitoje kompensuos atidėjiniai ir rizikos draudimas 2010 m. Pagaliau [2012 – 2014 m.] likusį portfelį ketinama parduoti.

(25) „Sparkasse KölnBonn“ pradėjo įgyvendinti visuotinę išlaidų mažinimo programą: mažinti personalą, optimizuoti vidaus procesus ir iki 2011 m. uždaryti 22 iš 131 savo filialo. Taip administracinės išlaidos laipsniškai iki 2014 m. bus sumažintos [5 – 8] %⁽¹²⁾

(26) Vokietija išipareigoja, kad Bankas laikysis atkarpų mokėjimų (I priedo 7 punktą), reklamos (I priedo 9 punktą), įsigijimo (I priedo 8 punktą) apribojimų ir kainų lyderystės draudimo, pagal kurį iki 2014 m. „Sparkasse KölnBonn“ už indėlius ir hipotekas nesiūlys geresnių palūkanų negu 10 didžiausių konkurentų (dėl indėlių – pagal atitinkamos Kelno – Bonos regiono rinkos konkurentų

⁽⁵⁾ Būsto hipotekiniais kredитаis užtikrinti vertybiniai popieriai.

⁽⁶⁾ Užstatu užtikrintas skolos išipareigojimas.

⁽⁷⁾ Komercline hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai.

⁽⁸⁾ Turtu užtikrinti vertybiniai popieriai.

⁽⁹⁾ Užstatu užtikrintas paskolos išipareigojimas.

⁽¹⁰⁾ Nekilnojamojo turto fondas.

⁽¹¹⁾ Iš jų iš ABS portfelio: 2008 m. nurašyti 104,5 mln. EUR.

⁽¹²⁾ Atsižvelgiant į kainų ir atlyginimų augimą.

⁽⁴⁾ Iki 2009 m. rugsėjo mėn. pabaigos 64 % ABS portfelio buvo susiję su Vokietija ir kitomis Europos šalimis, kiti 17 % – su JAV.

užimamas rinkos dalis, dėl hipotekos – pagal naujų produktų Vokietijos rinkos dalis, žr. I priedo 5 punktą).

4.2. Patronuojamųjų bendrovių restruktūrizavimas

(27) „Sparkasse KölnBonn“ ketina vienu trečdaliu sumažinti turimų patronuojamųjų bendrovių skaičių. Iš patronuojamųjų bendrovių portfelio, kurio vertė pagal 2008 m. gruodžio 31 d. Banko apskaitos dokumentus buvo 635 mln. EUR, [20–40] mln. EUR dalis iki 2009 m. pabaigos buvo parduota arba likviduota, [180–50] mln. EUR dalis dar turi būti parduota. Įgyvendindamas šią priemonę „Sparkasse KölnBonn“, atsižvelgdamas į patronuojamosios bendrovės tipą, siekia dvejų tikslų. Pirma, parduodamas su pagrindine veikla nesusijusias patronuojamąsias bendroves, veikiančias regioninių plėtros projektų, komunalinio ir socialinio būsto srityje⁽¹³⁾, siekia sumažinti „Sparkasse KölnBonn“ riziką ir pažeidžiamumą. Antra, subjektų, kurie susiję su „Sparkasse KölnBonn“ veikla tik netiesiogiai, akcijų pardavimu siekiama gauti pelno, iš kurio būtų galima finansuoti „Sparkasse KölnBonn“ restruktūrizavimą. Išsamus patronuojamųjų bendrovių, kurias ketinama parduoti, sąrašas pateiktas I priedo 10 ir 13 punktuose.

(28) Pavyzdžiui, prie antros bendrovių, kurias ketinama parduoti, grupės priskiriamos tokių bendrovių kaip „RW Holding AG“, „S ProFinanz Versicherungsmakler GmbH“, „Schufa Holding AG“ ir „Neue Leben Pensionsverwaltung AG“ akcijos. Jų akcijos jau parduotos, gautos pajamos iš viso sudaro apie [25–35] mln. EUR.

(29) Parduodamas kai kurias patronuojamųjų bendrovių akcijas, kurių vertė siekia apie [70–100] mln. EUR, „Sparkasse KölnBonn“ tikisi nedidelio privačių trečiųjų šalių pirkėjų susidomėjimo. Tokį nedidelį susidomėjimą daugiausia lemia šių bendrovių pobūdis, nes jos yra mažos, dalyvauja socialinio būsto ir regiono plėtros projektuose, bendradarbiaudamos su Kelno miestu, arba jų nuosavybės struktūra, nes didžiausia jos dalis jau priklauso Kelno miestui. Todėl Bankas svarsto galimybę parduoti šią veiklą [Kelno miestui arba su Kelno miestu

susijusiai bendrovei]. Perdavimas būtų vykdomas pagal rinkos vertę, kurią nustatytų nepriklausomas ekspertas. Turtas, kuris priklauso patronuojamosioms bendrovėms ir kurį ketinama parduoti Kelno miestui, daugiausia susijęs su veikla nekilnojamojo turto srityje.

(30) Įgyvendinės restruktūrizavimo priemonės, Bankas sumažins savo pagal riziką įvertintą turtą (angl. RWA) [2–5] mlrd. EUR iki [15–20] mlrd. EUR, t. y. [15–20] % (neatsižvelgiant į būsimą pagrindinio verslo augimą restruktūrizavimo laikotarpiu). Jeigu būtų atsižvelgta į pagrindinio verslo augimą, RWA sumažėjimas iki 2014 m. sudarytų [10–15] % „Sparkasse KölnBonn“ [...] sumažėtų [4–6] mlrd. EUR iki [20–30] mlrd. EUR (t. y. [15–20] % (neatsižvelgiant į būsimą pagrindinės veiklos augimą restruktūrizavimo laikotarpiu). Jei į pagrindinio verslo augimą būtų atsižvelgta, įgyvendinus restruktūrizavimo priemones bendras turtas sumažėtų 5 %.

4.3. Gebėjimas susigrąžinti gyvybingumą pagal pagrindinį ir nepalankiausių sąlygų scenarijus

(31) Vokietija pristatė pagrindinį ir nepalankiausių sąlygų scenarijus, kad parodytų, ar „Sparkasse KölnBonn“ gebėtų susigrąžinti ilgalaikį gyvybingumą.

Pagrindinis scenarijus

(32) Pagal pagrindinį scenarijų finansinės prognozės grindžiamos prielaidomis, kurios sutampa su pripažintų ekonomikos institucijų skelbiamomis prognozėmis Vokietijai. Daroma prielaida, kad BVP augimas tebebus to paties vidutinio lygio visą restruktūrizavimo laikotarpį. Numatoma, kad užimtumo lygis iki 2011 m. toliau kils, tada ims iš lėto kristi. Pagaliau numatoma, kad dabartinė nepalanki mažų palūkanų aplinka 2010 m. pagerės ir likusią restruktūrizavimo laikotarpio dalį nesikeis.

(33) Toliau 1 lentelėje parodyta, kad pagal pagrindinį scenarijų numatoma, jog „Sparkasse KölnBonn“ 2010 m. vėl ims veikti pelningai, jo rezultatai gerės iki 2014 m. 2014 m. banko nuosavo kapitalo grąža (angl. ROE) sudarys [9–10] % 1 schemeje parodyti svarbiausi 2008–2014 m. finansiniai „Sparkasse KölnBonn“ veiklos rodikliai.

⁽¹³⁾ Nemažai sunkumų „Sparkasse KölnBonn“ sukėlė tai, kad jis dalyvavo su jo pagrindine veikla nesusijusiuose projektuose ir turėjo su pagrindine veikla nesusijusių patronuojamųjų bendrovių. Ši veikla praeityje lėmė didžiąją dalį nuostolių. Kad pritrauktų naujų pramonės šakų į Kelną, anksčiau Bankas dalyvavo komercinių ir biuro pastatų statybos projektuose arba teikė nuomos garantijas, taip siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas nekilnojamojo turto plėtrai. Bankas iš naujo derasi dėl garantijų ir nuomos sutarčių, siekdamas šiuos susitarimus nutraukti ir, jei įmanoma, parduoda savo veiklą trečiosioms šalims.

1 lentelė

„Sparkasse KölnBonn“ 2010 – 2014 m. pelnas prieš mokesčius pagal pagrindinį scenarijų

Scenarijus	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.
Pagrindinis	- 98,8	[5-10]	[80-100]	[125-150]	[150-175]	[20-225]

1 schema

Pagrindiniai 2008– 2014 m. finansiniai „Sparkasse KölnBonn“ veiklos rodikliai pagal pagrindinį scenarijų

	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.
RWA⁽¹⁾ (mlrd. EUR)	20,2	19,1	[17,5-20]	(...)	(...)	(...)	[15-20]
1 lygio kap. pakank.⁽²⁾	6,4 % (5,5 %)	6,9 % (6,1 %)	[7-8] % ([6-7] %)	[8-9] % ([7-8] %)	[8-9] % ([7-8] %)	[8-9] % ([7-8] %)	[8-10] % ([8-9] %)
ROE	- 13,5 %	- 6,5 %	[0-3] %	[4-6] %	[7-9] %	[7-9] %	[9-10] %
CIR	73,0 %	70,0 %	[65-75] %	[60-70] %	[55-65] %	[50-60] %	[50-60] %
FTE	3 824	3 672	[3 500- 3 750]	[3 250- 3 500]	[3 000- 3 250]	[3 000- 3 250]	[2 750- 3 000]

(¹) Tik „Sparkasse KölnBonn“ rodiklis.

(²) „Sparkasse KölnBonn“ pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis, skliausteliuose nurodytas visos grupės pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis. CIR – sąnaudų ir pajamų santykis, FTE – sąlyginis darbuotojų (dirbančių visu etatu) skaičius.

Nepalankiausių sąlygų scenarijus ir jautrumo analizė

- (34) Pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų daromos makroekonominės prielaidos, kad krizė tęsis iki 2011 m. ir lėtas atsigavimas prasidės 2012 m. Pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų numatoma, kad nepalanki mažų palūkanų aplinka vyraus dvejais metais ilgiau, palyginti su pagrindiniu scenarijumi.
- (35) Pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų numatoma, kad „Sparkasse KölnBonn“ pelningai veikti pradės 2012 m., o jo rezultatai ims nuolat gerėti iki 2014 m. 2014 m. banko nuosavo kapitalo grąža (angl. ROE) sudarys [10-12,5] %. Pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų „Sparkasse KölnBonn“ ir visos konsoliduotos grupės kapitalo pakankamumo rodiklis tebebus gerokai didesnis už reikalaujamą mažiausią galimą ribą visą restruktūrizavimo laikotarpį. 2 lentelėje ir 2 schemoje parodyti svarbiausi 2008 – 2014 m. finansiniai „Sparkasse KölnBonn“ veiklos rodikliai pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų.

2 lentelė

„Sparkasse KölnBonn“ 2010 - 2014 m. pelnas prieš mokesčius pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų

Scenarijus	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.
Nepalankiausių sąlygų	- 98,8	[-125-510]	[-25-50]	[50-75]	[125-150]	[175-200]

2 schema

Pagrindiniai 2008 – 2014 m. finansiniai „Sparkasse KölnBonn“ veiklos rodikliai pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų

	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.
RWA⁽¹⁾ (mlrd. EUR)	20,2	19,1	[17-20]	[17-19]	[17-19]	[17-19]	[16-18]
1 lygio kap. pakank.⁽²⁾	6,4 % (5,5 %)	6,9 % (6,1 %)	[6-7] % ([5-6] %)	[6-7] % ([6-7] %)	[6-7] % ([6-7] %)	[6-7] % ([6-7] %)	[7-8] % ([6-7] %)

	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	
Rodikliai	ROE	- 13,5 %	- 6,5 %	[-8-9] %	[-1-3] %	[3-5] %	[8-10] %	[10-12] %
	CIR	73,0 %	70,0 %	[70-75] %	[65-70] %	[60-65] %	[55-60] %	[50-55] %
	FTE	3 824	3 672	[3 500- 3 750]	[3 250- 3 500]	[3 000- 3 250]	[3 000- 3 250]	[2 750- 3 000]

(¹) Tik „Sparkasse KölnBonn“ rodiklis.

(²) „Sparkasse KölnBonn“ pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis, skliausteliuose nurodytas visos grupės pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis. CIR – sąnaudų ir pajamų santykis, FTE – sąlyginis darbuotojų (dirbančių visu etatu) skaičius.

- (36) Kadangi šiuo metu Banko pajamas labiausiai riboja mažos trumpalaikės palūkanos, atlikta papildoma palūkanų jautrumo analizė (pagal 1 scenarijų palūkanų kreivė kyla 100 bazinių punktų, pagal 2 scenarijų kreivė krinta 50 bazinių punktų). Analizė patvirtino, kad tolesnis palūkanų normų didėjimas pagerintų, o mažėjimas sumažintų „Sparkasse KölnBonn“ pelningumą, t. y. trumpalaikių palūkanų normoms tiesiniu būdu sumažėjus 50 bazinių punktų pelnas per metus sumažėtų [20–25] mln. EUR. Bendra Vokietijos pateikta jautrumo analizė rodo, kad „Sparkasse KölnBonn“ nėra labai jautrus dideliems palūkanų normų šuoliams.

4.4. Bendrovės valdymas

- (37) Iš Vokietijos pateiktos informacijos matyti, kad politiniais sumetimais priimti investicijų sprendimai, dėl kurių kilo dalis „Sparkasse KölnBonn“ sunkumų, priimti 1997–2004 m., iki 2005 m. įvykusio „Stadtsparkasse Köln“ ir „Sparkasse Bonn“ susijungimo, kai buvo sukurta dabartinė „Sparkasse KölnBonn“ struktūra. Šie investicijų sprendimai taip pat priimti kitokiomis teisinėmis sąlygomis, kurios daugiausia buvo nustatytos Šiaurės Reino-Vestfalijos taupomųjų bankų įstatyme (¹⁴). Nuo to laiko „Sparkasse KölnBonn“ valdymo struktūra buvo tobulinama.
- (38) Kadangi po 2005 m. susijungimo pasikeitė už Banką atsakingos viešosios institucijos (vok. *Träger*) struktūra, svarbūs „Zweckverband“ sprendimai priimami kvalifikuotos akcininkų daugumos, kurią sudaro ne mažiau kaip 85 % balsų (daugiau už vienam miestui priklausantį dalį), balsais.
- (39) Institucijos valdymo organų skaičius ir dydis sumažintas, smarkiai sumažintas stebėtojų tarybos ir valdybos narių skaičius (¹⁵). Investicinis komitetas, kurį sudaro trys

valdybos nariai, anksčiau „Stadtsparkasse Köln“ turėjęs teisę spręsti dėl investicijų į patronuojamąsias bendroves, panaikintas. Valdyba prisiėmė atsakomybę už nuosavo kapitalo investicijų, kurios turi būti vertinamos pagal ekonominius kriterijus, politiką. Taip pat visas naujas „Sparkasse KölnBonn“ investicijas turi tvirtinti stebėtojų taryba.

- (40) Pagal Taupomųjų bankų įstatymo pakeitimus Bankas privalėjo sudaryti rizikos ir apskaitos komitetus, suteikti jiems plačius kontrolės įgaliojimus. Pagal įstatymą taip pat reikalaujama, kad stebėtojų tarybos nariai turėtų reikiamą kvalifikaciją taupomojo banko veiklai vertinti ir kontroliuoti. Visa atsakomybė už Banko valdymą tenka valdybai, kurios nesaisto jokie stebėtojų tarybos arba akcininkų nurodymai.
- (41) Be jau įgyvendintų bendrovės valdymo struktūros patobulinimų, „Sparkasse KölnBonn“ toliau stiprins savo valdymo struktūrą didindama nepriklausomų (¹⁶) stebėtojų tarybos narių skaičių nuo dviejų (kaip dabar) iki keturių iš 18 narių. Nuo 2011 m. sausio 1 d. apskaitos komiteto narių skaičius bus sumažintas nuo devynių iki septynių, o rizikos komiteto narių skaičius – nuo devynių iki šešių. Investicinis komitetas bus panaikintas iki 2011 m. pabaigos, strateginis komitetas – iki 2010 m. pabaigos. Pirmojo komiteto svarba savaime sumažės „Sparkasse KölnBonn“ pardavus didžiąją savo patronuojamųjų bendrovių akcijų dalį. Šio komiteto funkcijas perims valdyba. Pagaliau bus iš dalies pakeistas sprendimų dėl bendrovių įsigijimo priėmimo procesas, tam reikės vieningo valdybos sprendimo ir bus reikalaujama, kad didesnes kaip [2–5] mln. EUR investicijas prieš tai teigiamai įvertintų nepriklausomas ekspertas, atlikęs išsamų patikrinimą arba verslo įvertinimą.

(¹⁴) Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen, <http://www.wlsgv.de/download/spkg28112008.pdf>, dabartinė redakcija galioja nuo 2008 m. lapkričio 29 d.

(¹⁵) 2005–2010 m. iš devynių valdybos narių palikti penki, iš 27 stebėtojų tarybos narių palikti 18.

(¹⁶) Šiuo atveju „nepriklausomas“ reiškia, kad stebėtojų tarybos narys nepriklauso jį (ją) paskyrusio miesto tarybai.

4.5. Mišriosios priemonės

- (42) Trečiųjų šalių investuotojų turimų „Sparkasse KölnBonn“ mišriųjų kapitalo priemonių (privatūs teisės gauti dalį pelno sertifikatai) vertė yra 224 mln. EUR. Remiantis Vokietijos pateikta informacija, *Genussrechte* ir privatūs teisės gauti dalį pelno sertifikatai yra klasifikuojami *pari passu*. Akcijos be balsavimo teisės yra mažesnio prioriteto už pirmųjų tipų sertifikatus. 3 lentelėje parodyta, kad nuo 2008 m. už mišriąsias kapitalo priemones atkarpos nebuvo mokamos. 2008 ir 2009 m. *Genussrechte* teko 57,4 mln. EUR nuostolių. 2009 m. dalis nuostolių teko akcijoms be balsavimo teisės ir privatiems sertifikatams. Nuo 2010 m. mišriosios priemonės bus papildytos, nuo 2011 m. bus pradėtos mokėti ir iki 2012 m. bus mokamos visos kaupiamosios atkarpos, kurių mokėjimas buvo nutrauktas. 2013 m. visos mišriosios priemonės bus papildytos, mokamos visos atkarpos, kurių mokėjimas buvo nutrauktas, už kiekvieną priemonę bus mokama visa atkarpos suma. Kadangi atkarpos mokamos, jei pelno ir nuostolio ataskaitos arba balanso rezultatas yra teigiamas, „Sparkasse KölnBonn“ neturi teisės pats nuspręsti sustabdyti atkarpų mokėjimą, jei veikia pelningai ir jei pablogėjusi kapitalo padėtis ištaisoma.

3 lentelė

„Sparkasse KölnBonn“ 2009–2014 m. pelno paskirstymas (pagrindinis scenarijus)

	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.
Pelnas prieš mokesčius		- 98,8	[5–10]	[80–100]	[125–150]	[150–175]	[200–225]

Pelno paskirstymas pagal kapitalo priemones

Valstybės sertifikatai	Pelno dengimas	40,6	16,8	0	0	0	0	0
	Pagrindinė dalis	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	Palūkanos	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Privatūs sertifikatai	Pelno dengimas	0	12,5	0	0	0	0	0
	Pagrindinė dalis	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	Palūkanos	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Akcijos be balsavimo teisės	Pelno dengimas	0	19,5	0	0	0	0	0
	Pagrindinė dalis	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
	Palūkanos	0	0	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (43) Vokietija išsipareigojo, kad Bankas nemokės jokių kitų atkarpų už privačių investuotojų turimas mišriąsias kapitalo priemones, tik tas, kurias privalo mokėti pagal sutartį (I priedo 7 punktą).

4.6. „WestLB“

- (44) Kitas „Sparkasse KölnBonn“ sunkumų šaltinis buvo jo „WestLB“ akcijos. Praeityje „Sparkasse KölnBonn“ patyrė [...] mln. EUR nuostolių, nes kaip regiono taupomųjų bankų asociacijos narys prisidėjo prie taupomųjų bankų asociacijos įsteigto rezervinio fondo, skirto savo nariams ir *Landesbanks* apsaugoti. Fondas turėjo išikišti „WestLB“ sanuoti 2008 m. Likusioji rizikos pozicija yra susijusi su netiesioginėmis „Sparkasse KölnBonn“ investicijomis į „WestLB“ ir likusiais netiesioginiais išsipareigojimais už „WestLB“ per RSGV.

- (45) Nors „Sparkasse KölnBonn“ tiesiogiai neinvestavo į „WestLB“, riziką jis patiria dėl RSGV, kurioje „Sparkasse KölnBonn“ tiesiogiai priklauso apie 19 % dalis, jame turimų akcijų. Remiantis Vokietijos pateikta informacija, bet kurio „WestLB“ vertės RSGV apskaitoje sumažėjimo poveikis „Sparkasse KölnBonn“ yra labai nedidelis. Pirma, po neseniai nepriklausomo vertintojo atlikto „WestLB“ vertinimo jo vertė RSGV apskaitoje 2009 m. gruodžio 31 d. atitinkamai sumažėjo nuo pradinės [...] mlrd. EUR vertės iki [...] mln. EUR. Todėl „Sparkasse KölnBonn“ netiesiogiai valdoma „WestLB“ kapitalo dalis sudaro apie [...] mln. EUR. Taip pat kadangi „Sparkasse KölnBonn“ valdo „WestLB“ kapitalo dalį tik per turimą RSGV kapitalą, „Sparkasse KölnBonn“ svarbi tik vidinė jo vertė. Ją veikia ne tik „WestLB“ vertė, bet ir kitos RSGV patronuojamosios bendrovės ir investicijos. 2009 m. pabaigoje atlikus kitų RSGV patronuojamųjų bendrovių vertinimą

paiškėjo, kad esama nemažai nenaudojamų rezervų, kurių pakaktų net pagal galimą blogiausią scenarijų, jei tektų nurašyti visą „WestLB“ vertę.

- (46) „Sparkasse KölnBonn“ išipareigojimas prisidėti [prie ...], sukurto padėgti galimiems neseniai įvertintiems „WestLB“ blogų paskolų nuostoliams, yra [...] mln. EUR per 25 metus. Tačiau šis išipareigojimas nepaveiks Banko galimybių ateityje vykdyti savo išipareigojimus pagal įstatymus, nes įnašai [į ...] turi būti daromi tik iš būsimo pelno.

4.7. Dalinis pasitraukimas prieš terminą

- (47) Vokietija išipareigojo, kad „Sparkasse KölnBonn“ grąžins dalį gauto kapitalo anksčiau, negu numatyta pagal tų priemonių sąlygas (žr. I priedo 27 punktą). Grąžinimas prasidės 2011 m. ir bus vykdomas dviem etapais.
- (48) Pirmąjį etapą sudaro 150 mln. EUR dalies [...] pardavimas „Zweckverband“. Dėl šio sandorio, visų pirma pirkimo kainos dydžio, „Förderungsgesellschaft“ nepasipelnys labiau nei tuo atveju, jei išlaikytų šią priemonę⁽¹⁷⁾. „Zweckverband“ tada konvertuotų *Genussrechte*, kurios šiuo metu pripažįstamos kaip antrojo lygio kapitalas, į pirmojo lygio kapitalo priemones. Visų pirma, naujoji priemonė būtų subordinuotoji, neišperkama ne trumpiau kaip 30 metų, jai taikomi nekaupiamieji atkarpų mokė-

⁽¹⁷⁾ Vokietija siūlo sprendimą – priimti vadinamąją „pagerejimo sąlygą“, kuri galiotų tokį pat laikotarpį, kaip kaupiamoji pradinės priemonės savybė. Taip „Förderungsgesellschaft“ pirmiausia iš „Zweckverband“ gautų mokėjimą, pagrįstą priemonės apskaitine verte (apskaičiuota iš nominaliosios vertės (kuri nebuvo papildyta) atėmus padengtus nuostolius). Tada pagal „pagerejimo sąlygą“ „Förderungsgesellschaft“ iš „Zweckverband“ už laikotarpį iki priemonės pardavimo gautų tokius pat pinigų srautus, kokius būtų gavęs, jei būtų išlaikęs priemonę. „Sparkasse KölnBonn“ nurodo panašius pinigų srautus, nes sustabdyti atkarpų mokėjimai už laikotarpį, kurį priemonė priklausė „Förderungsgesellschaft“, būtų sumokėti „Förderungsgesellschaft“ tik pritaikius iki 25 % diskonto normą. Vokietija mano, kad toks sumažinimas būtų tinkama priemonė kompensuoti „Zweckverband“ už perimtas palūkanas ir rizikos finansavimą, atsižvelgiant į „Förderungsgesellschaft“ pranašumą dėl to, kad atgavo savo kapitalą anksčiau, negu numatyta sutartyje. Pavyzdžiui, jeigu „Förderungsgesellschaft“ 2011 m. parduoda „Zweckverband“ 150 mln. EUR nominaliosios vertės priemonę, kurios vertę sumažino 25 mln. EUR nuostolių, jam iš pradžių būtų sumokėta 125 mln. EUR. Jeigu 2012 m. „Sparkasse KölnBonn“ gautų pelno ir tada išgaliotų jo prievolę papildomai sumokėti už priemonės kapitalą (jei „Förderungsgesellschaft“ tą priemonę būtų išlaikęs), „Zweckverband“ sumokėtų atitinkamą sumą „Förderungsgesellschaft“. Jeigu 2012 m. pelnas būtų pakankamas 2009–2011 m. sustabdytiems atkarpų mokėjimams sumokėti, „Zweckverband“ taip pat sumokėtų „Förderungsgesellschaft“ atitinkamą sumą.

jimai. Dėl to [0,8–1,0] % pagerėtų „Sparkasse KölnBonn“ pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis.

- (49) Padidinus pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklį galima žengti antrą žingsnį – „Sparkasse KölnBonn“ iki 2011 m. gali išpirkti likusią „Förderungsgesellschaft“ turimų *Genussrechte* dalį, kurių nominalioji vertė yra 150 mln. EUR. Dėl abiejų priemonių antrojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis padidėtų [0,5–1,0] %. Be to, RSGV arba kitas taupomųjų bankų sektoriaus narys už rinkos kainą nupirktų „Sparkasse KölnBonn“ turimas dviejų su taupomojo banko veikla susijusių [...] ⁽¹⁸⁾ ir [...] akcijas. Pardavus netiesioginiai valdomas šių dviejų subjektų akcijas Banko bendras turtas sumažėtų dar [0,2–0,5] %. Šių dviejų subjektų pardavimas yra glaudžiai susijęs su antrosios *Genussrechte* dalies grąžinimu, nes RSGV pirks šiuos subjektus iš pajamų, gautų pardavus *Genussrechte*.

5. PAGRINDAS PRADĖTI PROCEDŪRĄ DĖL KAPITALO RESTRUKTŪRIZAVIMO PRIEMONĖS

- (50) Komisija primena, kad šiuo atveju 2009 m. lapkričio 4 d. ji pradėjo oficialią kapitalo restruktūrizavimo priemonės tyrimo procedūrą, kad įvertintų, ar ji kaip restruktūrizavimo pagalba buvo suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalį ⁽¹⁹⁾.
- (51) Komisija suabejojo, ar bet kuriuo atveju našta buvo pasidalyta tinkamai ir ar buvo apribotas konkurencijos iškraipymas, kaip reikalaujama pagal valstybės pagalbos taisykles (sprendimo pradėti procedūrą 50 dalis).
- (52) Pagaliau atsižvelgiant į tai, kad nėra aišku, ar „Sparkasse KölnBonn“ sunkumus lėmė investicijų sprendimai, priimti gerokai iki krizės, ar pati krizė, Komisija negalėjo padaryti išvados, ar kapitalo restruktūrizavimo priemonės patenka į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies b ar c punktų reglamentavimo sritį. Komisija nusprendė iširti faktus, kad galėtų nustatyti, koks tinkamas teisinis pagrindas taikytinas, ir padaryti išvadas vėliau.

⁽¹⁸⁾ „Sparkasse KölnBonn“ yra išipareigojęs savo akcijų dalį parduoti RSGV arba kitiems taupomųjų bankų sektoriaus nariams pagal sutartį dėl jo netiesioginiai valdomų šių subjektų akcijų.

⁽¹⁹⁾ Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai atitinkamai tapo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsniais. Iš esmės tie straipsniai liko nepakitę. Šiame sprendime nuorodos į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnius, jei reikia, turėtų būti suprantamos kaip atitinkamos nuorodos į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

6. SUINTERESUOTŪJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (53) Komisija pažymi, kad dėl sprendimo pradėti procedūrą dėl kapitalo restruktūrizavimo priemonės pastabų iš suinteresuotųjų trečiųjų šalių negauta.

7. VOKIETIJOS PASTABOS

- (54) Vokietija nurodė, kad gavo 2009 m. lapkričio 4 d. Komisijos sprendimą pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą. Ji pranešė Komisijai, kad laikosi savo nuomonės, jog „Sparkasse KölnBonn“ kapitalo restruktūrizavimo priemonė, akcijos be balsavimo teisės ir teisės gauti dalį pelno sertifikatai, 2008 m. pabaigoje–2009 m. pradžioje nebuvo valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį. Vokietija manė, kad priemonės atitinka rinkos ekonomikos investuotojo principą, remdamasi argumentais, pateiktais iki sprendimo pradėti procedūrą priėmimo (žr. sprendimo pradėti procedūrą 24–28 dalis).

- (55) Vokietija nesutiko su Komisijos vertinimu, kad tuo metu, kai kapitalo restruktūrizavimo priemonės buvo įgyvendintos, t. y. 2008 m. pabaigoje–2009 m. pradžioje, mišriųjų priemonių rinkoje sandoriai buvo visai nesudaromi⁽²⁰⁾. Tiksliau tariant, ji nesutiko su Komisijos išvada, kad joks rinkos ekonomikos investuotojas arba savininkas tuo metu nebūtų daręs tokios investicijos, net ir už didesnę kainą (žr. sprendimo pradėti procedūrą 38 dalį). Ji tvirtino, kad rinkos tendencijos nepaveikė „Sparkasse KölnBonn“, kuris galėjo teikti subordinuotuosius kreditus ir paskutinius keturis 2008 m. mėnesius (iš viso [10–15] mln. EUR), ir pirmą 2009 m. ketvirtį (iš viso [35–40] mln. EUR) dalimis iki keleto šimtų tūkstančių eurų.

- (56) Pagaliau Vokietija nesutiko, kad „Sparkasse KölnBonn“ kapitalui restruktūrizuoti dalyvaujant „Förderungsgesellschaft“ naudoti kurie nors valstybės ištekliai.

- (57) Tačiau Vokietija nurodė esanti įsitikinusi, kad jei Komisija patvirtintų pradinį vertinimą dėl „Sparkasse KölnBonn“ kapitalo restruktūrizavimo pobūdžio, priemonės būtų suderinamos su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies b punktą.

- (58) Vokietija tvirtino, kad restruktūrizavimo planas atitiko 2009 m. liepos 23 d. Komisijos komunikate dėl finansų sektorius gyvybingumo atkūrimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimo pagal valstybės pagalbos taisyklės dabartinės krizės sąlygomis⁽²¹⁾ išdėstytas sąlygas.

- (59) Vokietijos nuomone, restruktūrizavimo planu užtikrinamas ilgalaikio „Sparkasse KölnBonn“ gyvybingumo grąžinimas, „Sparkasse KölnBonn“ pakankamai pats prisideda prie restruktūrizavimo išlaidų finansavimo, o konkurencijos iškraipymas apribotas pritaikius ženkliai struktūrinės ir elgsenos priemones.

- (60) Vokietijos priimti išpareigojimai išdėstyti I–III prieduose, kurie yra neatskiriama sprendimo dalis. Siekiant užtikrinti, kad išpareigojimai būtų įvykdyti, bus paskirtas tebėsenos patikėtinis. Tebėsenos patikėtinio skyrimo tvarka ir pareigos aptartos II priede. Vokietija taip pat išpareigojo laikytis verslo pardavimo termino (žr. I priedo 10 ir 13 punktus). Jeigu nustatyto verslo pardavimo termino nebus laikomasi, bus paskirtas verslo pardavimo patikėtinis, kuris vykdys III priede nurodytas pareigas.

8. VERTINIMAS

8.1. Valstybės pagalbos buvimas ir dydis

- (61) Komisija turi įvertinti, ar atitinkamos priemonės yra valstybės pagalba. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

- (62) Sprendime pradėti procedūrą (5.1 skyrius) Komisija padarė preliminarią išvadą, kad „Sparkasse KölnBonn“ kapitalo restruktūrizavimo priemonės yra valstybės pagalba. Komisija negali sutikti su Vokietijos argumentais, kad šios priemonės nebuvo valstybės pagalba, nes abiejų priemonių sąlygos atitiko rinkos investuotojui priimtinas sąlygas. NET jei atlygis už abi priemones atitiko už panašias priemones iki 2008 m. mokėtas palūkanas, „Sparkasse KölnBonn“ atveju jis buvo pernelyg mažas, palyginti su rizika dėl nepakankamo Banko pelningumo. Kapitalo restruktūrizavimo metu mišriųjų priemonių rinkoje sandoriai iš viso nebuvo sudaromi. Todėl šiuo atveju, ypač atsižvelgdama į padėtį rinkoje, Komisija negali sutikti, kad rinkos ekonomikos investuotojas tuo metu būtų investavęs, o ką jau kalbėti apie investavimą tokiomis sąlygomis.

- (63) Per tyrimą negauta jokios informacijos, kuri būtų pakeitusi šį vertinimą. Tai, kad 2008 m. pabaigoje ir pirmą 2009 m. ketvirtį „Sparkasse KölnBonn“ teikė subordinuotuosius kreditus, nėra patikimas įrodymas, kad mišriųjų priemonių rinkos aktyviai veikė, nes konkrečios kreditų dalys buvo labai nedidelės. Mišriųjų priemonių, kurių vertė yra keli šimtai tūkstančių eurų, dalys yra susijusios su gerokai mažesne rizika, palyginti su priemone, kurios nominalioji vertė yra 150 mln. EUR, todėl ją privačios rinkos prisiima daug lengviau. Todėl Komisija laikosi

⁽²⁰⁾ Išskyrus emisijas grupės viduje arba tais atvejais, kai priemonių pirkėja yra valstybė.

⁽²¹⁾ OL C 195, 2009 8 19, p. 9.

savo nuomonės, kad joks rinkos ekonomikos investuotojas tuo metu nebūtų įsigijęs mišriųjų priemonių, kurios būtų panašaus dydžio ir pobūdžio kaip „Sparkasse KölnBonn“ kapitalo restruktūrizavimo priemonės.

- (64) Dėl išteklių, kuriuos „Förderungsgesellschaft“ naudojo „Sparkasse KölnBonn“ kapitalui restruktūrizuoti – Komisija primena, kad ji šiuo atveju jau nustatė, kad RSGV suteiktos lėšos yra viešųjų valdžios institucijų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojami ištekliai⁽²²⁾. Komisija mano, kad tai taikoma ir „Förderungsgesellschaft“, kuri yra RSGV visiškai priklausanti patronuojamoji bendrovė. Todėl šie ištekliai yra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.
- (65) Atsižvelgdama į tai Komisija patvirtina sprendime pradėti procedūrą padarytą preliminarią išvadą, kad „Sparkasse KölnBonn“ skirtos kapitalo restruktūrizavimo priemonės yra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.
- (66) Komisija taip pat pažymi, kad sanavimo pagalbos priemonės buvo paverstos restruktūrizavimo pagalba, kuri ir toliau teikia Bankui pranašumą. Šios priemonės leido Bankui gauti finansavimą tada, kai jis jo negalėjo pritraukti kapitalo rinkoje, ypač per finansų ir ekonomikos krizę. Tai suteikia Bankui ekonominį pranašumą ir sustiprina jo padėtį, palyginti su konkurentais Vokietijoje ir kitose valstybėse narėse, kurie parama nesinaudoja. Todėl šios priemonės turi būti vertinamos kaip galinčios iškraipyti konkurenciją ir paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.
- (67) Kapitalo injekcijų pagalbos dalis yra 650 mln. EUR, tai sudaro 3,3 % Banko pagal riziką įvertinto kapitalo (2008 m. pabaigoje).

8.2. Pagalbos suderinamumas su vidaus rinka

8.2.1. Suderinamumo vertinimo teisinis pagrindas

- (68) 2009 m. lapkričio 4 d. sprendime pradėti procedūrą Komisija nepadarė išvados, kokiais teisės aktais remiantis reikėtų analizuoti kapitalo restruktūrizavimo priemonę.

⁽²²⁾ Žr. 2008 m. balandžio 30 d. Komisijos sprendimo byloje NN 25/08 dėl „WestLB“ rizikos apsaugos 29 punktą; 2008 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimo byloje C 43/08 dėl „WestLB“ rizikos apsaugos (OL C 322, 2008 12 17, p. 16), 2009 m. gegužės 12 d. Komisijos sprendimą byloje C 43/08 dėl „WestLB“ rizikos apsaugos. Dabartinėje Teismo byloje dėl „WestLB“ rizikos apsaugos Vokietija neginčijo Komisijos vertinimo, kad taupomųjų bankų asociacijų RSGV ir WLSGV suteikta parama „WestLB“ buvo suteikta iš valstybės išteklių pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.

Remiantis tuo metu turėta informacija atrodė, kad pagrindinius „Sparkasse KölnBonn“ sunkumus lėmė sprendimai investuoti į regioninės plėtros projektus, priimti gerokai iki finansų krizės. Kadangi paaiškėjo, kad krizė tik paaštrino esamas Banko problemas, nebuvo atmesta galimybė taikyti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Kita vertus, tai, kad kapitalo restruktūrizavimo priemonės taikytos per finansų krizės piką, ir Komisijos patirtis bankų veiklos per finansų krizes srityje rodo, kad gali būti taikytinas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies b punktas.

- (69) Be to, net jei ankstesniuose sprendimuose buvo remiamasi Gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽²³⁾ (toliau – restruktūrizavimo gairės), Komisija Restruktūrizavimo komunikato 49 punkte paaiškino, kad visa pagalba, apie kurią Komisijai pranešta iki 2010 m. gruodžio 31 d., bus vertinama kaip restruktūrizavimo pagalba bankams pagal Restruktūrizavimo komunikatą, o ne Restruktūrizavimo gaires.
- (70) Atsižvelgdama į Vokietijos bankų sektoriaus jautrumą, Komisija daro išvadą, kad galimas vieno iš didžiausių Vokietijos taupomųjų bankų žlugimas dėl [...] turėtų sisteminių poveikį, todėl kelė grėsmę Vokietijos finansų stabilumui.
- (71) Todėl vertinant, ar „Sparkasse KölnBonn“ gauta pagalba yra suderinama su vidaus rinka kaip restruktūrizavimo pagalba, skirta finansų stabilumui išsaugoti, tinkamas teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies b punktas.

8.2.2. Restruktūrizavimo pagalbos suderinamumas su vidaus rinka

- (72) Pagal Restruktūrizavimo komunikatą, pirma, iš restruktūrizavimo plano turi būti matyti, kad restruktūrizavimo procesas, kurį vykdo valstybės pagalbos gavėjas, yra tinkamas ilgalaikiam gyvybingumui sugrąžinti. Antra, pagalba turi būti mažiausio reikalingo dydžio, ir naudos gavėjas, ir jo kapitalo turėtojai, kiek galėdami savo pačių ištekliais turėtų prisidėti prie restruktūrizavimo. Trečia, turi būti taikomos priemonės, kad būtų apribotas konkurencijos iškraipymas dėl dirbtinio naudos gavėjo galios rinkoje rėmimo ir užtikrinta konkurencija bankų sektoriuje. Pagaliau turi būti sprendžiami stebėsenos ir procedūrų klausimai.

⁽²³⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2. Nuoroda pateikta Komisijos komunikato dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo finansų įstaigoms skirtoms priemonėms dėl dabartinės pasaulinės finansų krizės (Bankų komunikato) 42 punkte.

i) Ilgalaikio gyvybingumo sugražinimas

(73) Pagal Restruktūrizavimo komunikato 9 – 11 punktus Vokietija pateikė išsamų ir detalų restruktūrizavimo planą, kuriame pateikta visa informacija apie verslo modelį. Plane taip pat nurodyta, dėl kokių priežasčių Bankas patyrė sunkumų.

(74) Dėl verslo modelio – „Sparkasse KölnBonn“ ketina perorientuoti savo veiklą ir vykdyti tradicinio regioninio taupomojo banko verslo veiklą. Jis teiks visus mažmeninės bankininkystės produktus pagrindinėms klientų grupėms Kelno – Bonos regione – regione veikiantiems mažmeniniams klientams, MVĮ, mažesnėms įmonėms ir institucijoms. Taigi „Sparkasse KölnBonn“ pagrindinį dėmesį skirs įstatymuose numatyta savo veiklai, remsis pagrindine kompetencija ir atsisakys tų veiklos sričių, dėl kurių kilo finansinių sunkumų. Visų pirma „Sparkasse KölnBonn“ atsisakys prekybos vertybiniais popieriais savo sąskaita, visų su pagrindine veikla nesusijusių patronuojamųjų bendrovių ir investicijų į SAA ir ABS portfelius. Komisija mano, kad naujasis Banko verslo modelis yra gyvybingas ir turi ilgalaikių perspektyvų.

(75) „Sparkasse KölnBonn“ sunkumų daugiausia kilo dėl trijų veiklos sričių: i) regioninės plėtros projektų, ii) investicijų į SAA ir ABS portfelius ir iii) Banko investicijų į „WestLB“.

(76) Dar 2008 m. „Sparkasse KölnBonn“ pradėjo pardavinėti arba likviduoti su pagrindine veikla nesusijusias regioninės plėtros projektuose dalyvavusias patronuojamąsias bendroves. Visiškas šios veiklos nutraukimas yra reikalinga ir tinkama priemonė Komisijos iškeltiems rūpestį keliantiems klausimams išspręsti, nes verslo pardavimas galutinai apriboja su patronuojamosiomis bendrovėmis susijusius galimus būsimus nuostolius arba riziką. Be to, priemonės išlaisvina kapitalą ir valdymo pajėgumus, kuriuos galima panaudoti pagrindinei Banko veiklai. Verslo pardavimas sumažins Banko balansą apie [180–230] mln. EUR ([0–2] %) ⁽²⁴⁾.

(77) Kadangi didžiausią Kelno miestui parduotinių patronuojamųjų bendrovių veiklos dalį sudaro nekilnojamojo turto plėtra ir su nekilnojamuoju turto susijusios paslaugos, Komisija nemano, kad šiuo atveju reikia arba tikslinga taikyti Komunikatą dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje (toliau – Sumažėjusios vertės turto komunikatas) ⁽²⁵⁾ Didelė šių patronuojamųjų bendrovių apskaitinės vertės dalis praityje buvo nura-

šyta, kad atitiktų jų rinkos vertę. Todėl numatoma, kad Bankas, parduodamas šias patronuojamąsias bendroves, neturėtų patirti didelių tolesnių nuostolių. Be to, Vokietijos išipareigojimas, kad Bankas jas parduos už nepriklausomo eksperto nustatytą rinkos vertę, užtikrina, kad sudarant sandorius nebus teikiama papildoma valstybės pagalba.

(78) Kitas Banko problemų šaltinis buvo ABS ir SAA portfeliai. Šios investicijos jau labai sumažintos. „Sparkasse KölnBonn“ visiškai atsisakys šių portfelių iki 2014 m. pabaigos. Kadangi šios investicijos neatitinka naujojo Banko verslo modelio, jų atsisakymas yra būtinas žingsnis įgyvendinant „Sparkasse KölnBonn“ strategiją. Dabartinė likusiojo ABS ir SAA portfelių turto vertė atitinka jo rinkos vertę. Todėl likusi su šiais portfeliais susijusi rizikos pozicija yra nedidelė ir neveikia Banko gyvybingumo.

(79) Pagaliau likusi Banko pozicija, susijusi su „WestLB“, dėl kurio praityje „Sparkasse KölnBonn“ patyrė [...] EUR nuostolių, yra nedidelė ir kompensuojama iš RSGV investicijų portfelio rezervų. Be to, Banko indėlis [i ...] bus daromas tik iš būsimo grynojo pelno. Todėl „Sparkasse KölnBonn“ išipareigojimas prisidėti [prie ...] nekels pavojaus ilgalaikiam „Sparkasse KölnBonn“ gyvybingumui. Komisija taip pat teigiamai vertina tai, kad Bankas indėlių gali skirti tik tada, kai bus atlyginta už valstybės kapitalą pagal restruktūrizavimo sąlygas.

(80) Komisija pažymi, kad Bankas jau šalina ir toliau šalins savo valdymo struktūros trūkumus. Akcijų nuosavybės struktūros pakeitimas ir kvalifikuotos balsų daugumos principas, įdiegtas 2005 m. susijungus „Stadtparkasse Köln“ ir „Sparkasse Bonn“, užtikrina, kad politiniai savininkų interesai neužgožtų ekonominių Banko interesų. „Sparkasse KölnBonn“ valdymo organų struktūros ir dydžio pokyčiai, taip pat sprendimų priėmimo proceso pakeitimai užtikrina geresnę aukščiausių vadovų atskaitomybę. Mažiau paskirstytos atsakomybės, didesnė darbuotojų, kurie vadovaujasi nepolitinais sumetimais ir yra [išorės ...] Banko valdymo organų ekspertai, dalis padidins sprendimų priėmimo proceso skaidrumą ir veiksmingumą. Šiomis priemonėmis ne tik pakeista akcijų nuosavybės struktūra, bet ir šalinami „Sparkasse KölnBonn“ sunkumų šaltiniai, nes jomis sumažinama rizika, kad „Sparkasse KölnBonn“ dalyvaus politiniais sumetimais vykdomuose ekonominių Banko interesų neatitinkančiuose projektuose. Be to, panašu, kad Banko valdymo nepriklausomumas yra pakankamai įtvirtintas esamuose įstatymuose. Tai, kad „Sparkasse KölnBonn“ pateikė duomenis, kad nuo 2004 m. Bankas nedalyvavo jokiame naujame politiniais sumetimais vykdomame projekte, rodo, kad įgyvendintos priemonės yra veiksmingos. Apskritai naujas Banko valdymo struktūros

⁽²⁴⁾ Balanso sumažėjimas dėl verslo pardavimo tik atspindi apskaitinę įmonių vertę.

⁽²⁵⁾ OL C 72, 2009 3 26, p. 1.

modelis atitinka tai, ko pasiekta panašiose bylose⁽²⁶⁾. Todėl įgyvendinti „Sparkasse KölnBonn“ valdymo struktūros pakeitimai ir išsipareigojimai dėl jų iš esmės gali būti vertinami kaip tinkami ir pakankami ilgalaikiam Banko gyvybingumui sugrąžinti.

- (81) Komisija mano, kad „Sparkasse KölnBonn“ restruktūrizavimo planas atitinka Restruktūrizavimo komunikato 9 ir 12-15 punktų reikalavimus, būtent reikalavimą, kad restruktūrizavimo plane turėtų būti nurodyta, kaip Bankas kuo greičiau atkurs ilgalaikį gyvybingumą be valstybės pagalbos. Visų pirma Bankas turėtų gebėti gauti tinkamą nuosavo kapitalo grąžą, kartu padengti visas savo įprastos veiklos sąnaudas ir laikytis atitinkamų priežiūros reikalavimų.
- (82) Pirma, „Sparkasse KölnBonn“ pateikė 2008–2014 m. laikotarpio finansines prognozes, informaciją apie Banko pajamas, sąnaudas, vertės sumažėjimą, pelną ir kapitalo poziciją. Komisija daro išvadą, kad pateiktos pagrindinio scenarijaus prognozės yra parengtos remiantis pagrįstomis pagrindinėmis makroekonominėmis prielaidomis. Bankas tikisi 2010 m. vėl veikti pelningai ir nuolat gerinti savo metų rezultatus visą restruktūrizavimo laikotarpį. 2014 m. ROE pasieks [9–10] % lygį, tai, regis, yra tinkamas mažmeninių paslaugų banko atlygis, gaunamas įprastomis rinkos sąlygomis. Be to, nuo 2013 m. „Sparkasse KölnBonn“ visiškai grąžins už pagalbos priemones. Banko kapitalo pakankamumo rodiklis išliks gerokai didesnis, negu reikalaujama mažiausia galima riba, pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis 2009–2014 m. padidės nuo 6,1 iki [8–9] %.
- (83) Antra, „Sparkasse KölnBonn“ parodė, kad gebės atlaikyti ir nepalankiausių sąlygų scenarijų. Įvertinta, kad nepalankiausių sąlygų scenarijaus prielaidos yra pagrįstos. Kadangi parodyta, kad pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų „Sparkasse KölnBonn“ viršys priežiūros teisės aktuose nuosavam kapitalui nustatytus reikalavimus, galima vertinti, kad Bankas atitinka Restruktūrizavimo komunikato 13 punktą. Be to, jautrumo analizė rodo, kad Bankas ateityje galės atlaikyti didelius palūkanų normų pokyčius.
- (84) Pagaliau „Sparkasse KölnBonn“ pateikė ankstyvo dalinio pasitraukimo strategiją. Remiantis restruktūrizavimo planu valstybės kapitalą turėtų būti įmanoma grąžinti dalimis nesumažinant institucijos kapitalo bazės, nes prognozuojama, kad „Sparkasse KölnBonn“ pirmojo lygio kapitalo pakankamumo rodiklis 2010 m. bus [6–7] % ir pagal pagrindinį scenarijų vėliau bus dar didesnis, o pagal nepalankiausių sąlygų scenarijų taip pat bus didesnis už reikalaujamą mažiausią galimą ribą. Anksčiau daliniam pasitraukimui papildoma pagalba neteikiama nei „Sparkasse KölnBonn“, nei kuriai nors kitai sandoryje dalyvaujančiai institucijai. Pirma, kadangi pirkimo kainos struktūra yra tokia, kad už pirmą

150 mln. EUR *Genussrechte* dalį sumokėta kaina labai panaši į pinigų srautus, kuriuos „Förderungsgesellschaft“ būtų gavęs, jei priemonę būtų pasilikęs, „Förderungsgesellschaft“ nepasipelns. Antra, sandorį sudaro du viešieji subjektai. Be to, kadangi pirmojo lygio kapitalu paverčiama priemonė jau vertinama kaip pagalba ir „Sparkasse KölnBonn“ po konvertavimo „Zweckverband“ mokės tą patį atlygį, Komisija nenustatė, kad su konvertavimu būtų susijusi papildoma pagalba. Pagaliau tai, kaip „Sparkasse KölnBonn“ išpirks antrą 150 mln. EUR dalį, labai panašu į pinigų srautus, kuriuos „Förderungsgesellschaft“ būtų gavęs, jei būtų pasilikęs priemonę.

- (85) Taigi Komisija mano, kad „Sparkasse KölnBonn“ pateiktas restruktūrizavimo planas atitinka Restruktūrizavimo komunikato reikalavimus dėl ilgalaikio gyvybingumo sugrąžinimo, todėl atmeta sprendime pradėti procedūrą išreikštas abejones.

ii) Nuosavas indėlis, naštos pasidalijimas

- (86) Kaip nurodyta Restruktūrizavimo komunikate, bankai ir jų suinteresuotieji subjektai turi kiek galėdami prisidėti prie restruktūrizavimo, užtikrindami, kad pagalba būtų apribota iki mažiausio būtino dydžio. Tai reiškia, kad bankai naudoja savo išteklius restruktūrizavimui finansuoti, pavyzdžiui, parduodami turta, o suinteresuotieji subjektai, jei įmanoma, padengia Banko nuostolius. Priemonėmis, kurių išsipareigojo imtis „Sparkasse KölnBonn“, užtikrinama, kad nuosavi ištekliai būtų naudojami ir kad privatus investuotojai, turintys mišriųjų Banko kapitalo priemonių, prisidėtų prie restruktūrizavimo.
- (87) Jokie restruktūrizavimo plano aspektai nerodo, kad pagalba viršija išteklius, kurių reikia toms gyvybingumo sugrąžinimo sąnaudoms padengti. Gauta pagalba reikalinga siekiant užtikrinti, kad „Sparkasse KölnBonn“ turėtų pakankamą kapitalo atsvarą pagrindinio scenarijaus atveju ir galėtų vykdyti priežiūros teisės aktuose nuosavam kapitalui nustatytus reikalavimus nepalankiausių sąlygų scenarijaus atveju.
- (88) Dėl indėlio restruktūrizavimo išlaidoms padengti iš „Sparkasse KölnBonn“ vidaus išteklių Komisija pažymi, kad Bankas vykdo sąnaudų mažinimo priemones. Įgyvendinus sąnaudų mažinimo priemones metinės sąnaudos iki restruktūrizavimo laikotarpio pabaigos sumažės [25–35] mln. EUR, tai sudaro apie [5–8] % visų 2009 m. sąnaudų.
- (89) Be to, pardavus pelningas su pagrindine veikla nesusijusias patronuojamąsias bendroves bus gauta pajamų, kurios bus panaudotos restruktūrizavimo sąnaudoms finansuoti.
- (90) Bankas negali savo nuožiūra sustabdyti arba atidėti atkarpų mokėjimo už mišriąsias priemones, jeigu tais

⁽²⁶⁾ 2009 m. gruodžio 15 d. Komisijos sprendimas byloje C 17/09 dėl LBBW restruktūrizavimo (OL L 188, 2010 7 21, p. 1).

- metais veikia pelningai. Tačiau mišriųjų priemonių turėtojai taip pat kiek įmanoma prisiima „Sparkasse Köln-Bonn“ patirtus nuostolius, nes ir atkarpų, ir pagrindinės mišriųjų kapitalo priemonių dalies mokėjimas buvo sustabdytas arba panaudotas „Sparkasse Köln-Bonn“ nuostoliams dengti. Todėl Komisija mano, kad didžiausias įmanomas naštos pasidalijimas su privačiais mišriųjų priemonių investuotojais užtikrintas, todėl Restruktūrizavimo komunikato reikalavimai, kad privatūs investuotojai turi padėti padengti restruktūrizavimo sąnaudas, įvykdyti.
- (91) Restruktūrizavimo komunikato 24 punkte nurodyta, kad tinkamas atlygis už valstybės kapitalą taip pat yra priemonė pasidalyti našta. Šiuo atžvilgiu Komisija mano, kad atlygio dydis, nustatytas įgyvendinant kapitalo restruktūrizavimo priemones, yra tinkamas, turint omenyje, kad taikomos ir kitos pirmiau aptartos naštos pasidalijimo priemonės. Iš numatomo pelno Bankas galės atlyginti už valstybės kapitalą ir nuo 2011 m. mokėti sustabdytus atkarpų mokėjimus už *Genussrechte*, o nuo 2013 m. – už akcijas be balsavimo teisių, laikydamasis kapitalo restruktūrizavimo sąlygų, po to, kai priemonių nominalusis kapitalas bus papildytas. Reikėtų pažymėti, kad palūkanos už valstybės turimas *Genussrechte* kaupiasi [2–6] metus ir kad kapitalas, kurio vertė sumažėja dėl nuostolių padengimo, turi būti papildytas pagal abi kapitalo restruktūrizavimo priemones. Todėl remiantis finansinėmis pagrindinio scenarijaus prognozėmis nesumokėtos palūkanos už *Genussrechte* ir sumažėjusi pagrindinė abiejų priemonių vertė vėliau valstybės bus susigrąžinta.
- (92) Atsižvelgdama į tai, Komisija mano, kad Vokietijos pateiktame restruktūrizavimo plane numatytas pakankamas nuosavas indėlis į restruktūrizavimą, todėl atmeta sprendime pradėti procedūrą išreikštas abejones.
- iii) Priemonės, kuriomis ribojamas konkurencijos iškraipymas
- (93) Restruktūrizavimo komunikate reikalaujama, kad restruktūrizavimo plane būtų pasiūlytos priemonės konkurencijos iškraipymui sumažinti ir užtikrinti konkurenciją bankų sektoriuje. Be to, jos turėtų padėti išspręsti moralinio pavojaus klausimus ir užtikrinti, kad valstybės pagalba nebūtų panaudota antikonkurencinei elgsenai finansuoti.
- (94) Priemonių paketas pakankamas moralinio pavojaus problemoms spręsti. „Sparkasse Köln-Bonn“ išsipareigojo parduoti visą pelningą su pagrindine veikla nesusijusį verslą. Jam priskiriamos [...], [...], „RW Holding AG“, „S ProFinanz Versicherungsmakler GmbH“, „Schufa Holding AG“ ir „Neue Leben Pensionsverwaltung AG“, akcijos, kurios yra reikšmingos [...] „Sparkasse Köln-Bonn“.
- (95) Vokietijos valdžios institucijos pateikė išsamų planuojamo verslo pardavimo grafiką ir išsipareigojo paskirti stebėsenos patikėtinį, siekdamas užtikrinti, kad išsipareigojimai būtų įvykdyti laiku. Verslo pardavimo patikėtinis bus paskirtas verslui parduoti, jei nebus laikomasi nustatytų terminų.
- (96) Viena iš restruktūrizavimo priemonių – „Sparkasse Köln-Bonn“ paslaugų tam tikroms klientų grupėms sumažinimas. Šios priemonės suteiks konkurentams galimybę teikti paslaugas stambiems Banko klientams – įmonėms ir institucijoms. Kadangi tai daugiausia susiję su stambiais subjektais, kurie paprastai turi prieigą prie kapitalo rinkų, Komisija mano, kad šios priemonės neigiamo poveikio realiai ekonomikai rizika yra labai maža.
- (97) Įgyvendinės restruktūrizavimo priemonės Bankas faktiškai sumažins savo bendrą turtą [15–20] % vertinant pagal RWA, [15–20] % vertinant pagal bendrą turtą ir [10–15] % atsižvelgiant į būsimą augimą (bendro turto augimas sudaro 5 %). Sumažėjimą daugiausia lems tai, kad bus atsisakyta SAA ir ABS investicijų, nutraukta prekyba vertybiniais popieriais savo sąskaita ([6–8] % vertinant pagal RWA, [6–8] % vertinant pagal bendrą turtą), sumažinta didelių kreditų ir kredito linijų institucijoms pozicija ([5–7] % vertinant pagal RWA, [5–7] % vertinant pagal bendrą turtą).
- (98) Atsižvelgiant į pagalbos dydį šiuo atveju (3,3 % RWA), šios priemonės gali būti laikomos pakankamomis ir proporcingomis Banko dydžiui ir veiklos mastui sumažinti. „Sparkasse Köln-Bonn“ veikia tik Kelno - Bonos regione, kur užima didelę ([18–23] – [30–35] %, atsižvelgiant į produktą) rinkos dalį, bet jo padėtis rinkoje nėra dominuojanti. Be to, Bankas savo pagrindinio verslo segmentuose nėra kainų lyderis. Dėl šios priežasties papildomos priemonės, kuriomis Banko mažmeninių paslaugų rinkos dalis būtų dar labiau sumažinta, nėra tikslingos „Sparkasse Köln-Bonn“ atveju. Pirmą, Komisija pažymi, kad Bankui sunkumų kilo ne dėl pagrindinės veiklos. Vokietija taip pat pateikė pakankamai duomenų, rodančių, kad tokias priemones įgyvendinti būtų sunku ir neproporcingai brangu, todėl tai neigiamai paveiktų pagrindinius Banko pajėgumus uždirbti pajamas ir sukeltų grėsmę ilgalaikiam „Sparkasse Köln-Bonn“ gyvybingumui. Tokios priemonės taip pat neigiamai paveiktų „Sparkasse Köln-Bonn“ pagrindinio verslo sritis, MVĮ ir privačius klientus, nors ne jie sukėlė Bankui sunkumų. Pagaliau atsižvelgiant į tai, kad šios klientų grupės turi ribotas alternatyvių finansavimo šaltinių galimybes, ir remiantis Komisijos patirtimi konkrečiais atvejais, kai ji siekė išsaugoti skolinimą realiai ekonomikai, Komisija daro išvadą, kad tolesni „Sparkasse Köln-Bonn“ veiklos masto apribojimai paveiktų jo pagrindinį verslą, todėl būtų žalingi ir Bankui, ir rinkai, kurioje jis veikia.
- (99) Komisija taip pat pažymi „Sparkasse Köln-Bonn“ ir Vokietijos prisiimtus išsipareigojimus dėl „Sparkasse Köln-Bonn“ elgsenos. Tarp šių išsipareigojimų prisiimtas išsipareigojimas uždrausti kainų lyderystę, valstybės paramos naudojimą reklamos tikslais, taigi neleisti „Sparkasse Köln-Bonn“ panaudoti pagalbą antikonkurenciniam elgesiui rinkoje finansuoti. Pagal restruktūrizavimo

komunikato 40 punktą draudimas įsigyti konkuruojančias įmones užtikrina, kad valstybės pagalba nebus panaudota konkurentams perimti.

- (100) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad „Sparkasse KölnBonn“ pasiūlytų priemonių mastas ir pobūdis yra pakankamas ir tinkamas bet kurioms konkurencijos iškraipymo problemoms pašalinti. Todėl „Sparkasse KölnBonn“ restruktūrizavimo planas atitinka Restruktūrizavimo komunikato reikalavimus dėl ilgalaikio gyvybingumo sugrąžinimo, naštos pasidalijimo ir priemonių konkurencijos iškraipymui sumažinti, todėl sprendime pradėti procedūrą išreikštos abejonės atmetamos.

8.2.3. Stebėseną

- (101) Pagal Restruktūrizavimo komunikato 5 skyrių būtina teikti reguliarias ataskaitas, kad Komisija galėtų patikrinti, ar restruktūrizavimo planas įgyvendinamas tinkamai. Vokietija paskirs stebėsenos patikėtinį, kuris rengs pusmečio stebėsenos ataskaitas. Pirmoji ataskaita turi būti pateikta 2011 m. vasario mėn. Todėl Komisija daro išvadą, kad tinkama restruktūrizavimo plano įgyvendinimo stebėseną yra užtikrinta.

Išvada dėl restruktūrizavimo plano

- (102) Komisija daro išvadą, kad šio sprendimo 4 skyriuje aptartas restruktūrizavimo planas yra suderinamas su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies b punktu.

9. IŠVADA

- (103) Komisija daro išvadą, kad restruktūrizavimo priemonės gali padėti „Sparkasse KölnBonn“ susigrąžinti ilgalaikį

gyvybingumą, yra pakankamos naštos pasidalijimo požiūriu, tikslingos ir proporcingos aptariamų pagalbos priemonių rinkos iškraipymo poveikiui kompensuoti. Todėl Komisija mano, kad pateiktas restruktūrizavimo planas atitinka Restruktūrizavimo komunikato kriterijus, todėl restruktūrizavimo priemonės galima vertinti kaip suderinamas su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies b punktą. Todėl kapitalo injekcijos priemonės galima tvirtinti pagal restruktūrizavimo planą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

„Sparkasse KölnBonn“ viešųjų akcininkų suteikta restruktūrizavimo pagalba yra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį.

Pagalba bus suderinama su vidaus rinka, jei bus įgyvendintas restruktūrizavimo planas ir įvykdyti I, II ir III prieduose išdėstyti įsipareigojimai.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federalinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2010 m. rugsėjo 29 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas

PRIEDAS

Europos Komisija, Finansų krizės darbo grupė
Konkurencijos generalinis direktoratas
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
1000 Briuselis
Belgium

Byla C 32/09 – „Sparkasse KölnBonn“

ĮSIPAREIGOJIMAI EUROPOS KOMISIJAI

Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/99 ⁽¹⁾ su pakeitimais 7 straipsnio 3 dalį Vokietija prisiima šiuos įsipareigojimus dėl „Sparkasse KölnBonn“, kad Europos Komisija (toliau - Komisija) galėtų padaryti išvadą, kad „Sparkasse KölnBonn“ kapitalo restruktūrizavimas yra suderinamas su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies b punktą.

Įsipareigojimai įsigalioja sprendimo priėmimo dieną.

Šis tekstas aiškintinas pagal bendrus ES teisės principus ir remiantis Reglamentu (EB) Nr. 659/99, taip pat atsižvelgiant į sprendimą, pagal kurį šie įsipareigojimai prisiimti.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

I PRIEDAS

A skyrius – Įsipareigojimai

1. **Bendrovės valdymas:** Federalinė Vyriausybė ir „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja, kad „Sparkasse KölnBonn“ atitinkamai iš dalies pakeis savo bendrovės valdymo struktūrą:
 - a) Nuo 2011 m. sausio 1 d. stebėtojų taryboje išorės narių skaičius turi būti padidintas nuo dviejų, kaip dabar, iki keturių. Bendras stebėtojų tarybos narių skaičius turi būti sumažintas iki aštuoniolikos.
 - b) „Sparkasse KölnBonn“ stebėtojų taryba ateityje turi skirti tik šiuos komitetus ir sumažinti jų narių skaičių iki nurodyto ne vėliau kaip 2011 m. sausio 1 d.
 - Apskaitos komitetas (septyni nariai)
 - Rizikos komitetas (šeši nariai)
 - Pagrindinis komitetas (trys nariai)
 - c) Strateginis komitetas panaikinamas 2010 m. gruodžio 31 d., investicinis komitetas - 2011 m. gruodžio 31 d.
 - d) Visi stebėtojų tarybos nariai turi turėti Vokietijos bankų įstatymo 36 straipsnio 3 dalyje nurodytą kompetenciją.
 - e) 2011 m. sausio 1 d. „Sparkasse KölnBonn“ valdyba turi sugriežtinti investicijų sprendimų gaires: valdyba gali priimti investicijų sprendimą tik jeigu taip nusprendžia vieningai ir, kai investicijų nominalioji vertė yra [2 - 5] mln. EUR, jei auditorius atliko išsamų patikrinimą, kai to reikia.
2. **Prekyba vertybiniais popieriais savo sąskaita:** „Sparkasse KölnBonn“ turi nutraukti prekybą vertybiniais popieriais savo sąskaita. Tai reiškia, kad „Sparkasse KölnBonn“ gali vykdyti tik tuos sandorius, kurie reikalingi:
 - a) gauti, perduoti arba įvykdyti klientų pirkimo ir pardavimo užsakymus arba
 - b) padėti taupomajam bankui valdyti likvidumą arba riziką.

Jokiomis aplinkybėmis „Sparkasse KölnBonn“ negali kurti pozicijos savo sąskaita, išskyrus tuos atvejus, kai jos susidaro, nes „Sparkasse KölnBonn“, pavyzdžiui, iš karto neįvykdo tam tikrų kliento užsakymų. Tokio pobūdžio ir likvidumo (rizikos valdymo) pozicijos yra leidžiamos tik tada, kai jos nekelia grėsmės Banko gyvybingumui ir (arba) likvidumui. Todėl „Sparkasse KölnBonn“ turi apriboti savo prekybos portfelio rinkos riziką iki [3-5] mln. EUR (rizikos vertės pasikliaujamasis lygis 99 %).
3. **Skolinimas ūkio sektoriui:** vykdydamas skolinimo ir investavimo veiklą įprastomis rinkos sąlygomis ir laikydamasis priežiūros ir bankų sektoriaus reikalavimų „Sparkasse KölnBonn“ turi tenkinti verslo sektoriaus, visų pirma MVL, skolinimosi poreikius.
4. **Didelių ir piniginių kreditų pozicijos mažinimas**

Perorientuodamas „Sparkasse KölnBonn“ veiklą Bankas turi laipsniškai mažinti didelių kreditų įmonėms pozicijas, kad sumažintų su jomis susijusią riziką. Prie šių priemonių priskiriama, be kitų dalykų, kredito linijų mažinimas, papildomo užstato reikalavimas arba rizikos perdavimas kitoms kreditų institucijoms.

Iki 2013 m. pabaigos „Sparkasse KölnBonn“ turi sumažinti didelių kreditų pozicijas [900-1 100] mln. EUR, iš jų [400-550] mln. EUR sumažinimas turi būti pasiektas iki 2010 m. pabaigos. Institucijoms, kurios nėra susijusios su Kelno-Bonos regionu, teikiami piniginiai kreditai iki 2013 m. pabaigos turi būti sumažinti [800-900] mln. EUR.
5. **Kainų lyderystės draudimas:** iki 2014 m. gruodžio 31 d. „Sparkasse KölnBonn“ atitinkamose rinkose už priimtus indėlius [...] ir ilgalaikes hipotekas [...] negali siūlyti palankesnių kainų už geriausias kainas siūlančius dešimt didžiausių atitinkamos rinkos dalį užimančių rinkos dalyvių ⁽¹⁾ prieš tai negavęs Komisijos leidimo.

(1) [...].

6. Kai tik „Sparkasse KölnBonn“ siūloma kaina tampa palankesnė už geriausią kainą siūlančio konkurento kainą, jis nedelsdamas atitinkamai pakoreguoja savo kainas.
7. **Dividendų ir atkarpų mokėjimo uždraudimas:** dėl atkarpų mokėjimų ir kapitalo priemonių pasirinkimo pirkti sandorių Vokietija įsipareigoja, kad
- a) „Sparkasse KölnBonn“ ir jokia kita jo įmonė nenaudos „Sparkasse KölnBonn“ kapitalo arba rezervo jokiems atkarpų mokėjimams už kapitalo priemones, išskyrus tuos atvejus, kai a) turi teisinę prievolę tai daryti arba b) kai atitinkamos atkarpos mokėjimas bus padengtas iš einamojo „Sparkasse KölnBonn“ pelno. Jeigu kyla abejonių dėl to, ar yra teisinė prievolė ir ar pakankamas einamasis pelnas šiam įsipareigojimui įvykdyti, „Sparkasse KölnBonn“ turi pateikti siūlomą atkarpos mokėjimą Komisijai patvirtinti;
- b) jokia „Sparkasse KölnBonn“ įmonė negali vykdyti šių mišriųjų kapitalo priemonių pasirinkimo pirkti sandorių, jeigu dėl to sumažėtų priežiūros teisės aktuose nustatytas bendras „Sparkasse KölnBonn“ kapitalas.
- Restruktūrizavimo plano įgyvendinimo laikotarpiu, ne ilgiau kaip iki 2014 m. gruodžio 31 d. „Sparkasse KölnBonn“ gali mokėti atkarpas ir vengti dengti nuostolius iš subordinuotojo kapitalo tik jei jis turi tokią prievolę ir jei tam nereikia panaudoti rezervų ir specialių straipsnių pagal Komercinio kodekso 340 straipsnio f ir g dalis.
8. **Įsigijimo draudimas:** įsigaliojus sprendimui „Sparkasse KölnBonn“ per trejus metus negali įsigyti daugiau kaip 20 % kitų finansinių institucijų akcijų. Kiti investiciniai sandoriai, kurie nėra susiję su pagrindine „Sparkasse KölnBonn“ klientų aptarnavimo veikla pagal „Sparkasse KölnBonn“ verslo modelį, gali būti vykdomi, jeigu nekelia grėsmės „Sparkasse“ gyvybingumui ir buvo patvirtinti Europos Komisijos. „Sparkasse KölnBonn“ taip pat turi atsisakyti investicijų, kurios nebūtinos jo pagrindinei veiklai arba kurios susijusios su pernelyg didele rizika.
9. **Draudimas valstybės pagalbą naudoti reklamai:** „Sparkasse KölnBonn“ be Europos Komisijos leidimo negali naudoti priemonių, kurios, Europos Komisijos vertinimu, yra valstybės pagalba, arba kito dėl jos gaunamo konkurencinio pranašumo reklamos tikslais.

B skyrius – Parduotinas verslas

10. „Sparkasse KölnBonn“ turi parduoti šias investicijas (jos bendrai vadinamos parduotinu verslu), jeigu jos dar nebuvo parduotos, ne vėliau kaip iki nurodytos dienos už geriausią įmanomą kainą. Tai turėtų padėti išsaugoti esmines, svarbias sudedamąsias dabartinio verslo dalis iki jo pardavimo.

Investicija

„Golfclub Gut Lärchenhof GmbH“
 „TA Triumph Adler AG“
 „RW Holding AG“
 „S ProFinanz Versicherungsmakler GmbH“
 „Schufa Holding AG“
 „Sparkassen Servicegesellschaft für Zahlungssysteme und elektronische Vertriebskanäle mbH & Co KG“
 [...]
 „Campus Grundstückentwicklungs GmbH“
 [...]
 [...]
 [...]
 „Neue Leben Pensionsverwaltung AG“
 [...]
 [...] (?)
 [...] (?)

Turi būti parduota ne vėliau kaip

Jau parduota 2009 m.
 Jau parduota 2009 m.
 Jau parduota 2009 m.
 Jau parduota 2009 m.
 Jau parduota 2009 m.
 Turtas parduotas/likvidavimas iki 2010 m. pabaigos
 [...]
 Turtas jau parduotas/likvidavimas iki 2011 m. pabaigos
 [...]
 [...]
 [...]
 2010 m. pabaiga
 [...]
 [...]
 [...]

(?) [...].

(?) [...].

11. Kad išvengtų nereikalingo konkurencijos iškraipymo, „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja parduoti arba nupirkti minėto verslo, kurį ketinama parduoti, pardavimą Komisijos patvirtintomis pardavimo sąlygomis 26 punkte nurodyta tvarka. „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja sudaryti galutinį, privalomą pirkimo susitarimą dėl verslo, kurį ketinama parduoti, pardavimo per pirmą verslo pardavimo etapą ⁽⁴⁾. Jeigu „Sparkasse KölnBonn“ iki pirmojo verslo pardavimo etapo pabaigos tokio susitarimo nesudaro,
- a) terminas pratęsiamas dar [...], jei „Sparkasse KölnBonn“ gali įrodyti, kad [...]. „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja sudaryti galutinį, privalomą pirkimo susitarimą [...] dėl verslo, kurį ketinama parduoti, pardavimo per pratęstą verslo pardavimo etapą;
- b) jei „Sparkasse KölnBonn“ iki pratęsto verslo pardavimo etapo pabaigos tokio susitarimo nesudaro, turi suteikti išimtinis verslo, kurį ketinama parduoti, pardavimo per verslo pardavimo patikėjimo laikotarpį ⁽⁵⁾ įgaliojimus verslo pardavimo patikėtiniui. Verslo pardavimo patikėtinio skyrimo tvarka ir pareigos išdėstytos III priede.
12. Verslo pardavimo patikėtinio skyrimo tvarka ir pareigos aptartos III priede. Laikoma, kad įsipareigojimas parduoti verslą įvykdytas, jei „Sparkasse KölnBonn“ sudaro galutinį, privalomą pirkimo susitarimą iki 10 punkte nurodyto laikotarpio pabaigos arba 11 punkte nurodyto pratęsto laikotarpio pabaigos su pirkėju, kuris atitinka 25 ir 26 punktų sąlygas, ir jeigu parduodamas verslas perduodamas ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo pirkimo susitarimo sudarymo.
13. „Sparkasse KölnBonn“ turi parduoti savo investicijas ne vėliau kaip iki 2011 m. kovo 31 d. Kelno miestui, su Kelno miestu susijusiai bendrovei arba trečiajai šaliai.
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
- [...]
14. Konkretūs sandoriai su Kelno miestu sudaromi įprastomis rinkos sąlygomis. Tuo tikslu nepriklausomas ekspertas turi nustatyti perdavimo metu esamą pardavimo objekto rinkos vertę. Stebėsenos patikėtinis turi stebėti konkrečius sandorius.
- Pagal sandorį taip pat leidžiama perduoti bendrovės turtą ir verslo veiklą, o ne atitinkamą bendrovę, jeigu tai atitinka siekiamus verslo tikslus.
15. Audito bendrovė turi pirkėjo vardu patikrinti turto vertę ir pagal sutartį sulgytus bendrus verslo duomenis.
16. Prieš sudarant sandorį jo duomenys turi būti pateikti stebėsenos patikėtiniui.
17. Siekiant išsaugoti struktūrinį įsipareigojimų poveikį, „Sparkasse KölnBonn“ neleidžiama [...] laikotarpį nuo įsipareigojimų įsigaliojimo įgyti tiesioginį arba netiesioginį poveikį verslui, kurį ketinama parduoti, arba jo daliai, jeigu Komisija prieš tai nepadarė išvados, kad rinkos struktūra pakito taip, kad verslo, kurį ketinama parduoti, nuo tokios įtakos saugoti nebūtina tam, kad restruktūrizavimo priemonės būtų suderinamos su vidaus rinka.
18. Ateityje „Sparkasse KölnBonn“ patronuojamosioms bendrovėms, kurias ketina parduoti, gali skirti ne daugiau kaip [30 - 60] % finansavimo. Išimtis gali būti taikoma esamoms paskoloms iki jų galiojimo termino pabaigos pagal paskolos susitarimą.

⁽⁴⁾ Per laikotarpį nuo sprendimo įsigaliojimo iki 10 punkte nurodytos dienos.

⁽⁵⁾ [...].

19. Pelnas iš „Sparkasse KölnBonn“ investicijų pardavimo turi būti panaudotas vien tik restruktūrizavimo planui finansuoti.

C skyrius – Su verslo pardavimu susiję įsipareigojimai

Verslo, kurį ketinama parduoti, gyvybingumo, paklausumo ir konkurencingumo išsaugojimas

20. Vadovaudamasis geros verslo praktikos principu „Sparkasse KölnBonn“ nuo įsipareigojimų įsigaliojimo dienos iki verslo perdavimo privalo saugoti verslo, kurį ketina parduoti, ekonominį gyvybingumą, paklausumą ir konkurencingumą ir kiek galėdamas mažinti visą riziką, kuri gali susilpninti jo konkurencijos galimybes. Visų pirma „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja
- nevykdyti jokios veiklos, kuri gali turėti neigiamos įtakos verslo, kurį ketina parduoti, vertei, valdymui arba konkurencingumui arba gali pakeisti jo veiklos pobūdį ir mastą, pramonės arba komercinę strategiją arba investicijų politiką;
 - suteikti pakankamai išteklių verslui, kurį ketina parduoti, plėtoti pagal esamus verslo planus, vykdydamas šiuos verslo planus;
 - imtis visų pagrįstų priemonių, įskaitant skatinamąsias priemones (remiantis pramonės sektoriaus praktika), kad paskatintų pagrindinius darbuotojus likti versle, kurį ketina parduoti.

„Sparkasse KölnBonn“ ir verslo, kurį ketinama parduoti, prievolių atskyrimas

21. „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja nuo įsipareigojimų įsigaliojimo dienos iki verslo perdavimo atskirti verslo, kurį ketina parduoti, prievoles nuo verslo, kurį pasilieka, prievolių ir užtikrinti, kad patronuojamųjų bendrovių, vykdančių verslą, kurį ketina parduoti, vadovai nedalyvautų jokioje pasiekiamo verslo veiklos srityje ir atvirksčiai.
22. Iki verslo perdavimo „Sparkasse KölnBonn“ turi padėti stebėsenos patikėtiniui užtikrinti, kad verslas, kurį ketina parduoti, būtų valdomas kaip atskiras ir parduodamas subjektas.

Draudimo verbuoti sąlyga

23. „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja, laikydamasis įprastų apribojimų, neverbuoti pagrindinių darbuotojų, perduodamų su verslu, kurį ketina parduoti, dvylika mėnesių nuo sandorio sudarymo ir užtikrina, kad jo filialai jų taip pat neverbuotų.

Išsamus patikrinimas

24. Kad potencialūs pirkėjai galėtų atlikti pagrįstą išsamų verslo, kurį ketinama parduoti, patikrinimą, „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja, laikydamasis įprastų konfidencialumo reikalavimų ir atsižvelgdamas į verslo pardavimo proceso etapą:
- suteikti potencialiems pirkėjams pakankamai informacijos apie verslą, kurį ketinama parduoti;
 - suteikti potencialiems pirkėjams pakankamai informacijos apie personalą ir pagrįstą galimybę su juo pabendrauti.

D skyrius – Pirkėjas

25. Siekiant užtikrinti, kad veiksminga konkurencija būtų iškart sugrąžinta:
- pirkėjas turi būti nepriklausomas ir nesusijęs su „Sparkasse KölnBonn“. Tačiau tai netaikoma [...], [...] ir 13 punkte nurodytų investicijų pardavimui atsakingoms savivaldybėms, su jomis susijusioms bendrovėms ir „Sparkassen“ finansų grupės nariams;
 - pirkėjas turi turėti finansinių išteklių, įrodytos kompetencijos ir motyvą išsaugoti ir plėtoti verslą, kurį ketinama parduoti, kaip gyvybingą ir aktyvią konkurencingą jėgą, galinčią konkuruoti su „Sparkasse KölnBonn“ ir kitais konkurentais;
 - remiantis Komisijos turima informacija pirkėjas neturi kelti *prima facie* konkurencijos problemų arba rizikos, kad įsipareigojimų įvykdymas vėluos, ir, visų pirma, turi būti galima pagrįstai tikėtis, kad jis gaus visus reikiamus atitinkamų priežiūros valdžios institucijų patvirtinimus verslui, kurį ketinama parduoti, įsigyti.
26. Kai tik „Sparkasse KölnBonn“ sudaro susitarimą su pirkėju, jis turi pateikti išsamiai dokumentuose įformintą ir pagrįstą pasiūlymą, įskaitant galutinio susitarimo kopiją, Komisijai ir stebėsenos patikėtiniui. „Sparkasse KölnBonn“ turi gebėti parodyti Komisijai, kad pirkėjas atitinka atitinkamus reikalavimus ir kad verslas, kurį ketina parduoti, parduodamas įsipareigojimus atitinkančiu būdu. Komisija turi patikrinti, ar pirkėjas atitinka atitinkamus reikalavimus ir ar verslas, kurį ketinama parduoti, parduodamas įsipareigojimus atitinkančiu būdu.

E skyrius – Kiti įsipareigojimai

27. **Dalinis grąžinimas prieš terminą ir dalinis teisės gauti dalį pelno sertifikatų konvertavimas:** Federalinė Vyriausybė ir „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja imtis šių nuoseklių ir integruotų priemonių, kad pagerintų „Sparkasse KölnBonn“ pagrindinio kapitalo pakankamumo rodiklį:
- a) „Zweckverband Sparkasse KölnBonn“ („Sparkasse KölnBonn“ specialios paskirties asociacija) iki 2011 m. gruodžio 31 d. nupirks (pirkimas įsigalioja 2011 m. sausio 1 d.) pirmąją teisės gauti dalį pelno sertifikatų 150 mln. EUR dalį iš „Rheinische Sparkassen-Förderungsgesellschaft“ ir konvertuos ją į priemonę, kuri pripažįstama kaip priešžiūros teisės aktuose nustatytas pagrindinis kapitalas (pirmojo lygio kapitalas).
 - b) Iki 2011 m. gruodžio 31 d. „Sparkasse KölnBonn“ perpirks antrąją 150 mln. EUR vertės teisės gauti dalį pelno sertifikatų dalį iš „Rheinische Sparkassen-Förderungsgesellschaft“, jeigu tai atitiks „Sparkasse KölnBonn“ galimybes prisimti riziką ir jei tai patvirtins Generalinė finansinės priežiūros agentūra.
28. Vokietija įsipareigoja, kad teisės gauti dalį pelno sertifikatų dalinio konvertavimo ir dalinio perpirkimo sąlygos bus nustatytos taip, kad tolesnė valstybės pagalba nebūtų teikiama.
29. **Bendro turto sumažinimas:**
- Be jau pritaikytų priemonių bendram turtui sumažinti, „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja iki 2014 m. pabaigos sumažinti kitą turtą (didelio masto skolinimo veiklą, trumpalaikio skolinimo veiklą, investicijas) [2,5-4] mlrd. EUR. Tačiau, kita vertus, „Sparkasse KölnBonn“ turi plėtoti savo pagrindinį verslą (visų pirma regioninės mažmeninės ir įmonių bankininkystės paslaugas), kartu užtikrindamas, kad grynasis bendras turtas 2014 m. pabaigoje neviršytų [25-30] mlrd. EUR. Todėl „Sparkasse KölnBonn“ pagal riziką įvertintas turtas 2014 m. pabaigoje negali viršyti [16-19] mlrd. EUR.
30. Tai, ar šiame dokumente išdėstytos sąlygos yra visos ir tinkamai vykdomos, turi nuolat atidžiai stebėti ir nuodugniai tikrinti nepriklausomas stebėsenos patikėtinis. Stebėsenos patikėtinio skyrimo tvarka ir pareigos aptartos II priede.

Tinkamai įgaliotas vardu

.....

[nurodyti valstybės narės pavadinimą]

II PRIEDAS

STEBĖSENOS PATIKĖTINIO SKYRIMO TVARKA IR PAREIGOS

I. Stebėsenos patikėtinis

1. Vokietijos Federalinė Respublika turi paskirti stebėsenos patikėtinį.
2. Stebėsenos patikėtiniumi skiriamas vienas arba keli Komisijos patvirtinti ir Vokietijos Federalinės Respublikos paskirti nuo „Sparkasse KölnBonn“ nepriklausomi fiziniai arba juridiniai asmenys, kuriems pavedama stebėti, ar „Sparkasse KölnBonn“ laikosi savo įsipareigojimų Komisijai ir įgyvendina restruktūrizavimo planą.
3. Stebėsenos patikėtinis turi būti nepriklausomas nuo „Sparkasse KölnBonn“, turėti reikiamą kvalifikaciją savo įgaliojimams, pavyzdžiui, kaip investicinis bankas, konsultantas arba auditorius, vykdyti ir negali dabar arba ateityje turėti interesų konflikto. Stebėsenos patikėtiniumi atlygi moka „Sparkasse KölnBonn“, tai neturi jam trukdyti nepriklausomai ir veiksmingai vykdyti savo įgaliojimus.

II. Stebėsenos patikėtinio skyrimas

Vokietijos Federalinės Respublikos pasiūlymas

4. Ne vėliau kaip per keturias savaites nuo sprendimo priėmimo dienos Vokietijos Federalinė Respublika turi pateikti Komisijai dviejų arba daugiau asmenų kandidatūras tvirtinti stebėsenos patikėtiniais, nurodydama, kuriam iš jų teikia pirmenybę. Pasiūlyme turi būti pateikta pakankamai informacijos, kad Komisija galėtų patikrinti, ar siūlomi patikėtiniai atitinka 3 dalyje išdėstytus reikalavimus, taip pat turi būti nurodyta:
 - a) išsamios siūlomų įgaliojimų sąlygos ir nuostatos, kad stebėsenos patikėtinis galėtų vykdyti savo pareigas pagal šiuos įsipareigojimus;
 - b) darbo plano metmenys, kuriuose būtų nurodyta, kaip stebėsenos patikėtinis ketina vykdyti pavestas užduotis.

Komisijos patvirtinimas arba atmetimas

5. Komisija gali savo nuožiūra patvirtinti arba atmesti stebėsenos patikėtinio kandidatūrą ir patvirtinti siūlomus įgaliojimus su pakeitimais, kurie, jos manymu, yra reikalingi, kad stebėsenos patikėtinis įvykdytų savo įpareigojimus. Stebėsenos patikėtinis paskiriamas per vieną savaitę nuo Komisijos patvirtinimo pagal Komisijos patvirtintus įgaliojimus.

Naujas Vokietijos Federalinės Respublikos pasiūlymas

6. Jeigu visos siūlomos stebėsenos patikėtinių kandidatūros atmetamos, Vokietijos Federalinė Respublika per vieną savaitę nuo informacijos apie atmetimą gavimo dienos turi pateikti ne mažiau kaip dviejų asmenų arba institucijų kandidatūras 1 ir 5 dalyse nurodyta tvarka.

Komisijos paskirtas stebėsenos patikėtinis

7. Jeigu visas kitas pasiūlytas stebėsenos patikėtinių kandidatūras Komisija atmeta, Komisija paskiria stebėsenos patikėtinį (-ius), kurį (-iuos) Vokietijos Federalinė Respublika turi patvirtinti arba nurodyti patvirtinti pagal Komisijos patvirtintus patikėtinio įgaliojimus.

III. Stebėsenos patikėtinio pareigos

8. Stebėsenos patikėtinis turi užtikrinti, kad būtų laikomasi sprendime nurodytų sąlygų ir įpareigojimų, ir garantuoti, kad būtų įgyvendintas restruktūrizavimo planas.

Stebėsenos patikėtinio pareigos

9. Stebėsenos patikėtinis turi:
 - i) per keturias savaites nuo paskyrimo pasiūlyti Komisijai išsamų darbo planą, kuriame turi nurodyti, kaip ketina stebėti, ar vykdomi įsipareigojimai Komisijai ir kaip įgyvendinamas restruktūrizavimo planas;
 - ii) stebėti, kaip valdomas parduodamas verslas, siekdamas užtikrinti jo ekonominio gyvybingumo, paklausumo ir konkurencingumo tęstinumą;

- iii) stebėti, kaip laikomasi įsipareigojimų Komisijai ir kaip įgyvendinamas restruktūrizavimo planas;
- iv) pasiūlyti priemones, kurios, stebėsenos patikėtinio nuomone, yra reikalingos siekiant užtikrinti, kad Vokietijos Federalinė Respublika laikytųsi visų įsipareigojimų Komisijai, visų pirma, išsaugotų visišką parduodamo verslo ekonominį gyvybingumą, paklausumą, konkurencingumą ir atskirimą ir neatskleistų konkurencijos požyrių jautrios informacijos;
- v) per 30 dienų nuo kiekvieno pusmečio pabaigos pateikti Komisijai, „Sparkasse KölnBonn“ ir Vokietijos Federalinei Respublikai rašytinės ataskaitos vokiečių arba anglų kalba projektą. Ataskaitoje turi būti nurodyta, kaip stebėsenos patikėtinis vykdė savo įgaliojimus, kaip buvo laikomasi visų sąlygų ir įsipareigojimų ir kaip buvo įgyvendinamas restruktūrizavimo planas. Visi ataskaitos projekto gavėjai per penkias darbo dienas turi pateikti savo pastabas. Per penkias darbo dienas nuo pastabų gavimo stebėsenos patikėtinis turi parengti galutinę ataskaitą ir pateikti ją Komisijai kiek galėdamas ir tik savo paties nuožiūra atsižvelgęs į pateiktas pastabas. Patikėtinis galutinės ataskaitos kopiją taip pat siunčia Vokietijos Federalinei Respublikai ir „Sparkasse KölnBonn“. Jeigu ataskaitos projekte arba galutinėje ataskaitoje yra informacijos, kurios negalima atskleisti „Sparkasse KölnBonn“ arba Vokietijos Federalinei Respublikai, „Sparkasse KölnBonn“ arba Vokietijos Federalinei Respublikai turi būti pateikta ataskaitos projekto arba galutinės ataskaitos nekonfidenciali redakcija. Stebėsenos patikėtinis Vokietijos Federalinei Respublikai ir (arba) „Sparkasse KölnBonn“ negali pateikti jokios ataskaitos redakcijos pirmiau negu Komisijai.
10. Komisija gali duoti stebėsenos patikėtinui instrukcijas arba nurodymus, kad užtikrintų, kad būtų vykdomi įsipareigojimai Komisijai ir įgyvendinamas restruktūrizavimo planas.
11. Visą įgaliojimų laikotarpį Kelno ir Bonos miestai ir „Sparkasse KölnBonn“ įsipareigoja duoti nurodymus stebėsenos patikėtinui tik gavę Komisijos patvirtinimą.
12. Vokietijos Federalinė Respublika turi bendradarbiauti su stebėsenos patikėtinu, jam padėti ir teikti informaciją, jei stebėsenos patikėtinui tai pagrįstai reikalinga savo užduotims atlikti. Stebėsenos patikėtinui turi būti suteikta neribota prieiga prie visų „Sparkasse KölnBonn“ arba parduodamo verslo apskaitos dokumentų, duomenų, dokumentų, galimybė bendrauti su vadovais ir kitais personalo nariais, prieiga prie bylų, patalpų ir techninės informacijos, kuri reikalinga jo užduotims atlikti pagal jam duotus įsipareigojimus.
-

III PRIEDAS

VERSLO PARDAVIMO PATIKĖTINIO SKYRIMAS IR PAREIGOS

VERSLO PARDAVIMO PATIKĖTINIS

I. Verslo pardavimo patikėtinis

1. Vokietijos Federalinė Respublika turi paskirti verslo pardavimo patikėtinį.
2. Verslo pardavimo patikėtiniumi skiriamas vienas arba keli Komisijos patvirtinti ir Vokietijos Federalinės Respublikos paskirti nuo „Sparkasse KölnBonn“ nepriklausomi fiziniai arba juridiniai asmenys, kuriems pavedama parduoti parduodamą verslą laikantis išpareigojimų Komisijai.
3. Verslo pardavimo patikėtinis turi būti nepriklausomas nuo „Sparkasse KölnBonn“, turėti reikiamą kvalifikaciją savo įgaliojimams, pavyzdžiui, kaip investicinis bankas, konsultantas arba auditorius, vykdyti ir negali dabar arba ateityje turėti interesų konflikto. Stebėsenos patikėtiniumi „Sparkasse KölnBonn“ turi mokėti rinkos sąlygomis įprastą atlygį, kuris jam netrukdytų nepriklausomai ir veiksmingai vykdyti savo įgaliojimus.

II. Verslo pardavimo patikėtinio skyrimas

Vokietijos Federalinės Respublikos pasiūlymas

4. Jeigu „Sparkasse KölnBonn“ per vieną mėnesį nuo pratęsto verslo pardavimo laikotarpio pabaigos nesudaro privalomo pirkimo – pardavimo susitarimo, jis pateikia vieno arba dviejų asmenų kandidatūras Komisijai tvirtinti verslo pardavimo patikėtiniumi, nurodydamas, kuriam iš jų teikia pirmenybę. Pasiūlyme turi būti pateikta pakankamai informacijos, kad Komisija galėtų patikrinti, ar siūlomas verslo pardavimo patikėtinis atitinka 3 dalyje išdėstytus reikalavimus, visų pirma turi būti nurodyta:
 - a) išsamios siūlomų įgaliojimų sąlygos ir visos nuostatos, kad verslo pardavimo patikėtinis galėtų vykdyti savo pareigas pagal šiuos išpareigojimus;
 - b) darbo plano metmenys, kuriuose būtų nurodyta, kaip verslo pardavimo patikėtinis ketina vykdyti pavestas užduotis.

Komisijos patvirtinimas arba atmetimas

5. Komisija gali savo nuožiūra patvirtinti arba atmeti verslo pardavimo patikėtinio kandidatūrą ir patvirtinti siūlomus įgaliojimus su pakeitimais, kurie, jos manymu, yra reikalingi, kad verslo pardavimo patikėtinis įvykdytų savo įpareigojimus. Verslo pardavimo patikėtinis paskiriamas per vieną savaitę nuo Komisijos patvirtinimo pagal Komisijos patvirtintus įgaliojimus.

Naujas Vokietijos Federalinės Respublikos pasiūlymas

6. Jeigu visos siūlomos verslo pardavimo patikėtinio kandidatūros atmetamos, Vokietijos Federalinė Respublika per vieną savaitę nuo informacijos apie atmetimą gavimo dienos turi pareikti ne mažiau kaip dviejų asmenų arba institucijų kandidatūras 1 ir 5 dalyse nurodyta tvarka.

Komisijos paskirtas verslo pardavimo patikėtinis

7. Jeigu visas kitas pasiūlytas verslo pardavimo patikėtinio kandidatūras Komisija atmeta, Komisija paskiria verslo pardavimo patikėtinį (-ius), kurį (-iuos) Vokietijos Federalinė Respublika turi patvirtinti arba nurodyti patvirtinti pagal Komisijos patvirtintus patikėtinio įgaliojimus.

III. Verslo pardavimo patikėtinio pareigos

8. Verslo pardavimo patikėtinis turi vykdyti sprendime dėl parduotino verslo nurodytas sąlygas ir įpareigojimus. Verslo pardavimo patikėtinis turi parengti ir vykdyti pirkimą taip, kad būtų pasirašytas pirkimo – pardavimo susitarimas [...]. Verslo pardavimo patikėtinis įgaliojamas parduoti parduodamą verslą „Sparkasse KölnBonn“ vardu, nevaržomas jokių instrukcijų [...].
9. Verslo pardavimo patikėtinis
 - i) per keturias savaites nuo paskyrimo pateikia Komisijai išsamų darbo planą, kuriame nurodo, kaip ketina vykdyti sprendime dėl parduotino verslo nustatytas sąlygas ir įpareigojimus; visų pirma, pristato verslo pardavimo koncepciją ir įvertinimą, kuri verslo pardavimo strategija yra perspektyviausia;

- ii) parduoda parduodamą verslą pirkėjui [...], jei Komisija per keturias savaites nepateikia prieštaravimų dėl pirkėjo arba galutinio privalomo pirkimo – pardavimo susitarimo. Verslo pardavimo patikėtinis į pirkimo – pardavimo susitarimą įtraukia sąlygas, kurios, jo nuomone, yra tikslingos veiksmingam pardavimui užtikrinti. Verslo pardavimo patikėtinis į pirkimo – pardavimo susitarimą įtraukia įprastus patvirtinimus, garantijas ir apsaugos sąlygas, kurios pagrįstai reikalingos pardavimui įvykdyti;
 - iii) atlieka kitas sprendimu verslo pardavimo patikėtinui pavestas pareigas;
 - iv) siūlo priemones, kurios, jo nuomone, yra reikalingos siekiant užtikrinti, kad Vokietijos Federalinė Respublika laikytųsi visų išpareigojimų Komisijai, visų pirma, išsaugotų visišką verslo, kurį ketina parduoti, ekonominį gyvybingumą, paklausumą, konkurencingumą, atskirimą ir neatskleistų konkurencijos požiūriu jautrios informacijos;
 - v) teikia Komisijai išsamias mėnesines ataskaitas anglų arba vokiečių kalba apie verslo pardavimo procedūros eigą. Šios ataskaitos pateikiamos ne vėliau kaip per 15 dienų nuo kiekvieno mėnesio pabaigos. Tuo pat metu „Sparkasse KölnBonn“ arba Vokietijos Federalinė Respublika turi gauti nekonfidencialią šios ataskaitos redakciją.
10. Kad būtų galima pasirengti parduoti verslą ir verslą parduoti, verslo pardavimo patikėtinis visų pirma teikia šias paslaugas:
 - i) analizuoja įvairias verslo pardavimo alternatyvas; teikia išsamų pasiūlymą, atsižvelgdamas į pagrindines pardavimo procedūros struktūros ir vykdymo sąlygas;
 - ii) rengia būtinus rinkodaros dokumentus dėl atitinkamų „Sparkasse KölnBonn“ investicijų (visų pirma, pardavimo memorandumą, skelbimus, kitus pranešimus, kurie yra reikalingi arba naudingi pardavimo procese). Jie platinami suinteresuotosioms šalims, kaip pradinė informacija apie numatomą pardavimą;
 - iii) derindamas su „Sparkasse“ rengia išsamaus patikrinimo turinį, koordinuoja jo organizavimą;
 - iv) nustato galimus pirkėjus, palaiko ryšius su šių suinteresuotųjų šalių sprendimus priimančiais organais. Dėl priesačių, susijusių su slaptumo interesais, į kurias teisiškai privaloma atsižvelgti, ir laikydamasis nediskriminacinio pardavimo principo, galimam pirkėjui „Sparkasse“ prašymu neleidžia susipažinti su išsamaus patikrinimo informacija (įrodymų našta tenka „Sparkasse“); šia teise turi būti pasinaudota per tris darbo dienas nuo galimų pirkėjų sąrašo gavimo dienos;
 - v) renka ir analizuoja suinteresuotųjų šalių pateiktus pardavimo pasiūlymus; padeda vertinti šiuos pasiūlymus;
 - vi) veda pardavimo derybas su pasirinktomis suinteresuotosiomis šalimis ir rengia išvadas dėl sutarties.
11. Verslo pardavimo patikėtinui suteikiami visi reikiami įgaliojimai, pagal kuriuos „Sparkasse“ arba jo kontroliuojamos patrunuojamosios bendrovės įgalioja verslo pardavimo patikėtinį užbaigti ir įvykdyti verslo pardavimą. Įgaliojimuose taip pat suteikiama perįgaliojimo teisė, kuri reikalinga pardavimui įvykdyti ir užbaigti.
12. Atitinkami įgaliojimai turi galioti tol, kol pardavimas bus visiškai įvykdytas. Įgaliojimų ir visų suteiktų perįgaliojimų galiojimo laikotarpis pasibaigia pasibaigus verslo pardavimo patikėtinio įgaliojimams.
13. Verslo pardavimo patikėtinui leidžiama samdyti papildomus patarėjus, kurie padėtų per pardavimo procesą. Jeigu bendros konsultavimo išlaidos viršija [...] EUR sumą, reikalingas „Sparkasse KölnBonn“ sutikimas. Jeigu „Sparkasse KölnBonn“ atsisako suteikti sutikimą, Komisija gali, pasikonsultavusi su „Sparkasse KölnBonn“, duoti leidimą samdyti patarėjus. Instrukcijas arba nurodymus patarėjams gali duoti tik verslo pardavimo patikėtinis.
14. Į visą komunikaciją su „Sparkasse“ verslo pardavimo patikėtinis turi įtraukti Europos Komisiją, *Träger* (atsakingą viešąją instituciją) arba Vokietiją arba jas nedelsdamas apie vykstančią komunikaciją informuoti.
15. *Träger* ir „Sparkasse KölnBonn“ išpareigoja padėti verslo pardavimo patikėtinui, su juo bendradarbiauti ir teikti jam visą informaciją, kuri jam reikalinga arba kurios jis prašo, kad galėtų tinkamai vykdyti savo įgaliojimus. Tuo tikslu verslo pardavimo patikėtinui, laikantis teisiškai leidžiamų apribojimų, įprastomis darbo valandomis suteikiama prieiga prie visų dokumentų, apskaitos dokumentų, leidžiama kreiptis į „Sparkasse KölnBonn“ vadovus ir kitus darbuotojus.
16. Jeigu „Sparkasse“ ir *Träger* mano, kad tam, kad verslo pardavimas būtų tinkamai įvykdytas, tai reikalinga, jie leidžia verslo pardavimo patikėtinui paprašius susipažinti su tik jų turimais dokumentais. Visų pirma tai taikoma visoms su Europos Komisija suderintoms restruktūrizavimo plano redakcijoms.
17. „Sparkasse“ išpareigoja apsaugoti verslo pardavimo patikėtinį nuo visų trečiųjų šalių pretenzijų dėl žalos, kuri padaroma jam vykdant įgaliojimus arba yra su jais susijusi. Tai netaikoma žalai, kuri padaroma dėl to, kad verslo pardavimo patikėtinis pažeidžia savo išpareigojimus. Jeigu verslo pardavimo patikėtinis informuojamas apie pretenzijas, dėl kurių gali kilti *Träger* arba „Sparkasse KölnBonn“ mokėjimo prievolių, verslo pardavimo patikėtinis turi nedelsdamas apie tai pranešti.

18. Verslo pardavimo patikėtinis privalo visais atvejais paslaugas teikti su atsargiam verslininkui deramu rūpestingumu. Jeigu verslo pardavimo patikėtinis vis dėlto netinkamai vykdo pareigas, jis „Sparkasse“, *Träger* arba Vokietijai turi atlyginti žalą tik tada, jei verslo pardavimo patikėtinis arba jo organai, darbuotojai arba padėjėjai tyčia arba dėl didelio aplaidumo lėmė išsipareigojimų atsiradimą ir jei tai nepaveikia pagrindinių prievolių pagal sutartį. Verslo pardavimo patikėtinis taip pat atsako už tokių prievolių pažeidimą dėl paprasto aplaidumo, tačiau privalo atlyginti tik tipinę ir prognozuojamą žalą. Atsakomybė už numatomo pelno praradimą netaikoma.
 19. Komisija gali duoti verslo pardavimo patikėtinui instrukcijas arba nurodymus, kad užtikrintų, kad būtų vykdomos verslo pardavimo sąlygos ir įpareigojimai.
 20. Kelno, Bonos miestai ir „Sparkasse KölnBonn“ išsipareigoja verslo pardavimo patikėtinui neduoti instrukcijų per visą jo įgaliojimų laikotarpį.
-

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. sausio 26 d.

dėl valstybės pagalbos C 7/10 (ex CP 250/09 ir NN 5/10), kurią Vokietija suteikė pagal mokestinių nuostolių perkėlimo schemą (KStG, *Sanierungsklausel*)

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 275)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/527/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

2. PRIEMONĖS APIBŪDINIMAS

2.1. Faktai

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį ir Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽²⁾,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2009 m. rugpjūčio 5 d. ir 2009 m. rugsėjo 30 d. raštais Komisija paprašė Vokietijos pateikti informaciją apie Pelno mokesčio įstatymo (*Körperschaftsteuergesetz*, toliau – KStG) 8c straipsnį. Vokietijos valdžios institucijos atsakė 2009 m. rugpjūčio 20 d. ir 2009 m. lapkričio 5 d. raštais. 2010 m. vasario 24 d. sprendimu Komisija dėl pagalbos pradėjo oficialią tyrimo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį.

(2) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Kartu suinteresuotųjų šalių paprašyta pateikti savo pastabas.

(3) Atsižvelgdamos į tai Vokietijos valdžios institucijos atsiuntė savo 2010 m. balandžio 9 d. raštą.

(4) 2010 m. balandžio 9 d. ir birželio 3 d. Briuselyje įvyko du susitikimai su Vokietijos atstovais. 2010 m. liepos 2 d. Vokietija pateikė išsamesnę informaciją. Iš trečiųjų šalių pastabų Komisija negavo.

⁽¹⁾ 2009 m. gruodžio 1 d. vietoje EB sutarties 87 ir 88 straipsnių įsigaliojo SESV 107 ir 108 straipsniai. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai bei SESV 107 ir 108 straipsniai iš esmės tapatūs. Šiame sprendime, kai tinka, nuorodas į SESV 107 ir 108 straipsnius reikia suprasti kaip nuorodas į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

⁽²⁾ OL C 90, 2010 4 8, p. 8.

⁽³⁾ Žr. 2 išnašą.

(5) Įmonės Vokietijoje dažniausiai apmokestinamos pagal Pajamų mokesčio įstatymą (*Einkommensteuergesetz*, toliau – EStG) ir KStG. EStG 10d straipsnio 2 dalyje numatyta, kad per mokestinius metus patirtus nuostolius galima perkelti, t. y. būsimų mokestinių metų apmokestinamąsias pajamas galima sumažinti pagal mokestinio pajėgumo principą atskaitant iš jų nuostolius, tačiau iš viso ne daugiau kaip 1 mln. EUR per metus. Pagal KStG 8 straipsnio 1 dalį nuostolius gali perkelti ir įmonės, kurioms taikomas pelno mokestis.

(6) Nuostolių perkėlimo galimybės pasekmė ta, kad buvo įsigyjamos įmonės, seniai nebevykdančios jokios komercinės veiklos, bet vis dar galinčios perkelti nuostolius (vadinamosios priedangos bendrovės, angl. *empty-shell companies*).

(7) 1997 m. Vokietijos įstatymų leidėjas, siekdamas užkirsti kelią tokiam priedangos bendrovių pirkimui, apribojo nuostolių perkėlimo galimybę į KStG 8 straipsnio 4 dalį įtraukdamas vadinamąją nuostatą dėl priedangos bendrovių pirkimo (vok. *Mantelkaufregelung*). Pagal šią nuostatą nuostolius galėjo perkelti tik įmonės, teisiškai ir ekonomiškai buvusios tapačios su nuostolių patyrušiomis įmonėmis. Nors šioje nuostatoje nepateikta sąvokos „ekonomiškai tapatus“ apibrėžtis, tačiau pateikta pavyzdžių – vienas neigiamas ir du teigiami:

a) ekonominio tapatumo nėra, jei daugiau kaip pusė kapitalo bendrovės akcijų perduodama, o kapitalo bendrovė komercinę veiklą tęsia ar iš naujo pradeda turėdama daugiausia naują turtą;

b) ekonominis tapatumas, priešingai, yra, jei naujas turtas bendrovei suteikiamas tik komercinei veiklai, dėl kurios atsirado neatskaityti mokesčiai, sanuoti ir bendrovė per kitus penkerius metus tęsia komercinę veiklą apimtimi, kurią galima palyginti pagal bendrą ekonominių santykių vaizdą;

- c) ekonominis tapatumas yra ir tuo atveju, jei pirkėjas bendrovei nesuteikia naujo turto, o kompensuoja jos patirtus nuostolius.
- (8) Abu pastarieji pavyzdžiai dažniausiai vadinami sanavimo išlyga (vok. *Sanierungsklausel*).
- (9) KStG 8 straipsnio 4 dalis panaikinta 2008 m. sausio 1 d. 2008 m. Įmonių mokesčių reformos įstatymu (*Unternehmensteuerreformgesetz*).
- (10) 2008 m. Įmonių mokesčių reformos įstatymu įvesta ir nauja KStG 8c straipsnio 1 dalis, kuria, palyginti su ankstesniąja KStG 8 straipsnio 4 dalimi, daug labiau apribota nuostolių perkėlimo galimybė tuo atveju, jei perkama įmonės akcijų. Naujojoje nuostatoje numatyta:
- a) nepanaudotų nuostolių nebegalima atskaityti visiškai, jei pirkėjui perduodama daugiau kaip 50 % bendrovės pasirašytojo kapitalo, dalininko teisių, bendrovės valdymo teisių ar balsavimo teisių;
- b) jei per penkerius metus pirkėjui perduodama daugiau kaip 25 %, tačiau ne daugiau kaip 50 % bendrovės pasirašytojo kapitalo, dalininko teisių, bendrovės valdymo teisių ar balsavimo teisių, nepanaudotų nuostolių nebegalima atskaityti proporcingai pagal procentinį minėtų teisių perdavimą.
- (11) Iš pradžių naujojoje nuostatoje nenumatyta išimčių įmonėms, kurios vienu metu ir buvo sanuojamos, ir didele dalimi pasikeitė jų akcininkai.
- (12) Pagal įstatymo pagrindimą, kurį Vokietijos Bundestagas priėmė kartu su 2008 m. Įmonių mokesčių reformos įstatymu, KStG 8c straipsnio 1 dalimi, siekiant supaprastinti schemą (iš įstatymo pagrindimo aišku, kad KStG 8c straipsnio 4 dalį taikant praktiškai kilo daug sudėtingų teisinių klausimų) ir tiksliau kovoti su piktnaudžiovimu⁽⁴⁾. Įstatymų leidėjas suvokė, kad dėl šio pakeitimo nebebus galima perkelti nuostolių tuo atveju, jei sunkumų patiriančios įmonės, nusipirkus jų akcijų, bus sanuojamos, tačiau laikė, kad tai priimtina, nes mokesčių institucijos tokiais atvejais ir be aiškaus įstatyminio reglamentavimo laikydamosi teisingumo principo galėjo atsakyti mokesčių reikalavimų⁽⁵⁾.

2.2. Priemonė

- (13) 2009 m. birželio mėn. KStG 8c straipsnis iš dalies pakeistas priėmus naują nuostatą – KStG 8c straipsnio 1a dalį, pagal kurią nuostolius ir toliau leista perkelti, jei sunkumų patirianti įmonė perkama sanavimo reikmėms. Šis pakeitimas buvo Sveikatos draudimo įmokų atskaitymo iš apmokestinamųjų pajamų įstatymo (*Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung*⁽⁶⁾) dalis. Naujoji nuostata taip pat vadinama sanavimo išlyga arba (norint ją atskirti nuo ankstesnės schemos, nustatytos KStG 8c straipsnio 4 dalyje) – *naujaja* sanavimo išlyga (vok. *neue Sanierungsklausel*). Taip numatyta nuostolių perkėlimo apribojimo, taikomo nuo 2008 m. sausio 1 d. pagal KStG 8c straipsnio 1 dalį, išimtis.
- (14) Pagal KStG 8c straipsnio 1a dalį bendrovė gali perkelti nuostolius net ir akcijų pirkimo pagal KStG 8c straipsnio dalį atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:
- a) akcijos perkamos bendrovei sanuoti⁽⁷⁾;
- b) įmonė akcijų pirkimo metu yra nemoki ar išiskolinusi arba jai gresia tapti nemokia ar išiskolinusia⁽⁸⁾;
- c) išlaikomos pagrindinės veiklos struktūros, todėl galima daryti prielaidą, kad:
- bendrovė vykdo sudarytą kolektyvinę sutartį, kurioje numatytos nuostatos dėl darbo vietų, arba
- per pirmus penkerius metus nuo akcijų įsigijimo išlaikoma 80 % darbo vietų (skaičiuojant pagal metinę vidutinę darbo užmokesčio sumą), arba

⁽⁴⁾ *Bundestagsdrucksache* (Bundestago leidinys) 16/4841, p. 74.

⁽⁵⁾ *Bundestagsdrucksache* 16/4841, p. 76, remiamasi 2003 m. kovo 27 d. federalinio finansų ministro raštu, BStBl (Federalinis mokesčių leidinys) I, p. 240.

⁽⁶⁾ *Gesetz zur verbesserten steuerlichen Berücksichtigung von Vorsorgeaufwendungen (Bürgerentlastungsgesetz Krankenversicherung)* (Išlaidų socialiniam draudimui atskaitymo iš apmokestinamųjų pajamų įstatymas (Sveikatos draudimo įmokų atskaitymo iš apmokestinamųjų pajamų įstatymas)), 2009 m. liepos 16 d., BGBl. (Federalinis oficialusis leidinys) I, Nr. 43, p. 1959.

⁽⁷⁾ Sanavimas yra priemonė, kuria siekiama išvengti nemokumo arba išiskolinimo arba pašalinti nemokumą arba išiskolinimą. Vadinasi, kalbama tik apie įmones, kurios akcijų pirkimo metu buvo nemokios ar išiskolinusios arba joms grėsė tapti nemokiomis ar išiskolinusiomis.

⁽⁸⁾ Sąvokos „nemokumas“, „gresiantis nemokumas“ ir „išiskolinimas“ apibrėžtos Bankroto tvarkoje (*Insolvenzordnung*, toliau – InsO): nemokumas (InsO 17 straipsnis): Skolininkas yra nemokus, jei negali įvykdyti savo mokėjimo prievolių tuo metu, kai jas reikia vykdyti. Įprastai galima tarti, kad skolininkas nemokus, jei jis nutraukia savo mokėjimus; gresiantis nemokumas (InsO 18 straipsnis): Skolininkui gresia tapti nemokiam, jei jis tikriausiai negalės įvykdyti esamų mokėjimo prievolių tuo metu, kai jas reikia vykdyti; išiskolinimas (InsO 19 straipsnis): Išiskolinimas yra tuo atveju, jei skolininko turtas nepadengia esamų įsipareigojimų, nebent atsižvelgiant į aplinkybes labai tikėtina, jog įmonės veikla bus tęsiama.

— per 12 mėnesių bendrovei suteikiama didelė turto dalis arba ji atleidžiama nuo dar turinčių vertę įsipareigojimų; laikoma, kad bendrovei suteikta didelė turto dalis, jei naujas bendrovės turtas sudaro ne mažiau kaip 25 % praėjusių ūkinių metų turto; suteikto turto vertė sumažinama kapitalo bendrovės išmokomis, sumokėtomis per trejus metus nuo naujo turto suteikimo;

d) per penkerius metus nuo akcijų įsigijimo nepakeičiama veiklos sritis;

e) akcijų įsigijimo metu bendrovė nesustabdė komercinės veiklos.

(15) KStG 8c straipsnio 1a dalis įsigaliojo 2009 m. liepos 10 d. ir galioja atgaline data nuo 2008 m. sausio 1 d.

(16) Iš pradžių ketinta KStG 8c straipsnio 1a dalį taikyti tik iki 2009 m. gruodžio 31 d., tačiau 2009 m. gruodžio 22 d. Vokietijos Bundestagas, priimdamas 2009 m. Ekonomikos augimo skatinimo įstatymą (*Wachstumsbeschleunigungsgesetz 2009*)⁽⁹⁾, priėmė nuostatą, kuria atitinkama nustojimo galioti išlyga iš KStG išbraukta.

(17) Atkreiptinas dėmesys į tai, kad nuostolius, kuriuos galima perkelti, leidžiama atskaityti tik iš sanuotinos įmonės pelno. Pirkėjas šių nuostolių negali atskaityti iš savo paties pelno.

(18) Tai taikoma net ir tuo atveju, jei pirkėjas savo mokesčius įsipareigojimus konsoliduoja koncerno lygmeniu, nes pagal KStG 15 straipsnio 1 sakinio 1 dalį draudžiama perkelti nuostolius, jei bendrovė yra integruotos bendrovės dalis⁽¹⁰⁾.

(19) Tačiau pagal Vokietijos pelno mokestį reglamentuojančius teisės aktus tokie nuostoliai neprarandami; jie tik „išaldomi“ kontroliuojamosios bendrovės lygmeniu ir juos galima panaudoti, kai įmonė nebėra konsoliduota. „Išaldytiems“ nuostoliams netaikomas joks nuostolių perkėlimo terminas.

(20) Pagal KStG 8c straipsnio 1a dalį pirkėjui netiesiogiai suteikiama nauda, nes sėkmingai baigus sanavimą sanuotos įmonės mokestinė našta sumažėja. Be to,

žinoma, pirkėjas savo komercinę veiklą gali visai ar iš dalies įtraukti į įsigytą įmonę ir taip pasinaudoti perkeltais mokesčiais.

2.3. KStG 8c straipsnio 1a dalies ir KStG 8 straipsnio 4 dalies palyginimas

(21) Naujoji schema – KStG 8c straipsnio 1a dalis nuo ankstesnės schemos – panaikintos KStG 8 straipsnio 4 dalies skiriasi vienu svarbiu ir, vertinant pagalba, lemiamu aspektu.

(22) Pagal KStG 8c straipsnio 1 dalį įmonė negali perkelti nuostolių, jei perduodama daugiau kaip pusė akcijų, nebent galima pritaikyti sanavimo išlygą. Taigi bendraja taisykle sakoma, kad didelė dalimi pasikeitus acininkams nuostolių perkėlimo galimybės netenkama. Todėl esama sanavimo išlyga yra bendrosios taisyklės išimtis.

(23) Pagal ankstesnę KStG 8 straipsnio 4 dalį bendroji taisyklė buvo ta, kad nuostolius perkelti buvo leidžiama ir didelė dalimi pasikeitus acininkams, esant ekonominiam įmonės tapatumui. Šia išimtimi siekta užkirsti kelią piktaudžiavimui (pvz., perkant priedangos bendroves).

3. SPRENDIMAS PRADĖTI PROCEDŪRĄ

(24) 2010 m. vasario 24 d. raštu Komisija Vokietijai pranešė apie savo sprendimą dėl pagalbos pradėti procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį.

(25) Sprendime pradėti procedūrą Komisija išsakė nuomonę, kad pagal KStG 8c straipsnio 1a dalį atskiriamos sunkumų nepatiriančios, bet nuostolių patiriančios įmonės ir (galbūt) nemokios ar išsiskolinusios įmonės, nes ši nuostata naudinga tik pastarosioms. Todėl Komisijai atrodė, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis yra bazinės sistemos, pagal kurią abi įmonių grupės negalėtų perkelti nuostolių, išimtis. Kadangi SESV 107 straipsnio 1 dalies sąlygos buvo akivaizdžiai tenkinamos, Komisija išsakė išankstinę nuomonę, kad priemonė yra atrankinė ir yra valstybės pagalba. Pagaliau Komisija pareiškė turinti abejonių dėl priemonės derėjimo su SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktu, susiejant su Bendrijos laikinąja sistema⁽¹¹⁾, ir su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, susiejant su Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėmis⁽¹²⁾ bei Regioninės pagalbos gairėmis⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ *Gesetz zur Beschleunigung des Wirtschaftswachstums (Wachstumsbeschleunigungsgesetz)*, 2009 m. gruodžio 22 d. (BGBl. I, p. 3950), 2 straipsnio 3 dalies b punktas.

⁽¹⁰⁾ Nuostoliai, patirti prieš tampa integruotos bendrovės dalimi, plg. KStG 15 straipsnis, Nr. 1.

⁽¹¹⁾ Komisijos komunikatas „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“ (OL C 83, 2009 4 7, p. 1).

⁽¹²⁾ Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, 2004 10 1, p. 2).

⁽¹³⁾ 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės (OL C 54, 2006 3 4, p. 13).

(26) Komisijos sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽¹⁴⁾. Komisija Vokietijos ir visų suinteresuotųjų šalių paprašė pateikti pastabas.

(27) Pradėjus oficialią tyrimo procedūrą Federalinė finansų ministerija už mokesčių rinkimą atsakingoms institucijoms nurodė netaikyti KStG 8c straipsnio 1a dalies, kol Komisija šiuo klausimu priims galutinį sprendimą, ir atitinkamoms įmonėms pranešti, kad parama turės būti išieškota, jei Komisijos sprendimas bus neigiamas ⁽¹⁵⁾.

4. VOKIETIJOS PASTABOS

(28) Vokietija mano, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis nėra valstybės pagalba dėl šių trijų priežasčių:

a) šia schema atsižvelgiama į privataus kreditoriaus principą (plg. 4.1 skyrių);

b) ji nėra atrankinė (plg. 4.2 skyrių);

c) ji pateisinama Vokietijos mokesčių sistemos prigimtimi ir bendrąja schema (plg. 4.3 skyrių).

(29) Taip pat Vokietija teigia, kad naujoji sanavimo išlyga, nustatyta KStG 8c straipsnio 1a dalyje, iš esmės atitinka senąją sanavimo išlygą, nustatytą KStG 8 straipsnio 4 dalyje, dėl kurios Komisija neišsakė abejonių (plg. 4.4 skyrių), ir kad panašių mokesčių nuostatų esama daugelyje kitų valstybių narių (plg. 4.5 skyrių).

4.1. Privataus kreditoriaus principo taikymas

(30) Šį argumentą Vokietija pirmą kartą pateikė 2010 m. liepos 2 d. rašte. Jame Vokietijos valdžios institucijos aiškina, kad privataus kreditoriaus principą galima taikyti ir mokesčių bei panašių į mokesčius reikalavimų atveju ⁽¹⁶⁾. Vokietijos valstybės ir jos mokesčių mokėtojų santykis esantis panašus į privataus kreditoriaus ir skolininko ilgalaikės skolos santykį, grindžiamą, pavyzdžiui, nuomos ar darbo sutartimi. Vokietijos nuomone, privatus kreditorius esant ilgalaikiai skolai atsisakytų dalies savo

būsimų reikalavimų, jei dėl to skolininką galėtų perimti kita įmonė ir taip atsirastų galimybė pratęsti ilgalaikę skolą.

4.2. Priemonė nėra atrankinė

(31) Vokietijos nuomone, KStG 8c straipsnio 1a dalis yra bendroji priemonė, nes ja gali pasinaudoti visos įmonės, neatsižvelgiant į jų priklausomybę tam tikram regionui, gamybos rūšį ar dydį. Vokietija teigia, kad bet kuri įmonė, pati nedarydama jokios įtakos, gali patirti finansinių sunkumų ir jai gali būti pritaikyta minėta nuostata.

(32) Vokietija atkreipia dėmesį, kad pati Komisija 1998 m. Pranešime dėl verslo apmokestinimo išsakė nuomonę, jog išimtinai techninio pobūdžio mokesčių priemonės, tokios kaip taisyklės dėl mokesčių perkėlimo, nėra atrankinės, jei jos „vienodai taikomos visoms įmonėms ir visų prekių gamybai“, ir jog tai, „kad kai kurioms įmonėms arba kai kuriems sektoriams šios mokesčių priemonės yra naudingesnės, dar nereiškia, kad jiems būtina bus pritaikytos valstybės pagalba reglamentuojančios konkurencijos taisyklės“ ⁽¹⁷⁾.

(33) Vokietija mano, kad šie svarstymai ypač svarbūs mokesčių paramos mokslinių tyrimų ir plėtos, taip pat aplinkosaugos, švietimo ar užimtumo srityse. Vokietijos teigimu, mokesčių schemas, naudingos šiose srityse ypatingas pastangas dedančioms įmonėms, nėra atrankinės, nes jos prieinamos visoms įmonėms, net jei *de facto* tam tikrose srityse veikiančioms įmonėms naudingesnės negu kitoms. Vokietijos nuomone, tai turi būti taikoma ir mokesčių schemoms, naudingoms sunkumų patiriančioms įmonėms, kurios išgyjamos norint jas sanuoti.

(34) Vokietija teigia, kad Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas pripažino, jog priemonė, išimtinai naudinga sunkumų patiriančioms įmonėms, iš esmės gali būti bendroji priemonė, kuri yra neatrankinė. Šiuo klausimu Vokietija pirmiausia nurodo bylą DMT, kurioje Teisingumo Teismas dėl Belgijos mokėjimo schemas sunkumų patiriančioms įmonėms nustatė ⁽¹⁸⁾:

„Prancūzijos Vyriausybė teigia, kad mokėjimo lengvatos, taikomos socialinio draudimo įmokoms, nėra valstybės pagalba, jei jos teikiamos tokiais pačiomis sąlygomis kiekvienai įmonei, patiriančiai mokėjimo sunkumų. Prancūzijos nuomone, atrodo, kad ši pagal Belgijos teisę nustatyta schema yra būtent toks atvejis. Komisija, priešingai, teigia, kad ONSS suteikiant mokėjimo lengvatas turi veikimo savo nuožiūra laisvę.

⁽¹⁴⁾ Žr. 2 išnašą.

⁽¹⁵⁾ 2010 m. balandžio 30 d. Federalinės finansų ministerijos raštas (už mokesčių rinkimą atsakingoms) žemių mokesčių institucijoms, http://www.bundesfinanzministerium.de/DE/BMF_Startseite/Aktuelles/BMF_Schreiben/Veroffentlichungen_zu_Steuerarten/koerperschaftsteuer_umwandlungsteuerrecht/009.html.

⁽¹⁶⁾ Vokietija cituoja šiuos sprendimus: 2004 m. rugsėjo 14 d. ESTT sprendimas byloje C-276/02 Ispanija prieš Komisiją (2004), Rink. p. I-8091, 15 ir 26 punktai, ir 1999 m. birželio 29 d. ESTT sprendimas byloje C-256/97 *Déménagements-Manutention Transport SA* (DMT) (1999), Rink. p. I-3913, 22 ir 25 punktai.

⁽¹⁷⁾ Komisijos pranešimas dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms (OL C 384, 1998 12 10, p. 3), 13 ir 14 punktai.

⁽¹⁸⁾ 1999 m. birželio 29 d. ESTT sprendimas byloje C-256/97 *Déménagements-Manutention Transport SA* (DMT) (1999), Rink. p. I-3913, 26–28 konstatuojamosios dalys.

Kaip matyti iš Sutarties 92 straipsnio 1 dalies, bendrojo pobūdžio priemonėms, kuriomis nepalaikomos tik tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba, ši nuostata netaikoma. Tačiau jei institucija, kuri suteikia finansinių pranašumų, turi veikimo savo nuožiūra laisvę, kuria jai suteikiama galimybė nustatyti gavėjus arba sąlygas, kuriomis priemonė suteikiama, šios priemonės negalima laikyti bendrojo pobūdžio priemone (plg. pagal prasmę 1996 m. rugsėjo 26 d. sprendimą byloje C-241/94 Prancūzija prieš Komisiją (1996), Rink. p. I-4551, 23 ir 24 punktai).

Nacionalinis teismas privalo pagrindinėje byloje nustatyti, ar, suteikiant mokėjimo lengvatas, ONSS suteikiama veikimo savo nuožiūra laisvė ir, jei taip nėra, ar ONSS suteiktos mokėjimo lengvatos yra bendrojo pobūdžio arba ar jomis palaikomos tam tikros įmonės.)“

- (35) Taip pat Vokietija nurodė bylą HAMSA, kurioje Ispanijos valdžios institucijos teigė, kad priemonė nesanti atrankinė, nes ji taikoma visoms sunkumų patiriančioms įmonėms. Bendrasis Teismas išsakė tokią nuomonę⁽¹⁹⁾:

„Šiuo atveju ieškovės ir Ispanijos Karalystės argumentas, kad 1922 m. liepos 26 d. Ispanijos įstatymu dėl mokėjimo nutraukimo sukuriama bendrojo pobūdžio procedūra, taikoma visoms sunkumų patiriančioms įmonėms, atmestinas. Nors tiesa, kad šis įstatymas nėra atrankinis ta prasme, kad jis netaikomas siekiant palaikyti tam tikrų įmonių grupes arba tam tikrų prekių gamybą, tačiau atleidimas nuo skolų įvyksta ne automatiškai dėl įstatymo taikymo, o atitinkamoms valdžios institucijoms priėmus sprendimą savo nuožiūra. Tačiau jei institucija, kuri suteikia finansinių pranašumų, turi veikimo savo nuožiūra laisvę, kuria jai suteikiama galimybė nustatyti gavėjus arba sąlygas, kuriomis priemonė suteikiama, pagal Teisingumo Teismo praktiką šios priemonės negalima laikyti bendrojo pobūdžio priemone (1999 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-256/97 DM Transport (1999), Rink. p. I-3913, 27 punktas).“

- (36) Vokietija teigia, kad pagal KStG 8c straipsnio 1a dalį, priešingai negu byloje DMT ir HAMSA nagrinėtų priemonių atveju, nenumatyta jokia valdžios institucijos veikimo savo nuožiūra galimybė; priemonė taikoma automatiškai pagal įstatymą. Todėl Vokietija daro atvirkštinę išvadą, kad KStG 8c straipsnio 1a dalyje nenumatyta atrankinė priemonė.
- (37) Vokietija taip pat mano, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis yra bankroto teisės norma. Įmonių galimybė gauti

paramą grindžiama sąvokomis „nemokumas“, „gresiantis nemokumas“ ir „išsiskolinimas“, kurios apibrėžtos InsO ir yra pagrindas pradėti bankroto procedūrą.

- (38) Atrankinio priemonės pobūdžio klausimu Vokietija daro išvadą, kad esą pagal Komisijos nuomonę būtų galima manyti, jog bet kuri mokesčių lengvata yra valstybės pagalba, net jei ji taikoma bendrai, ir kad tokia nuomonė prieštarauja SESV.

4.3. Pateisinimas mokesčių sistemos prigimtimi ar bendrąja schema

- (39) Vokietija mano, kad KStG 8c straipsnio 1a dalyje nustatyta išimtis pateisinama Vokietijos bendrovių apmokestinimo sistemos prigimtimi ir bendrąja schema. Vokietijos teigimu, tarp sunkumų patiriančių įmonių, kurios turi būti sanuojamos, ir kitų įmonių esantis objektyvus skirtumas, kuriuo ir pateisinamas kitoks požiūris į įmones, kurios perkamos siekiant jas sanuoti. Vokietija šiuos argumentus grindžia trimis svarstytais.

- (40) Pirmiausia, sunkumų patiriančios įmonės, priešingai negu finansinių sunkumų neturinčios įmonės, kurios gali pasirinkti – arba ieškoti finansavimo kapitalo rinkoje, arba ieškoti pirkėjo, turi tik vieną galimybę – ieškoti pirkėjo, nes jos negautų nei išorinio kapitalo kapitalo rinkoje, nei banko kredito. Taigi sunkumų patiriančios įmonės sistemingai netektų nuostolių perkėlimo galimybės, o sunkumų nepatiriančios įmonės visada galėtų pasirinkti iš dviejų galimybių – ieškoti išorinio kapitalo arba pirkėjo.

- (41) Antra, Vokietija teigia, kad pagal KStG 8c straipsnio 1 dalies prasmę ir tikslą – užkirsti kelią priedangos bendrovių pirkimui – nuostolių perkėlimo galimybės nebūtina atmesti tais atvejais, kai įmonė perkama siekiant ją sanuoti, o ne dėl grynai mokesčių motyvų. Neapribojus KStG 8c straipsnio 1a dalies taikymo sunkumų patiriančių įmonių pirkimui siekiant jas sanuoti, t. y. įtraukus kitus pirkimo atvejus, nebūtų galima užtikrinti šios įstatymo nuostatos *ratio legis*.

- (42) Trečia, Vokietijos teigimu, KStG 8c straipsnio 1 dalimi siekiama užtikrinti, kad įmonės akcijų pirkimo kaina būtų grindžiama tik ekonomine įmonės verte ir kad į pirkimo kainą, siekiant sumažinti mokesčius, nebūtų įtraukiama susikaupusių nuostolių vertė. Perkant sunkumų patiriančią įmonę siekiant ją sanuoti, priešingai, susikaupusių nuostolių vertė neturinti jokios ypatingos reikšmės. Norėdama sustiprinti šį argumentą Vokietija nurodo, kad auditoriai komercinės koncerno atskaitomybės atveju blogoje ekonominėje padėtyje esančios bendrovės galbūt perkeltiems nuostoliams neteikia reikšmės.

⁽¹⁹⁾ 2002 m. liepos 11 d. ESBT sprendimas byloje T-152/99 *Hijos de Andrés Molina, S.A.* (HAMSA) prieš Komisiją, Rink. p. II-3049, 157 punktas.

- (43) Susiedama šias aplinkybes Vokietija laikosi nuomonės, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis, net jei ji būtų *prima facie* atrankinė, visais atvejais yra pateisinama Vokietijos pelno mokesčio sistemos prigimtimi ir bendrąja schema.

4.4. Naujosios ir senosios sanavimo išlygų sąsaja

- (44) Vokietija pažymi, kad 2008 m. sausio 1 d. KStG 8c straipsniu pakeista panaši schema – KStG 8 straipsnio 4 dalis, kuri tuo pat metu nustojo galioti. Abiejų schemų tikslas buvęs tas pats – užkirsti kelią priedangos bendrovių pirkimui.
- (45) Vokietija atkreipia dėmesį, kad Komisija niekada nėra išsakiusi abejonės dėl KStG 8 straipsnio 4 dalies, todėl šios schemas nebūtų buvę galima laikyti valstybės pagalba.
- (46) Dėl šios priežasties Vokietija Komisijos nuomonę šiuo klausimu laiko nenuoseklia.

4.5. Panašios schemas kitose mokesčių sistemose

- (47) Vokietijos duomenimis, daugelyje kitų valstybių narių esama schemų, panašių į nustatytąją KStG 8c straipsnio 1a dalyje, pavyzdžiui, Belgijoje, Suomijoje, Italijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose ir Austrijoje. Vokietija pažymi, kad, nepaisant didelio šių valstybių narių sistemų panašumų, Komisija dėl jų nesiėmė jokių priemonių, kurių galėjo imtis pagal savo kompetenciją valstybės pagalbos srityje.
- (48) Sprendimo pradėti procedūrą 34 punkto, kuriame nurodytos Komisijos priemonės dėl Prancūzijos mokesčių sistemos, klausimu Vokietija aiškina, kad Vokietijos ir Prancūzijos sistemos skiriasi, nes pastaroji taikoma tam tikroms ekonomikos sritims ir ja įmonės visiškai atleidžiamos nuo pelno mokesčio.

5. PRIEMONĖS VERTINIMAS

- (49) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškreipti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

5.1. Valstybiniai išteklių ir priskyrimas prie valstybinių išteklių

- (50) Priemonė turi būti finansuojama iš valstybinių išteklių ir valstybinių išteklių naudojimas turi būti priskiriamas valstybei. Mokesčių įplaukų praradimas prilygsta valstybinių

išteklių naudojimui mokesčių išlaidų forma. Kadangi Federalinė Vyriausybė leidžia įmonėms perkeltant nuostolius sumažinti savo pelno mokesčio našta, Vokietija netenka pajamų ir tai yra valstybės pagalba. Vokietija Komisijai pranešė, kad taikant šią priemonę per metus gali būti surenkama 900 mln. EUR mažiau mokesčių. Kadangi priemonė susijusi su valstybinių išteklių praradimu, ji teikiama iš valstybinių išteklių. Pagalba teikiama pagal įstatymą, todėl priskirtina valstybei.

5.2. Atrankinio pranašumo buvimas

- (51) Be to, priemone gavėjui turi būti suteikiamas atrankinis pranašumas. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką pagalbos sąvoka apima ne tik pozityvius išmokas, bet ir priemones, kuriomis įvairiais būdais palengvinamos prievolės, kurių našta paprastai turėtų tekti tai įmonei ⁽²⁰⁾.
- (52) Pagal KStG 8c straipsnio 1 dalį dėl tam tikrų įmonės akcininkų struktūros pokyčių visai ar iš dalies netenkama ankstesnių nuostolių perkėlimo galimybės mokesčių reikmėms.
- (53) KStG 8c straipsnio 1a dalyje nustatyta šios taisyklės išimtis tuo atveju, jei perkama sunkumų patiriančios įmonės akcijų tik siekiant ją sanuoti.
- (54) Todėl taikant KStG 8c straipsnio 1a dalį gali būti suteikiamas atrankinis pranašumas šias sąlygas tenkinančioms įmonėms, nes joms suteikiama galimybė apskaičiuojant savo apmokestinamąsias pajamas anksčiau patirtus nuostolius atskaityti iš būsimo pelno.
- (55) Vokietija teigia, kad, kaip išdėstyta 28 konstatuojamojoje dalyje, taikant KStG 8c straipsnio 1a dalį toks atrankinis pranašumas nesuteikiamas. Šį argumentą ji grindžia šiais trimis svarstymais:
- a) KStG 8c straipsnio 1a dalyje atsižvelgiama į privataus kreditoriaus principą (5.2.1 punktas);
- b) KStG 8c straipsnio 1a dalis nėra *prima facie* atrankinė (5.2.2 punktas);
- c) KStG 8c straipsnio 1a dalis pateisinama mokesčių sistemos prigimtimi ar bendrąja schema (5.2.3 punktas).
- (56) Vokietija taip pat nurodo KStG 8c straipsnio 1a dalies ir ankstesnės schemas – KStG 8c straipsnio 4 dalies – panašumus (žr. 5.2.4 punktą) ir faktą, kad kitose valstybėse narėse esama panašių schemų (žr. 5.2.5 punktą).

⁽²⁰⁾ 2006 m. birželio 22 d. ESTT sprendimas byloje C-182/03 ir C-217/03 Belgija prieš Komisiją (2006), Rink. p. I-5479, 86–87 punktai.

5.2.1. Galimas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus principo taikymas

- (57) Vokietija teigia, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis suderinama su privataus kreditoriaus principu, nes atitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus, kurio santykis su skolininku – ilgalaikės skolos, elgseną.
- (58) Komisijos nuomone, šio argumento negalima taikyti dėl kelių priežasčių. Pagal Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo praktiką rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus principas taikomas tik jei valstybė veikia kaip ekonomikos dalyvė; šio principo negalima taikyti, jei valstybė savo prerogatyvomis naudojasi kaip viešosios valdžios subjektas⁽²¹⁾. Šiuo atveju valstybei, kaip viešosios valdžios subjektui, tenka valstybinis mokesčių monopolis.
- (59) Komisijos nuomone, Vokietijos cituoti teismų sprendimai šio vertinimo niekaip nekeičia. KStG 8c straipsnio 1a dalies atveju kalbama apie mokesčių naštos atsiradimą, o faktų, kuriais remiantis priimti sprendimai bylose „Ispanija prieš Komisiją“⁽²²⁾ ir DMT⁽²³⁾, atveju – apie aplinkybes, kurių pagrindu administracinė institucija galėjo atleisti nuo esamų mokesčių skolų. Todėl šiuo atveju rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus principas netaikytinas.
- (60) Antra, net jei šis principas būtų taikytinas, o Komisija tai neigia, Komisija konstatuoja, kad mokesstinis pranašumas suteikiamas automatiškai, prieš tai nepatikrinus, kokią iš viso sumą nuostoliai sudaro (lemiamas veiksnys apskaičiuojant didžiausią būsimos mokesčių lengvatos sumą), kokių mastu gavėjas gebės toliau pelningai veikti ir ar skolininko vaidmuo strategiškai svarbus. Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis kreditorius savo bendrosiose sąlygose nenumatyti tokio automatiško būsimų skolų reikalavimo atsisakymo, nebent prieš tai būtų susidaręs vaizdą apie reikalavimo atsisakymo apimtį, finansines skolininko perspektyvas ir jo strateginę reikšmę.
- (61) Trečia, Komisija konstatuoja, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis, priešingai negu ilgalaikio sutartinio santykio atveju, susijusi ne su atsisakymu reikalauti esamų skolų, o su galimų būsimų skolų, kurios gali atsirasti po finansinio skolininko sanavimo, sumažinimu. Kitais žodžiais tariant, tuo metu, kai valstybė leidžia perkelti mokesčius, nėra jokių nesumokėtų skolų.
- (62) Ketvirta, Komisija nurodo, kad bankroto atveju skolininko verslą įprastai perima kita įmonė, iš kurios valstybė pagal mokesčių monopolį gali imti mokesčius. Taigi rinką paliekančio skolininko vietoje atsiranda kitas skolininkas. Priešingai, negu rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus principo atveju, valstybei priimant sprendimą esamo kliento ištikimybės koncepcija visiškai nesvarbi.
- (63) Komisija daro išvadą, kad rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus principas šiuo atveju netaikytinas, nes valstybė savo prerogatyvomis naudojasi kaip viešosios valdžios subjektas, o ne kaip ekonomikos dalyvė. Net jei rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus principas šiuo atveju būtų taikytinas, Komisija įrodė, kad ilgalaikio sutartinio santykio atveju privatus kreditorius, būdamas tokioje pačioje padėtyje kaip valstybė, nebūtų ėmėsis su KStG 8c straipsnio 1a dalimi palygintinų priemonių.

5.2.2. Atrankinis pobūdis – *prima facie*

- (64) Pagal Teisingumo Teismo praktiką vertinant, ar mokesstinė priemonė yra atrankinė, pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį reikia nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nacionalinė priemonė gali labiau palaikyti „tam tikras įmones ar prekes“ nei kitas, kurių faktinė ir teisinė padėtis pagal minėtos sistemos siekiamus tikslus yra panaši⁽²⁴⁾.

- (65) Taigi Komisija, pagalbos teisės aspektu vertindama, ar mokesčių schema yra atrankinio pobūdžio, pirmiausia turi nustatyti, kaip atitinkama mokesčių sritis pagal galiojančią mokesčių sistemą reglamentuojama apskritai, tai yra „įprastu atveju“. Antras žingsnis – išnagrinėti ir nustatyti, ar priemonė yra bazinės sistemos išimtis, pagal kurią atskiriami ekonomikos dalyviai, kurių faktinė ir teisinė padėtis pagal atitinkamos valstybės narės mokesčių sistema siekiamus tikslus yra panaši.

5.2.2.1. Bazinė sistema

- (66) Komisijos nuomone, dabartinis Vokietijos pelno mokesčio sistemos variantas, ypač KStG 8c straipsnio 1 dalyje nustatytos taisyklės dėl bendrovių, kurių akcijų perkama, nuostolių atskaitymo, yra bazinė sistema. Kaip paašškinta 10 konstatuojamojoje dalyje, pagal šią schemą

⁽²¹⁾ 2008 m. gruodžio 17 d. ESBT sprendimas byloje T-196/04 *Ryanair* prieš Komisiją (2008), Rink. p. II-3643, 84–85 punktai; 2004 m. balandžio 29 d. ESTT sprendimas byloje C-334/99 Vokietija prieš Komisiją (2003), Rink. p. I-1139, 133–134 punktai.

⁽²²⁾ Žr. 16 išnašą.

⁽²³⁾ Žr. 16 išnašą.

⁽²⁴⁾ 2001 m. lapkričio 8 d. ESTT sprendimas byloje C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* (2001), Rink. p. I-8365, 41 punktas; 2004 m. balandžio 29 d. ESTT sprendimas byloje C-308/01 *GIL Insurance* ir kiti (2004), Rink. p. I-4777, 68 punktas; 2005 m. kovo 3 d. ESTT sprendimas byloje C-172/03 *Heiser* (2005), Rink. p. I-1627, 40 punktas; taip pat žr. Komisijos pranešimą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms.

nepanaudotų nuostolių atskaityti nebegalima, jei pirkėjui perduodama daugiau kaip 50 % dalyvavimo įmonės valdyme teisių; jei per penkerius metus perduodama daugiau kaip 25 %, tačiau ne daugiau kaip 50 % dalyvavimo įmonės valdyme teisių, nuostoliai prarandami proporcingai pagal perduotas teises. Iš to Komisija daro išvadą, kad nuostolių perkėlimo teisės netekimas yra įprastas atvejis, t. y. akcininkų pasikeitimo atveju bazinė sistema.

- (67) Komisija atkreipia dėmesį, kad ji jau ankstesniame sprendime kaip bazinė sistema rėmėsi KStG 8c straipsnio 1 dalimi⁽²⁵⁾. Tame sprendime Komisija KStG 8c straipsnio 1 dalies išimtį, pagal kurią rizikos kapitalo įmonių perimtomis įmonėms, nepaisant akcininkų pasikeitimo, leista perkelti nuostolius, laikė nesuderinama su vidaus rinka. To sprendimo pagrindimas taikytinas ir šiuo atveju.

5.2.2.2. Įmonių, kurios pagal mokesčių sistema siekiamus tikslus yra panašioje teisinėje ir faktinėje padėtyje, atskyrimas

- (68) Nukrypstant nuo bazinio scenarijaus, KStG 8c straipsnio 1a dalimi leidžiama nuostolius perkelti įmonėms, kurios tuo metu, kai perkamos jų akcijos siekiant jas restruktūrizuoti, yra nemokios ar išskolinusios arba joms gresia tapti nemokiomis ar išskolinusiomis, jei tenkinamos tam tikros sąlygos (žr. 14 konstatuojamąją dalį).
- (69) Vokietija teigia, kad KStG 8c straipsnio 1a dalimi siekiama pašalinti mokesstinę kliūtį, kuri kyla norint restruktūrizuoti sunkumų patiriančias įmones. Todėl pagal mokesčių sistemos siekiamus tikslus tik sunkumų patiriančios įmonės yra panašioje faktinėje ir teisinėje padėtyje. Atsižvelgiant į tai, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis taikoma visoms sunkumų patiriančioms įmonėms, KStG 8c straipsnio 1a dalis nėra atrankinė priemonė.
- (70) Vokietijos nuomone, sprendimai byloje DMT⁽²⁶⁾ ir HAMSA⁽²⁷⁾ patvirtina šį argumentą. Ji teigia, kad šiuose sprendimuose Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad priemonės yra atrankinės, nes valdžios institucijos turėjo veikimo savo nuožiūra laisvę. Todėl iš šių sprendimų esą galima daryti atvirkštinę išvadą, kad priemonė, kuri taikoma visoms sunkumų patiriančioms įmonėms ir kuria valdžios institucijoms nesuteikiama veikimo savo nuožiūra laisvė, nėra atrankinė.

- (71) Komisija pirmiausia nurodo, kad mokesčių sistemos tikslas turi būti apibrėžiamas remiantis bazine sistema, o ne išimtį suteikiančia schema⁽²⁸⁾. Pelno mokesčio sistemos prasmė ir tikslas – gauti įplaukų į biudžetą. Kyla klausimas, ar ši tikslą atsižvelgta, jei įmonės, pasinaudamos nuostolių perkėlimo iš priedangos bendrovių galimybe, pernelyg sumažina savo apmokestinimo pagrindą. KStG 8c straipsnio 1 dalimi siekiama užkirsti kelią perkelti savo nuostolius įmonėms, kurių akcininkai pasikeitė. Tai aiškiai matyti iš įstatymo, kuriuo priimta KStG 8c straipsnio 1 dalis ir panaikinta KStG 8 straipsnio 4 dalis, pagrindimo⁽²⁹⁾. Taigi visų įmonių, kurių akcininkai pasikeičia, faktinė ir teisinė padėtis pagal mokesčių sistema siekiamą tikslą yra panaši.

- (72) Komisija nurodo, kad išimtį suteikianti schema pagal KStG 8c straipsnio 1a dalį taikoma išimtinai sunkumų patiriančioms įmonėms. O įmonės, kurios akcijų pirkimo metu nėra nemokios ar išskolinusios arba joms negresia tapti nemokiomis ar išskolinusiomis, tačiau patiria nuostolių, jų perkelti negali.

- (73) Todėl Komisija daro išvadą, kad KStG 8c straipsnio 1a dalimi įmonės, kurios patiria nuostolių, bet šiaip finansinių sunkumų nepatiria, atskiriamos nuo įmonių, kurios yra nemokios ar išskolinusios arba kurioms gresia tapti nemokiomis ar išskolinusiomis, ir pastarosioms suteikiamos privilegijos. Taigi KStG 8c straipsnio 1a dalimi atskiriamos įmonės, kurių faktinė ir teisinė padėtis pagal mokesčių sistema siekiamą tikslą yra panaši.

- (74) Antra, Komisija pabrėžia, kad Teisingumo Teismas ir Bendrasis Teismas, priešingai, negu mano Vokietija, savo praktikoje niekada nėra išsakę nuomonės, kad priemonė, kuri prieinama visoms sunkumų patiriančioms įmonėms ir kuria valdžios institucijoms nesuteikiama veikimo savo nuožiūra laisvė, pagal apibrėžtį nėra atrankinė.

- (75) Kalbant apie bylą DMT, reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas dėl Prancūzijos Vyriausybės argumentų, kurie atitinka Vokietijos nuomonę, 28 punkte padarė išvadą, kad net tuo atveju, kai nacionalinės valdžios institucijos neturi veikimo savo nuožiūra laisvės, nacionalinio teismo užduotis patikrinti, ar atitinkama nacionalinė priemonė yra bendrojo, ar atrankinio pobūdžio. Taip Teisingumo Teismas netiesiogiai pripažįsta, kad nacionalinė priemonė, kuri prieinama visoms sunkumų patiriančioms įmonėms ir kuria valdžios institucijoms nesuteikiama veikimo savo nuožiūra laisvė, visgi gali būti atrankinė.

⁽²⁵⁾ Sprendimas byloje C 2/2009 *MoRaKG*, kapitalo investicijų sąlygos (OL L 6, 2010 1 9, p. 32).

⁽²⁶⁾ Žr. 18 išnašą.

⁽²⁷⁾ Žr. 19 išnašą.

⁽²⁸⁾ 2000 m. rugsėjo 29 d. ESBT sprendimas byloje T-55/99 *CETM*, 53 punktas.

⁽²⁹⁾ Žr. *Bundestagsdrucksache* 16/4841, p. 75 ir t. t.

- (76) Dėl bylos HAMS Komisija pažymi, kad Teisingumo Teismo *obiter dictum* 157 punkte taikomas Ispanijos bendrajai bankroto teisei. Tiesa, byloje HAMS kalbama ne apie bankroto teisės priemones, o apie Ispanijos valdžios institucijų mokesčių reikalavimų atsisakymą, kurio apimtis daug didesnė už privačių investuotojų mokesčių reikalavimų atsisakymą. Ispanijos valdžios institucijos mokesčių reikalavimų atsisakė savanoriškai – įstatymais jos nebuvo įpareigosotos to daryti. Todėl šis atvejis vertinant nagrinėjamą priemonę nesvarbus.
- (77) Generalinis advokatas Fennelly bylos *Ecotrade* išvadose patvirtino, kad taisyklės, taikomos visoms sunkumų patiriančioms įmonėms, gali būti atrankinės ir gali būti valstybės pagalba⁽³⁰⁾.
- (78) Todėl Komisijos atliekamas nagrinėjamos priemonės vertinimas, priešingai, negu mano Vokietija, suderinamas su Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo praktika.
- (79) Todėl Komisija mano, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis yra *prima facie* atrankinė.
- 5.2.3. Pateisinimas mokesčių sistemos, kuriai priemonė priklauso, prigimtimi ar bendrąja schema
- (80) Tačiau pagal Teisingumo Teismo praktiką šios atrankinio pobūdžio sąlygos nėra tuo atveju, jei priemonė, nors ja ir suteikiamas pranašumas gavėjui, pateisinama sistemos, kuriai ji priklauso, prigimtimi ar bendrąja schema⁽³¹⁾.
- (81) Todėl, jei Komisija, kaip nagrinėjamu atveju, prieina prie išvados, kad priemonė, atrodo, yra *prima facie* atrankinė, ji turi išnagrinėti, ar tokią diferenciaciją galima pateisinti mokesčių sistemos, kuriai ši priemonė priklauso, prigimtimi ar bendrąja schema.
- (82) Komisija konstatuoja, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką atitinkama valstybė narė turi pateikti įrodymą, kad toks pateisinimas yra⁽³²⁾.
- (83) Pagal Teisingumo Teismo aiškinimą turi būti nustatytas skirtumas tarp konkrečios mokesčių sistemos tikslų, kurie jai nebūdingi, ir pačiai mokesčių sistemai būdingų mechanizmų, kurie yra būtini siekiant šių tikslų. Tik
- šiuos mechanizmus galima laikyti pagrindimu kalbant apie mokesčių sistemos, kuriai priemonė priklauso, prigimtį ar bendrąją schemą.
- (84) Komisija mano, kad nagrinėjamu atveju reikia skirti KStG 8c straipsnio 1 dalies tikslą ir KStG 8c straipsnio 1a dalies tikslą.
- (85) Pagal Vokietijos svarstymus KStG 8c straipsnio 1 dalies prasmė ir tikslas – užkirsti kelią piktnaudžiavimui Vokietijos mokesčių sistemoje numatyta nuostolių perkėlimo galimybe perkant priedangos bendroves.
- (86) Šiuo klausimu Vokietija pažymi, kad KStG 8c straipsnio 1 dalies taikymo sritis kur kas platesnė negu ankstesnės schemos (KStG 8 straipsnio 4 dalies). Pagal KStG 8c straipsnio 4 dalį nuostolių perkėlimo galimybės buvo netenkama tik jei vienu metu tenkinamos dvi sąlygos (akcijų įsigyja kita bendrovė ir pakeičiama veiklos sritis), o naujojoje sanavimo išlygoje antros sąlygos nebėra – galimybės perkelti nuostolius netenkama jau tada, kai kita bendrovė įsigyja akcijų. Įstatymų leidėjas suvokė šį taikymo srities pakeitimą, nes įstatymo pataisa aiškiai siekta tikslo finansuoti nuo 25 iki 15 % sumažėjusį pelno mokesčio tarifą⁽³³⁾.
- (87) KStG 8c straipsnio 1a dalimi, priešingai, nesiekta užkirsti kelio jokiam piktnaudžiavimui. Tai matyti iš Vokietijos Bundestago naujosios sanavimo išlygos įstatymo pagrindimo. Jame sakoma, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis priimta siekiant suvaldyti finansų ir ekonomikos krizės keliamas problemas⁽³⁴⁾. Krizės metu nuostolių perkėlimo apribojimas laikytas ypatinga kliūtimi, kylanti norint restruktūrizuoti įmones.
- (88) Komisija konstatuoja, kad pati Vokietija savo pastabose dėl sprendimo pradėti procedūrą aiškiai nurodė, jog KStG 8c straipsnio 1a dalis nėra priemonė užkirsti kelią piktnaudžiavimui mokesčių sistema, o kad ja nustatoma sanavimo išlyga, kuria siekiama per finansų ir ekonomikos krizę paremti sunkumų patiriančias įmones.
- (89) Komisija daro išvadą, kad šia specifine mokesčine priemone siekiamas tikslas nebūdingas mokesčių sistemai. Pagal Teisingumo Teismo praktiką šioje srityje tokio nebūdingo tikslo negalima pasitelkti norint pateisinti priemonę mokesčių sistemos prigimtimi ar bendrąja schema⁽³⁵⁾. Ji galima nagrinėti tik tiriant, ar priemonė suderinama su vidaus rinka.

⁽³⁰⁾ 1998 m. liepos 16 d. bylos C-200/97 išvados, 26–32 punktai.

⁽³¹⁾ 1974 m. liepos 2 d. ESTT sprendimas byloje 173/73 Italija prieš Komisiją (1974), Rink. p. 709, 33 punktas; 1999 m. birželio 17 d. ESTT sprendimas byloje C-75/97 Belgija prieš Komisiją (1999), Rink. p. I-3671, 33 punktas, ir byloje *Adria-Wien Pipeline* ir *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*; cituota 24 išnašoje; 42 punktas; *GIL Insurance*, cituota 24 išnašoje, 72 punktas; *Heiser*, cituota 24 išnašoje, 43 punktas; 2005 gruodžio 15 d. ESTT sprendimas byloje C-148/04 *Unicredito Italiano* (2005), Rink. p. I-11137, 51 punktas; 2006 m. rugsėjo 6 d. ESTT sprendimas byloje C-88/03 Portugalija prieš Komisiją (2006), Rink. p. I-7115, 52 punktas.

⁽³²⁾ Byla Portugalija prieš Komisiją, cituota 31 išnašoje, 81 punktas.

⁽³³⁾ *Bundestagsdrucksache* 16/4841, p. 30 ir t. t.

⁽³⁴⁾ *Bundestagsdrucksache* 16/13429, p. 50 ir *Bundestagsdrucksache* 16/12674, p. 10.

⁽³⁵⁾ Byla Portugalija prieš Komisiją, cituota 31 išnašoje, 82 punktas; remiamasi „socialiniu solidarumu“ ir „regionine plėtra“ kaip mokesčių sistemai nebūdingais politiniais tikslais.

- (90) Trys Vokietijos pateikti argumentai šio vertinimo niekaip nekeičia.
- (91) Dėl Vokietijos argumento, kad sunkumų patirianti įmonė finansavimo lėšų gauti tik iš investuotojo, o sunkumų nepatirianti, tik laikinai nuostolių patirianti įmonė gali rinktis, ar gauti finansavimo lėšų kapitalo rinkoje, ar naują kapitalą nupirkus investuotojui, Komisija mano, kad, kalbant apie mokesčių teisės tikslą, nesvarbu, kaip įmonė finansuoja savo komercinę veiklą. Pelno mokesčio sistema grindžiama pelno apmokestinimu ir nuostolių deklaravimu. Kaip buvo matyti per finansų ir ekonomikos krizę, ir sunkumų nepatiriančios įmonės laikinai patirdavo nuostolių. Tačiau pagal sanavimo išlygą tokios finansinių sunkumų nepatiriančios įmonės nuostolių perkelti negali, taigi, pasikeitus jų akcininkams ir joms gavus naujo kapitalo, statomos į blogesnę padėtį, palyginti su sunkumų ir nuostolių patiriančiomis įmonėmis. Komisija taip pat konstatuoja, kad per finansų ir ekonomikos krizę sunkumų nepatiriančioms, o tik laikinai nuostolių patiriančioms įmonėms irgi buvo sunku patekti į kapitalo rinką. Todėl jau prielaidos, kuriomis grindžiamas pirmas argumentas, yra neteisingos. Todėl Komisija pirmą Vokietijos argumentą atmeta.
- (92) Kalbėdama apie antrą Vokietijos argumentą, pagal kurį KStG 8c straipsnio 1 dalyje nustatyto bendro draudimo perkelti nuostolius pasikeitus akcininkams išimtis, numatyta KStG 8c straipsnio 1a dalyje, pateisinama KStG 8c straipsnio 1 dalies *ratio legis*, nes restruktūrizuojant sunkumų patiriančią įmonę nesama piktnaudžiavimo rizikos, Komisija konstatuoja, kad šiuo argumentu KStG 8c straipsnio 1a dalies apribojimas ją taikant tik sunkumų patiriančioms įmonėms nepateisinamas. Komisija pabrėžia, kad piktnaudžiavimo rizikos nėra ir išgyjant sunkumų nepatiriančią įmonę. Piktnaudžiavimo rizika susijusi tik su priedangos bendrovėmis. KStG 8c straipsnio 1 dalies *ratio legis* viršijamas siekis išvengti piktnaudžiavimo. Tikslas taip pat yra padidinti Vokietijos pelno mokesčio bazę ir kompensuoti nuo 25 iki 15 % sumažėjusį pelno mokesčio tarifą. Iš to aiškėja, kodėl KStG 8c straipsnio 1 dalimi apimama ir nemažai akcijų įsigijimo atveju, kai nėra jokios piktnaudžiavimo rizikos. Todėl Komisija atmeta Vokietijos argumentą, pagal kurį KStG 8c straipsnio 1a dalimi numatyta išimtis atitinka KStG 8c straipsnio 1 dalies *ratio legis*.
- (93) Dėl trečio Vokietijos argumento, pagal kurį auditoriai konsoliduoto koncerno balanso atveju apskaičiuodami galimus atidėtuosius mokesčius įprastai neteikia jokių reikšmės finansinių sunkumų patiriančios įmonės nuostoliams ir todėl nuostolių perkėlimo galimybė neturi įtakos blogoje padėtyje esančios bendrovės pardavimo kainai,

Komisija pirmiausia pažymi, kad tai susiję su buhalterinės apskaitos kriterijais ir todėl mokesčių aspektu nesvarbu. Be to, Komisija konstatuoja, kad šis argumentas prieštarauja Vokietijos teiginiui, jog nuostolių perkėlimo galimybės nebuvimas yra kliūtis, kuri kyla norint įmonę restruktūrizuoti. Ši mintis teisinga, tik jei pirkėjas nuostolių perkėlimo galimybei suteikia tam tikrą piniginę vertę. Todėl Komisija atmeta ir trečią Vokietijos argumentą.

- (94) Be to, Vokietija tvirtina, kad ir kitos valstybės narės numatančios mokesstinės naštos sumažinimo galimybes sanuojamoms įmonėms, ir nurodo, pavyzdžiui, Prancūzijos schemą dėl sunkumų patiriančių įmonių perėmimo. Komisija negali pritarti šiam palyginimu grindžiamam Vokietijos argumentui. Pirmia, valstybės narės, norėdamos pateisinti priemonę, gali pasitelkti tik savo mokesčių sistemai būdingus principus kaip bazinę sistemą, kurios pagrindu tikrinama, ar įmonei suteikiamas pranašumas atsižvelgiant į pagalbą reglamentuojančius teisės aktus. Faktas, kad kitose valstybėse narėse galbūt esama panašių mokesčių priemonių, yra nesvarbus, nes tokias priemones gali apimti ir sutartimi nustatytos taisyklės. Antra, Prancūzijos schema numatytos priemonės susietos su kitomis sąlygomis negu KStG 8c straipsnio 1a dalies atveju. Prancūzijos schema numatyta galimybė atleisti nuo mokesčių naujai įsteigtas įmones, kurios perima sunkumų patiriančią įmonę. 2004 m. Komisija šią schemą paskelbė nesuderinama su bendrąja rinka⁽³⁶⁾ ir Prancūzija ją pakeitė siekdama suderinti su pagalba reglamentuojančiais teisės aktais. Keli šia schema suteikti pranašumai yra menki, kiti suderinami su pagalba reglamentuojančiais teisės aktais kaip regioninė pagalba ar pagalba mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVI)⁽³⁷⁾.
- (95) Todėl Komisija, remdamasi pirmesniais svarstymais, daro išvadą, kad nagrinėjama priemonė atsiranda ne tiesiogiai iš pagrindinių mokesčių sistemos principų ir todėl nepateisinama mokesčių sistemos prigimtimi ir bendrąja schema.

5.2.4. Senosios ir naujosios sanavimo išlygų sąsaja

- (96) Vokietija teigia, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis iš esmės atitinka senąją KStG 8 straipsnio 4 dalį ir kad Komisija niekada nėra išsakiusi nuomonės, jog KStG 8 straipsnio 4 dalis yra valstybės pagalba.

⁽³⁶⁾ Byla C 57/02 Įmonių, perimančių sunkumų patiriančias įmones, atleidimas nuo mokesčių (OL L 108, 2004 4 16, p. 38).

⁽³⁷⁾ Byla N 553/04 Įmonių, perimančių sunkumų patiriančias įmones, atleidimas nuo mokesčių (OL C 242, 2005 10 1, p. 5).

- (97) Komisija nurodo, kad Vokietija niekada nėra pranešusi apie KStG 8 straipsnio 4 dalį, taigi Komisija dar nepriėmė nuomonės, ar KStG 8 straipsnio 4 dalis yra valstybės pagalba.
- (98) Ši procedūra susijusi tik su KStG 8c straipsnio 1a dalimi, nes sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą taikomas tik šiai nuostatai. Vokietija, norėdama pateisinti KStG 8c straipsnio 1a dalį, negali remtis argumentu, kad Komisija niekada neišsakė oficialaus prieštaravimo prieš KStG 8 straipsnio 4 dalį, nes Vokietija apie ją niekada nėra pranešusi.
- (99) Komisija pasilieka teisę išnagrinėti KStG 8 straipsnio 4 dalį pagal pagalbą reglamentuojančius teisės aktus, jei paaiškėtų, kad šia schema įmonėms suteiktas atrankinis pranašumas.

5.2.5. Panašios mokesčių sistemos kitose valstybėse narėse

- (100) Faktas, kad kitose valstybėse narėse esama panašių ar tapačių mokesčių sistemų, apie kurias Komisijai nepaaiškinta, nedaro jokios įtakos nagrinėjant klausimą, ar tam tikra priemonė yra valstybės pagalba.
- (101) Komisija Vokietijos pateiktą informaciją tirs pagal Procedūrinio reglamento 10 straipsnį⁽³⁸⁾.

5.2.6. Išvados dėl atrankinio pranašumo buvimo

- (102) Komisija daro išvadą, kad taikant KStG 8c straipsnio 1a dalį į jos taikymo sritį patenkančioms įmonėms suteikiamas atrankinis pranašumas.

5.3. Poveikis vidaus prekybai

- (103) Priemonė yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti. KStG 8c straipsnio 1a dalis nėra taikoma konkrečioms sektoriams, t. y. ši schema gali būti naudinga visoms ekonomikos sritims. Beveik visoms Vokietijos ekonomikos sritims atstovaujama rinkose, kuriose konkuruojama ir vyksta valstybių narių tarpusavio prekyba. Todėl ši priemonė gali daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai ar iškreipti konkurenciją arba kelti jos iškreipimo grėsmę.

⁽³⁸⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

- (104) Komisija konstatuoja, kad pagal Vokietijos pateiktą informaciją visoms įmonėms, galinčioms pasinaudoti šia priemone, pagal Vokietijos bankroto tvarką būtų galima pradėti bankroto procedūrą (žr. 14 konstatuojamąją dalį ir 7 išnašą). Todėl visi galimi priemonės gavėjai yra sunkumų patiriančios įmonės, kaip nustatyta Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (toliau – Sanavimo ir restruktūrizavimo gairės) 10 punkto c dalyje. Taigi nė vienas iš gavėjų negalėtų gauti *de minimis* pagalbos pagal 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai⁽³⁹⁾, nes pagal šio reglamento 1 straipsnio h dalį jis netaikomas sunkumų patiriančioms įmonėms.

5.4. Išvada

- (105) Kadangi tenkinamos visos sąlygos pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, Komisija mano, kad pelno mokesčio įstatymo nuostatos dėl nuostolių perkėlimo mokesčių reikmėms – sanavimo išlyga – yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnį.

6. PRIEMONĖS SUDERINAMUMO SU VIDAUS RINKA TYRIMAS

- (106) Komisija gali laikyti pagalbą suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką valstybė narė turi pateikti įrodymą, kad priemonė suderinama su vidaus rinka⁽⁴⁰⁾. Komisija šiuo klausimu konstatuoja, kad Vokietija, nepaisant aiškaus Komisijos sprendime pradėti procedūrą išsakyto raginimo, nepateikė jokios su tuo susijusios informacijos. Vien dėl šios priežasties Komisija nagrinėjamos pagalbos priemonės negali laikyti suderinama su vidaus rinka.
- (107) Tačiau Komisija apsvarstė, ar šią priemonę būtų galima laikyti suderinama su vidaus rinka. Komisija, nagrinėdama pagalbos atvejus, patenkančius į SESV 107 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, turi didelę veikimo savo nuožiūra laisvę⁽⁴¹⁾. Pasinaudodama šia laisve Komisija paskelbė kelias gaires ir komunikatus, kuriuose nustatė kriterijus, pagal kuriuos tam tikros rūšies pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį. Pagal nusistovėjusią Teisingumo

⁽³⁹⁾ OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

⁽⁴⁰⁾ 1993 m. balandžio 28 d. ESTT sprendimas byloje C-364/90 Italija prieš Komisiją, Rink. p. I-2097, 20 punktas; 1999 m. gruodžio 15 d. ESBT sprendimas sujungtose bylose T-132/96 ir T-143/96 *Freistaat Sachsen, Volkswagen AG ir Volkswagen Sachsen GmbH* prieš Komisiją, Rink. II-3663, 140 punktas; 2004 m. balandžio 29 d. ESTT sprendimas byloje C-372/97 Italija prieš Komisiją, Rink. p. I-3679, 81 punktas.

⁽⁴¹⁾ 1990 m. kovo 21 d. ESTT sprendimas byloje C-142/87 Belgija prieš Komisiją (1990), Rink. p. I-959, 56 punktas; 1996 m. liepos 11 d. ESTT sprendimas byloje C-39/94 *Syndicat français de l'Express international* (SFEI) ir kiti prieš *La Poste* ir kitus (1996), Rink. p. I-3547, 36 punktas.

Teismo praktiką Komisija privalo laikytis savo paskelbtų gairių ir komunikatų, susijusių su pagalbos kontrole, jei jie nenukrypsta nuo SESV nuostatų ir yra pripažinti valstybių narių ⁽⁴²⁾.

- (108) Todėl pirmiausia reikia išnagrinėti, ar pagalba, apie kurią pranešta, patenka į vienos ar kelių gairių ar komunikatų taikymo sritį ir ar ją galima laikyti suderinama su vidaus rinka, nes ji atitinka juose nustatytus suderinamumo kriterijus.

6.1. Galimas suderinamumas su vidaus rinka pagal Bendrijos laikinąją sistemą ⁽⁴³⁾

- (109) Kadangi KStG 8c straipsnio 1a dalis priimta siekiant įveikti finansų ir ekonomikos krizės keliamas problemas, Komisija išnagrinėjo, ar šią schemą būtų galima laikyti suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, kaip jis aiškinamas Bendrijos laikinojoje sistemoje.

- (110) Atsižvelgdama į dabartinę finansų ir ekonomikos krizę ir jos pasekmes visai valstybių narių ekonomikai, Komisija laikosi nuomonės, kad tam tikrų rūšių valstybės pagalba, skirtą krizei įveikti, per tam tikrą laikotarpį galima pateisinti ir laikyti suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą. Bendrijos laikinojoje sistemoje nustatytos sąlygos, kuriomis Komisija tokias pagalbos schemas laiko suderinamomis su vidaus rinka.

- (111) Tačiau KStG 8c straipsnio 1a dalies negalima priskirti nė vienai Bendrijos laikinojoje sistemoje išvardytai priemonei, nes ši schema susijusi su mokestiniais pranašumais, suteikiamais sunkumų patiriančioms įmonėms. Bendrijos laikinojoje sistemoje nenumatyta valstybės pagalba, teikiama mokestinių pranašumų forma.

- (112) Todėl Komisija mano, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis netenkina būtinų sąlygų, kad šią schemą būtų galima

⁽⁴²⁾ 1993 m. kovo 24 d. ESTT sprendimas byloje C-313/90 *Comité international de la rayonne et des fibres synthétiques* prieš Komisiją, Rink. p. I-1125, 36 punktas; 1996 m. spalio 15 d. ESTT sprendimas byloje C-311/94 *IJssel-Vliet Combinatie BV* prieš *Minister van Economische Zaken* (1996), Rink. p. I-5023, 43 punktas; 2002 m. rugsėjo 26 d. sprendimas byloje C-351/98 Ispanija prieš Komisiją (2002), Rink. p. I-8031, 53 punktas.

⁽⁴³⁾ Komisijos komunikatas – Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis (OL C 83, 2009 4 7, p. 1). 2011 m. sausio 1 d. išgaliojo nauja šio komunikato redakcija (OL C 6, 2011 1 11, p. 5). Pagal šios naujos redakcijos 5 skyrių ji taikoma tik neteisėtai po 2011 m. sausio 1 d. suteikta pagalba. Kadangi Vokietija šios priemonės taikymą sustabdė, po šios datos jokia pagalba nesuteikta.

laikyti suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, kaip jis aiškinamas Bendrijos laikinojoje sistemoje.

- (113) Tačiau Komisija konstatuoja, kad pagalba tam tikriems gavėjams pagal Bendrijos laikinosios sistemos 4.2 skyrių gali būti laikoma leistina, su vidaus rinka suderinama ribota pagalba, jei ji tenkina visas Vokietijos pagalbos schemos, kurią Komisija patvirtino remdamasi šiuo teisiniu pagrindu, sąlygas. Norėdamas gauti šios rūšies pagalbą gavėjas ypač turi įrodyti, kad 2008 m. liepos 1 d. jis nebuvo sunkumų patirianti įmonė, kaip nustatyta Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse (didelių įmonių atveju) arba 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/2008, skelbiančio tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) ⁽⁴⁴⁾, 1 straipsnio 7 dalį (MVĮ atveju) ir kad pagalbos bendrasis subsidijos ekvivalentas ne didesnis kaip 500 000 EUR. Taip pat turi būti tenkinamos kitos Bendrijos laikinosios sistemos 4.2.2 skyriuje ir sprendime patvirtinti Vokietijos pagalbos schemą nustatytos sąlygos.

6.2. Galimas suderinamumas su vidaus rinka pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires ⁽⁴⁵⁾

- (114) Kadangi KStG 8c straipsnio 1a dalis susijusi su mokestiniais pranašumais, suteikiamais sunkumų patiriančioms įmonėms, Komisija, nagrinėdama priemonės suderinamumą su vidaus rinka, pasitelkė ir Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires. Pagal šias gaires pagalbą galima teikti tik sunkumų patiriančioms įmonėms. Nors nemokią ar išsiskolinusią įmonę galima laikyti sunkumų patiriančia įmone atsižvelgiant į šias gaires, didesnei verslo grupei priklausančios arba jos perimtos įmonės įprastai negali gauti sanavimo ar restruktūrizavimo pagalbos (Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 13 punktas). Tarp KStG 8c straipsnio 1a dalies taikymo sąlygų yra akcijų pardavimas. Pardavusi akcijų tikslinė įmonė gali priklausyti grupei. Tokiu atveju įprastai ta grupė turėtų rūpintis sunkumų patiriančia įmone, kuri pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires pagalbą gauti negalėtų.

- (115) Be to, net ir gavėjai, kuriems būtų galima teikti pagalbą pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires, netenkina kitų šių gairių sąlygų.

- (116) Pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 25 punkto a dalį sanavimo pagalbą galima teikti tik paskolų garantijų arba paskolų forma. Todėl nagrinėjamo mokestinio pranašumo negalima laikyti sanavimo pagalba.

⁽⁴⁴⁾ OL L 214, 2008 8 9, p. 3.

⁽⁴⁵⁾ Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, 2004 10 1, p. 2).

- (117) Restruktūrizavimo pagalbos atveju pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires turi būti pateikiamas gyvybingas restruktūrizavimo planas, pagal kurį būtų galima atkurti ilgalaikį įmonės gyvybingumą. Taip pat pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gaires pagalba turi apsiriboti tik būtinu minimumu, gavėjas prieš restruktūrizavimo išlaidų turi prisidėti savo įnašu ir turi būti imamasi kompensacinių priemonių siekiant išvengti nederamo konkurencijos iškreipimo.
- (118) Visų šių sąlygų KStG 8c straipsnio 1a dalis netenkina. Nors įstatymo pagrindime nurodyta, kad tikslinė įmonė turi pateikti sanavimo planą su teigiama verslo prognoze, nematyti, kad toks planas atitiktų Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse keliamus reikalavimus ir kad pagalbos dydis būtų apribotas būtinu minimumu, nes pagalbos dydis priklauso nuo nuostolių, kuriuos įmonė patyrė praeityje. Be to, KStG 8c straipsnio 1a dalyje nenumatyta nei įmonės įnašas, nei kompensacinės priemonės.
- (119) Pagaliau apie sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbą didelėms įmonėms reikia pranešti atskirai. Tokios pagalbos negalima teikti pagal schemą. Tačiau KStG 8c straipsnio 1a dalyje nedaromas skirtumas tarp didelių įmonių ir MVĮ.
- (120) NET ir MVĮ, kurioms iš principo būtų galima suteikti sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbą pagal schemą, atveju Komisija konstatuoja, kad netenkinami Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 82 punkte tokiai schemai keliami ypatingi reikalavimai dėl šio sprendimo 117 punkte išdėstytų priežasčių.
- (121) Todėl Komisija mano, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis nesuderinama su vidaus rinka kaip restruktūrizavimo pagalba.
- (124) Taip pat sunkumų patiriančios įmonės, kaip nustatyta Sanavimo ir restruktūrizavimo gairėse, nepatenka į Regioninės pagalbos gairių taikymo sritį (žr. Regioninės pagalbos gairių 9 punktą). Taigi ir pagalbos, teikiamos įmonėms remiamuose regionuose, negalima laikyti suderinama su vidaus rinka pagal Regioninės pagalbos gaires.
- (125) Todėl Komisija mano, kad priemonė nesuderinama su vidaus rinka kaip regioninė pagalba.

6.4. Galimas suderinamumas su vidaus rinka pagal Pagalbos aplinkos apsaugai gaires⁽⁴⁷⁾

- (126) KStG 8c straipsnio 1a dalį taip pat reikia išnagrinėti remiantis Pagalbos aplinkos apsaugai gairėmis.
- (127) Pagrindinis Pagalbos aplinkos apsaugai gairių tikslas – taikant valstybės pagalbos priemones užtikrinti geresnę aplinkos apsaugą, negu ji būtų be pagalbos, ir užtikrinti, kad teigiamas pagalbos poveikis atsvertų jos neigiamą konkurencijos iškreipimo poveikį, vadovaujantis SESV 191 straipsnyje nustatytu principu „teršėjas moka“.
- (128) KStG 8c straipsnio 1a dalimi šio tikslo nesiekama. Įstatymo pagrindime neiškeltas joks tikslas atsižvelgiant į Pagalbos aplinkos apsaugai gaires.
- (129) Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 20 punkte sakoma, kad, turint omenyje, jog pavojus yra kilęs pačiam įmonės egzistavimui, ji negali būti laikoma tinkama priemone kitiems viešosios tvarkos tikslams skatinti tol, kol nebus užtikrintas tokios įmonės gyvybingumas. Kadangi visi galimi gavėjai pagal KStG 8c straipsnio 1a dalį yra sunkumų patiriančios įmonės pagal Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių 10 punkto c dalį, Komisija mano, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis nesuderinama su vidaus rinka kaip pagalba aplinkos apsaugai.

6.3. Galimas suderinamumas su vidaus rinka pagal Regioninės pagalbos gaires⁽⁴⁶⁾

- (122) KStG 8c straipsnio 1a dalį reikia išnagrinėti ir remiantis Regioninės pagalbos gairėmis.
- (123) Galimi regioninės pagalbos gavėjai Vokietijoje turi būti išikūrę teritorijose, kuriose leidžiama teikti regioninę pagalbą. Dėl KStG 8c straipsnio 1a dalies taikymo tai nėra būtina, nes išlyga taikoma įmonėms visoje Vokietijoje.

6.5. Galimas suderinamumas su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį

- (130) Komisija konstatuoja, kad pagalba, apie kurią pranešta, patenka ir į Bendrijos laikinosios sistemos, ir į Sanavimo ir restruktūrizavimo gairių taikymo sritį. Todėl Komisija, naudodamasi veikimo savo nuožiūra laisve pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b ir c punktus, dėl 109 ir tolesnėse konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių privalo laikytis abiejų šių teisės aktų.

⁽⁴⁶⁾ 2007–2013 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės (OL C 54, 2006 3 4, p. 13).

⁽⁴⁷⁾ Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairės (OL C 82, 2008 4 1, p. 1).

(131) Tačiau Komisija, matydama neišvengiamas priežastis, gali vėl pasinaudoti veikimo savo nuožiūra laisve, neviršydamą ribų, nustatytą SESV ir bendraisiais teisės principais, ypač vienodo požiūrio principu, laikantis jo išaiškinimo pagal Teisingumo Teismo praktiką⁽⁴⁸⁾. Šiuo atveju Komisija pagal Teisingumo Teismo praktiką valstybės pagalbą gali laikyti suderinama su vidaus rinka, jei valstybės pagalba skirta kurios nors valstybės narės ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti (SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktas) arba jei ja siekiama bendro intereso (SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas)⁽⁴⁹⁾, ji būtina šiam tikslui pasiekti⁽⁵⁰⁾ ir netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

(132) Šiuo atveju Vokietija nepateikė jokių argumentų, kad pagalba suderinama su vidaus rinka tiesiogiai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b arba c punktą.

(133) Komisija konstatuoja, kad priemonė sukurta taip, jog pagalbos dydis priklauso nuo nuostolių, kuriuos gavėjas patyrė praeityje. Todėl nėra jokios sąsajos tarp pagalbos sumos, kurią įmonė gauna, ir pagalbos schema siekiamo tikslo, t. y. pašalinti sanavimo kliūtis ir paremti sunkumų patiriančias įmones per finansų ir ekonomikos krizę. Todėl Komisija prieina prie išvados, kad pagalbos schema neapsiriboja tik tuo, kas būtina tikslui pasiekti. Todėl ji iškreipia konkurenciją vidaus rinkoje bendram interesui prieštaraujančiu mastu.

(134) Todėl Komisija daro išvadą, kad priemonės negalima laikyti suderinama su vidaus rinka tiesiogiai pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b arba c punktą.

7. PAGALBOS IŠIEŠKOJIMAS

(135) Kadangi apie pagalbą nebuvo pranešta, ji yra neteisėta pagalba.

(136) Remiantis nuolatine Komisijos sprendimų priėmimo praktika bet kokią pagalbą, kuri suteikta neteisėtai ir nesuderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnį, reikia išieškoti. Ši sprendimų priėmimo praktika patvirtinta 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93

straipsnio taikymo taisykles⁽⁵¹⁾, 14 straipsniu, kuriame sakoma: „Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo.“

(137) Kadangi nagrinėjama priemonė yra neteisėta ir su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba, ją reikia išieškoti, siekiant rinkoje atkurti prieš ją suteikiant buvusią padėtį. Todėl pagalbą grąžinti reikia nuo to momento, kai gavėjui suteiktas pranašumas, tai yra kai gavėjas pagalba pradėjo disponuoti. Iki faktinio pagalbos grąžinimo reikia mokėti palūkanas.

(138) Komisija mano, kad nustatant momentą, nuo kurio gavėjas pradėjo disponuoti pagalba, svarbi metinė pelno mokesčio mokėjimo data.

(139) Vokietija turi imtis visų būtinų priemonių pagalbai iš gavėjų išieškoti. Siekdama nustatyti atvejų, kuriais reikia išieškoti pagalbą, skaičių Vokietija turi sudaryti įmonių, kurios nuo 2008 m. sausio 1 d. pasinaudojo nagrinėjama priemone, sąrašą. Komisija pažymi, kad nuo 2010 m. balandžio 30 d. Vokietija šios priemonės nebetaiko. Federalinė finansų ministerija nurodė už mokesčių rinkimą atsakingoms institucijoms netaikyti sanavimo išlygos, kol Komisija šiuo klausimu priims galutinį sprendimą⁽⁵²⁾.

(140) Išieškotiną valstybės pagalbą reikia apskaičiuoti pagal įmonių, pasinaudojusių KStG 8c straipsnio 1a dalimi, mokesčių deklaracijas. Pagalbos suma apskaičiuojama kaip mokesčio sumos, kurią reikėtų mokėti netaikant KStG 8c straipsnio 1a dalies, ir mokesčio sumos, faktiškai sumokėtos pritaikius KStG 8c straipsnio 1a dalį, skirtumas.

(141) Tai taikoma neatsižvelgiant į galimybę, kad pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, kaip jis išaiškintas Bendrijos laikinojoje sistemoje, ir Komisijos patvirtintą Vokietijos pagalbos schemą, jei bendra taip suteiktos pagalbos suma ne didesnė kaip 500 000 EUR bendrasis subsidijos ekvivalentas ir jei paisoma visų kitų sąlygų, nustatytų Bendrijos laikinosios sistemos 4.2.2 skyriuje ir Komisijos sprendime, kuriuo šiuo pagrindu patvirtinta Vokietijos pagalbos schema, ypač sąlygos, kad 2008 m. liepos 1 d. įmonė nebuvo finansinių sunkumų patirianti įmonė. Jei bendra suma didesnė kaip 500 000 EUR, viršijančią sumą reikia išieškoti.

⁽⁴⁸⁾ Žr. ypač 1993 m. kovo 24 d. ESTT sprendimą byloje C-313/90 *Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques* (CIRFS) prieš Komisiją (1993), Rink. p. I-1125.

⁽⁴⁹⁾ 2009 m. sausio 14 d. ESBT sprendimas byloje T-162/06 *Kronoply* prieš Komisiją (2009), Rink. p. II-1, ypač 65, 66, 74 ir 75 punktai.

⁽⁵⁰⁾ 2001 m. birželio 7 d. ESBT sprendimas byloje T-187/99 *Agrana Zucker und Stärke* prieš Komisiją (2001), Rink. p. II-1587, 74 punktas; 2002 m. gegužės 14 d. ESBT sprendimas byloje T-126/99 *Graphischer Maschinenbau* prieš Komisiją (2002), Rink. p. II-2427, 41–43 punktai; 2008 m. balandžio 15 d. ESTT sprendimas byloje C-390/06 *Nuova Agricast Srl/Ministero delle Attività Produttive* (2008), Rink. p. I-2577, 68–69 punktai.

⁽⁵¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽⁵²⁾ Žr. 15 išnašą.

(142) Komisija atkreipia Vokietijos dėmesį į tai, kad pagalbos negalima laikyti suderinama su vidaus rinka pagal *de minimis* taisyklės⁽⁵³⁾, pagal kokią nors schemą, patenkančią į Bendrojo bendrosios išimties reglamento⁽⁵⁴⁾ taikymo sritį, arba pagal kokią nors pagalbos schemą remiantis Regioninės pagalbos gairėmis arba Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistemą⁽⁵⁵⁾, nes pagal visus šiuos teisės aktus valstybės pagalbos negalima teikti sunkumų patiriančioms įmonėms⁽⁵⁶⁾. Dėl visų kitų patvirtintų pagalbos schemų Vokietija turi patikrinti, ar sprendime, kuriuo patvirtinta pagalbos schema, numatyta taikymo išimtis sunkumų patiriančioms įmonėms. Priešingu atveju pagalbą pagal šias schemas būtų galima laikyti suderinama su vidaus rinka, jei Vokietija įrodys, kad pagalbos suteikimo momentu buvo paisoma atitinkamų schemų sąlygų.

8. IŠVADOS

(143) Remdamasi pirmesniais svarstymais Komisija daro išvadą, kad KStG 8c straipsnio 1 dalis (sanavimo išlyga) pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį yra valstybės pagalba, suteikta neteisėtai ir pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 dalį. Schema yra nesuderinama su vidaus rinka.

(144) Komisija mano, kad Vokietija turi imtis visų būtinų priemonių pagalbai iš sanavimo išlyga pasinaudojusių įmonių išieškoti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalbos schema, kurią Vokietija neteisėtai taikė pagal Pelno mokesčio įstatymo 8c straipsnio 1 dalį pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalies nuostatas, yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

Pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba yra suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą, kaip jis išaiškintas Bendrijos laikinojoje sistemoje, jei pagalbos suma ne didesnė kaip 500 000 EUR, gavėjas 2008 m. liepos 1 d. nebuvo sunkumų patirianti įmonė ir tenki-

⁽⁵³⁾ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).

⁽⁵⁴⁾ Žr. 44 išnašą.

⁽⁵⁵⁾ Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistema (OL C 323, 2006 12 30, p. 1).

⁽⁵⁶⁾ Žr. Bendrojo bendrosios išimties reglamento 1 straipsnio 6 dalies c punktą; Regioninės pagalbos gairių 9 punktą; Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistemos 2.1 skyrių (paskutinė pastraipa).

namos visos kitos Bendrijos laikinosios sistemos 4.2.2 skyriuje ir sprendime, kuriuo patvirtinta Vokietijos pagalbos schema, nustatytos sąlygos.

3 straipsnis

Pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba, suteikimo momentu atitinkusi pagalbos schemos, kurią Komisija patvirtino kitu, ne Bendrojo bendrosios išimties reglamento, Regioninės pagalbos gairių arba Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistemos teisiniu pagrindu ir pagal kurią sunkumų patiriančios įmonės taip pat gali būti pagalbos gavėjos, sąlygas, yra suderinama su vidaus rinka, jei neviršija šios rūšies pagalbai taikomo didžiausio pagalbos intensyvumo.

4 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą Vokietija turi panaikinti.

2. Vokietija iš gavėjų išieško su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą, suteiktą pagal 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą.

3. Išieškotinos sumos apima palūkanas nuo to momento, kai gavėjai pradėjo disponuoti pagalba, iki jos faktinio grąžinimo.

4. Palūkanos apskaičiuojamos pagal susigrąžinimo palūkanų normą, kaip nustatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004⁽⁵⁷⁾ V skyriuje.

5. Paskelbus šį sprendimą Vokietija nutraukia visus mokėjimus pagal 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą.

5 straipsnis

1. Pagalba, suteikta pagal 1 straipsnyje nurodytą pagalbos schemą, išieškoma nedelsiant ir faktiškai.

2. Vokietija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įvykdytas per keturis mėnesius po jo paskelbimo.

6 straipsnis

1. Vokietija Komisijai per du mėnesius po šio sprendimo paskelbimo pateikia šią informaciją:

a) pagalbos pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą gavėjų sąrašą ir bendrą pagalbą, kurią kiekvienas iš jų gavo pagal šią schemą, sumą;

⁽⁵⁷⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

b) bendrą sumą (pagrindinį reikalavimą ir palūkanas), išieškotina iš kiekvieno gavėjo;

c) išsamų priemonių, kurių ėmėsi ar ketina imtis šiam sprendimui įvykdyti, apibūdinimą;

d) dokumentus, kuriais įrodoma, kad gavėjų paprašyta pagalbą grąžinti.

2. Vokietija Komisijai praneša apie priemonių, kurių imtasi šiam sprendimui įvykdyti, vykdymo eigą, kol bus baigta grąžinti pagalbą, suteiktą pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą. Komisijai paprašius Vokietija nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių ėmėsi ar ketina imtis šiam sprendimui įvykdyti.

Vokietija taip pat pateikia išsamius duomenis apie pagalbos sumas ir palūkanas, kurias gavėjai jau grąžino.

7 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2011 m. sausio 26 d.

Komisijos vardu
Joaquín ALMUNIA
Pirmininko pavaduotojas

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. kovo 8 d.

dėl valstybės pagalbos priemonės C 24/09 (ex N 446/08) – Valstybės pagalba daug energijos naudojančioms verslo įmonėms pagal Austrijos ekologiškos elektros energijos įstatymą

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 1363)

(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/528/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal minėtas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į tas pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2008 m. birželio 27 d. Austrija pateikė išankstinį pranešimą, kad planuoja keisti Ekologiškos elektros energijos įstatymą (toliau - Įstatymas); 2006 m. Komisija nustatė, kad tuometinė Įstatymo redakcija yra suderinama su vidaus rinka ⁽²⁾. 2008 m. rugsėjo 4 d. Austrija pranešė apie naują Įstatymo redakciją; šis sprendimas priimamas dėl tos redakcijos.
- (2) 2008 m. spalio 28 d. raštu Komisija paprašė pateikti papildomą informaciją. Po vėliau išsiųsto priminimo 2008 m. gruodžio 22 d. raštu Austrija pateikė papildomą informaciją. Po 2009 m. vasario 11 d. susitikimo su Austrijos atstovais 2009 m. vasario 19 d. raštu Komisija paprašė pateikti išsamesnę informaciją. 2009 m. kovo 17 d. raštu Austrija pateikė šią informaciją. 2009 m. gegužės 8 d. raštu Komisija paprašė pateikti išsamesnę informaciją, 2009 m. birželio 9 ir 19 d. raštais Austrija pateikė šią informaciją.
- (3) 2008 m. liepos 9 d. Komisija gavo Austrijos darbuotojų rūmų (vok. *Bundesarbeitskammer*) skundą dėl Įstatyme numatytos priemonės, kuria gali naudotis daug energijos naudojančios verslo įmonės.

- (4) 2009 m. liepos 22 d. Komisija priėmė dvejopą sprendimą: ji patvirtino priemones, kuriomis palaikomi ekologiškos elektros energijos gamintojai ir kurios, Komisijos manymu, atitinka Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gaires (toliau - Pagalbos aplinkos apsaugai gairės, Gairės) ⁽³⁾, ir nusprendė pradėti oficialų daug energijos naudojančioms verslo įmonėms ⁽⁴⁾ skirtą išimties mechanizmo tyrimą.
- (5) 2009 m. liepos 23 d. raštu Komisija informavo Austriją apie šį sprendimą ir paprašė, kad Austrija pateiktų visą priemonei įvertinti reikalingą informaciją.
- (6) Komisija paskelbė savo sprendimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽⁵⁾ ir pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas.
- (7) 2009 m. rugpjūčio 19 d. raštu Austrija paprašė pratęsti terminą atsakymui pateikti, 2009 m. rugsėjo 9 d. raštu Komisija prašymą patenkino. Austrija galutines pastabas pateikė 2009 m. spalio 8 d.
- (8) 2009 m. spalio 7 d. raštu Austrijos darbuotojų rūmai pateikė pastabas dėl priemonės, kuria gali naudotis daug energijos naudojančios verslo įmonės. Komisija paprašė Austriją atsakyti į šias pastabas. 2009 m. gruodžio 23 d. Austrija pateikė pastabas, 2010 m. balandžio 23 d. pateikė išsamesnę informaciją.
- (9) 2010 m. birželio 21 d. ir liepos 19 d. raštais Komisija paprašė Austriją pateikti papildomą informaciją, ši informacija pateikta 2010 m. rugsėjo 13 d. Austrijos prašymu 2010 m. liepos 9 d. įvyko Komisijos ir Austrijos atstovų susitikimas.
- (10) 2010 m. lapkričio 24 d. rašte Austrija pabrėžė, koks svarbus šaliai Ekologiškos elektros energijos įstatymas, ir paprašė, kad sprendimas šioje byloje būtų priimtas iki 2010 m. gruodžio mėn. pradžios. Komisija atsakė 2010 m. gruodžio 7 d. raštu. 2010 m. gruodžio 9 d. įvyko dar vienas susitikimas su Austrijos atstovais.

⁽¹⁾ OL C 217, 2009 9 11, p. 12.⁽²⁾ 2006 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos priemonių Nr. NN 162a/2003 ir N 317a/2006 Elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių šaltinių rėmimas pagal Įstatymą dėl ekologiškos elektros (tiekimu tarifai) (OL C 221, 2006 9 14, p. 8).⁽³⁾ OL C 82, 2008 4 1, p. 1.⁽⁴⁾ Valstybės pagalbos priemonė Nr. C 24/2009 (ex N 446/2008), C (2009) 3538 galutinis (OL C 217, 2009 9 11, p. 12).⁽⁵⁾ Žr. 1 išnašą.

- (11) 2010 m. gruodžio 30 d. raštu Austrija atsiėmė argumentus, kuriuos per tyrimo procedūrą buvo pateikusi priemonėi palaikyti, ir paprašė Komisiją patvirtinti daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirtą išimties mechanizmą. Komisija į šį raštą atsakė 2011 m. sausio 25 d.

2. IŠSAMUS PRIEMONĖS APIBŪDINIMAS

- (12) 2009 m. liepos 22 d. sprendime pradėti procedūrą Komisija patvirtino iš dalies pakeistą Įstatymą, išskyrus 22c skyrių, kuriame nustatytas daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirtas išimties mechanizmas. Todėl toliau bus nagrinėjamas tik tas mechanizmas.

2.1. Daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirtas išimties mechanizmas

- (13) Įstatymo 3 skyriuje nurodyta, kad Austrija vienai arba kelioms įmonėms suteikia koncesiją vykdyti atsiskaitymo už ekologišką elektros energiją centro (vok. *Ökostromabwicklungstelle*, toliau - atsiskaitymo centras) funkcijas. Visų pirma, koncesioninkai perka ekologišką elektros energiją iš gamintojų už fiksuotą kainą ir parduoda tą elektros energiją elektros energijos tiekėjams už fiksuotą kainą. Elektros energijos tiekėjai privalo nupirkti tam tikrą procentinę bendro jų tiekiamos energijos kiekio dalį iš atsiskaitymų centro: reikalaujama procentinė dalis atitinka ekologiškos elektros energijos dalies bendroje elektros energijos šaltinių sistemoje vidurkį.
- (14) Šiuo metu Austrija koncesijos teisę visos šalies mastu yra suteikusi vienam atsiskaitymų centrui „Abwicklungsstelle für Ökostrom AG“ (toliau - OeMAG). OeMAG yra paprasta akcinė bendrovė, kurią reglamentuoja privačioji, o ne viešoji teisė ir kurios auditus atlieka atestuotasis apskaitininkas. Jos priežiūrą atlieka Austrijos federalinė ekonomikos reikalų ir darbo ministerija bei „E - Control GmbH“, Austrijos energijos rinkos priežiūros institucija. Svarbiausi priemonės, kuria gali naudotis daug energijos naudojančios verslo įmonės, įgyvendinimo aspektai (kaip antai elektros energijos paskirstymo elektros energijos pardavėjams tvarka, pardavėjų mokėtina kaina arba galutinių vartotojų mokėtinos įmokos) valdžios institucijų yra iš anksto apibrėžti Įstatyme arba vykdomajame rašte. Visi ginčai tarp atitinkamų įmonių sprendžiami bendruose teismuose, o ne administracinės teisenos tvarka.
- (15) OeMAG yra akcinė bendrovė, kurios savininkai yra perdavimo sistemos operatoriai, bankai ir pramonės įmonės: 24,4 % jos akcijų priklauso „Verbund - APG“, dar po 12,6 % priklauso „VKW Netz AG“, „TIWAG Netz AG“, „CISMO GmbH“, „Oesterreichische Kontrollbank AG“, „Investkredit Bank AG“ ir „Smart Technologies“. „Verbund - APG“ yra „Verbund - APG“ (vok. *Österreichische Elektrizitätswirtschafts-Aktiengesellschaft, Verbundgesellschaft*) visiškai priklausanti patronuojamoji bendrovė; 51 % „Verbund AG“ akcijų valdo Austrijos Respublika. Bendrovę „VKW Netz AG“ valdo bendrovė „Illwerke AG“, 95,5 % jos akcijų priklauso Forarlbergo provincijai. Bendrovė „TIWAG-Netz AG“ priklauso bendrovei „TIWAG AG“, kuri pati priklauso Tirolio provincijai.

Bendrovė „CISMO GmbH“ priklauso bankui „Oesterreichische Kontrollbank AG“ ir perdavimo sistemos operatoriams bei elektros ir dujų įmonėms. Bankas „Oesterreichische Kontrollbank AG“ priklauso Austrijos bankams. Bankas „Investkredit Bank AG“ priklauso *Volksbanken*. Bendrovė „Smart Technologies“ priklauso bendrovei „Siemens“. Taigi pagal viešąją teisę veikiantys akcininkai valdo 49,6 %, o pagal privačiąją teisę veikiantys akcininkai - 50,4 % OeMAG akcijų. Komisija neturi duomenų, iš kurių būtų matyti, kad pagal viešąją teisę veikiantys akcininkai galėtų kontroliuoti arba bent bendrai kontroliuoti OeMAG.

- (16) Įstatymo 22c skyriaus 1 dalyje nustatytas mechanizmas, pagal kurį daug energijos naudojančios verslo įmonės gali prašyti savo elektros energijos tiekėjo netiekti joms ekologiškos elektros energijos. Kad jų prašymas būtų patenkintas, daug energijos naudojančios verslo įmonės turi įrodyti, kad jos atitinka šias dvi sąlygas:

a) jos turi turėti teisę susigrąžinti mokesčius pagal Energijos mokesčių grąžinimo įstatymą (vok. *Energieabgabevergütungsgesetz*); ir

b) jų išlaidos ekologiškai elektros energijai turi sudaryti ne mažiau kaip 0,5 % grynosios gamybos vertės.

Išimtis suteikiama pateikus prašymą energijos rinkos priežiūros institucijai „E - Control“.

- (17) Jeigu išimtis suteikiama, elektros energijos tiekėjams teisiškai draudžiama iš šių didelių elektros energijos vartotojų reikalauti apmokėti papildomas ekologiškos elektros energijos išlaidas.
- (18) Įstatymo 22c skyriaus 5 dalyje nurodyta, kad elektros energijos skirstytojų ir didelių elektros energijos vartotojų sutartyse turi būti numatyta, kad skirstytojas negali tiekti ekologiškos elektros energijos vartotojui ir negali jam perkelti papildomų ekologiškos elektros energijos išlaidų. Visos priešingos sutarčių nuostatos yra niekinės ⁽⁶⁾.
- (19.) Jeigu daug energijos naudojanči verslo įmonė atleidžiama nuo pirkimo prievolės, ji turi sumokėti 0,5 % praėjusių kalendorinių metų grynosios gamybos vertės dydžio kompensuojamąjį mokesť OeMAG (Įstatymo 22c skyriaus 2 dalis).

⁽⁶⁾ Įstatymo 22c skyriaus 5 dalis: „Verträge zwischen Stromhändlern und Endverbrauchern haben für den Fall des Vorliegens eines Bescheids nach Abs. 1 zwingend vorzusehen, dass diesen Endverbrauchern ab dem Zeitpunkt der Entlastung der Quote der Stromhändler (§ 15 Abs. 1 Z 3 und Abs. 1a) kein Ökostrom, der den Stromhändlern von der Ökostromabwicklungsstelle zugewiesen wird (§ 19 Abs. 1), geliefert wird und keine Überwälzung von Ökostromaufwendungen erfolgt. Entgegenstehende Vertragsbestimmungen sind nichtig.“

2.2. Sprendimo pradėti procedūrą santrauka

- (20) Pranešime Austrija tvirtino, kad išimties mechanizmas turėtų būti vertinamas atskirai nuo bendros pagalbos ekologiškiems gamintojams schemas, nes jis taikomas tik „privatiems verslo santykiams“ tarp daug energijos naudojančių įmonių ir skirstytojų. Austrija tvirtino, kad ši išimtis nėra valstybės pagalba, o jei ir būtų, bet kuriuo atveju būtų suderinama su vidaus rinka pagal analogiją su Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriumi.
- (21) Dėl valstybės pagalbos buvimo Komisija savo sprendime pradėti procedūrą padarė išvadą, kad finansavimo mechanizmo išimties negalima vertinti atskirai nuo paties finansavimo mechanizmo. Komisija manė, kad išimtis arba išlyga visada būna neatskiriama susijusi su atitinkama taisykle, taigi išimtis sudaro neatskiriama bendros schemas dalį ir turi būti atitinkamai vertinama pagal valstybės pagalbos teisę. Be to, pagal teisės aktus skirstytojams, tarp kurių klientų yra didelė dalis tokių, kuriems taikoma išimtis, buvo leidžiama kreiptis dėl tiekimo tarifo išimties, taigi schema galėjo sukelti tiesioginius OeMAG nuostolius, o tai patvirtina išvadą, kad valstybės pagalba buvo teikiama ⁽⁷⁾.
- (22) Komisija išreiškė abejones dėl to, ar išimties mechanizmas yra suderinamas su valstybės pagalbos taisyklėmis. Dėl šių priežasčių Komisija nusprendė pradėti oficialų šio mechanizmo tyrimą.
- (23) Kol Komisija nepriėmė galutinio sprendimo, Austrija leido naudotis numatyta išimties mechanizmo lengvata ⁽⁸⁾ pagal laikinąją tvarką, pagal kurią nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d. leidžiama teikti pagalbą iki 500 000 EUR ⁽⁹⁾. Komisija šią tvarką patvirtino kaip dalį valstybės pagalbos priemonės Nr. N 47a/09 *Limited amounts of compatible aid under the Temporary Framework (Österreichregelung Kleinbeihilfen)* ⁽¹⁰⁾. Ši schema gali būti taikoma visų sektorių įmonėms, kurios 2008 m. liepos 1 d. neturėjo sunkumų, išskyrus žuvininkystės ir pirminės žemės ūkio produktų gamybos įmones. Šia priemone pasinaudojo daugiau kaip 2 000 įmonių.

⁽⁷⁾ Įstatymo 15 skyriaus 1a dalis: „Weisen Stromhändler der Ökostromabwicklungsstelle nach, dass sie Endverbraucher beliefern, die einen Bescheid nach § 22c Abs. 1 erwirkt haben, so ist dieser Umstand von der Ökostromabwicklungsstelle bei der Festlegung der Quoten für die Stromhändler (§ 15 Abs. 1 Z 3) ohne Verzögerung zu berücksichtigen. Hinsichtlich dieser Strommengen, für die keine Zuweisung erfolgen darf, erhöht sich die Quote aller Stromhändler für die übrigen Stromlieferungen. Sofern eine Quotenanpassung aufgrund der geltenden Marktregeln nicht unmittelbar durchgeführt werden kann, ist die Ökostromabwicklungsstelle ermächtigt, den als Folge des Entfalls von Zuweisungsmöglichkeiten anfallenden Energieüberschuss im Sinn des § 15 Abs. 4 bestmöglich zu verwerten.“

⁽⁸⁾ 2010 m. rugsėjo 9 d. Austrijos pateikta informacija, atsakant į 2010 m. liepos 19 d. Komisijos prašymą pateikti informaciją.

⁽⁹⁾ Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).

⁽¹⁰⁾ OL C 106, 2009 5 8, p. 8.

3. AUSTRIJOS PATEIKTOS PASTABOS

- (24) Kaip ir per išankstinio pranešimo ir pranešimo etapus, Austrija ir toliau laikosi nuomonės, kad daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirta priemonė nėra valstybės pagalba, nes jai nenaudojami valstybės ištekliai ir ji nėra atrankioji.
- (25) Bet net jei išimties mechanizmas būtų valstybės pagalba, Austrija mano, kad ji bet kokių atveju būtų suderinama su vidaus rinka pagal analogiją su Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriumi, 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/2008, skelbiančio tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) ⁽¹¹⁾, 25 straipsniu ir 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičiančia Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą ⁽¹²⁾ (Energinis mokesčių direktyva).

3.1. Valstybės ištekliai ir priskyrimas

- (26) Dėl valstybės išteklių Austrija mano, kad Įstatymas yra analogiškas Vokietijos atsinaujinančiųjų energijos išteklių įstatymui (vok. *Erneuerbare-Energien-Gesetz*), pagal kurį, Austrijos supratimu, valstybės pagalbos ištekliai nėra naudojami. Austrija šiuo atžvilgiu remiasi Teisingumo Teismo sprendimu byloje *PreussenElektra* ⁽¹³⁾.
- (27) Austrijos nuomone, Austrijos ekologiškos elektros energijos įstatyme ir Vokietijos atsinaujinančiųjų energijos išteklių įstatyme numatytiems išimčių mechanizmomis būdingos bendros savybės:
- abiejose sistemose papildomas išlaidas dėl garantuoto tiekimo tarifo prisiima elektros energijos tiekėjai, kurie turi nupirkti tam tikrą atsinaujinančiųjų energijos išteklių kiekį už fiksuotą kainą;
 - abiejose sistemose elektros energijos tiekėjai gali nepirkti atsinaujinančiųjų elektros energijos išteklių niems savo klientams, kurie atleisti nuo prievolės imti tokius atsinaujinančiuosius elektros energijos ištekliai;

⁽¹¹⁾ OL L 214, 2008 8 9, p. 3.

⁽¹²⁾ OL L 283, 2003 10 31, p. 51.

⁽¹³⁾ Byla C-379/98 (2001), Rink. p. I-2099.

- c) abiejose sistemose prievolė pirkti atsinaujinančiuosius elektros energijos išteklius iš gamintojų nustatyta tiems rinkos dalyviams, kurie veikia ne viešųjų paslaugų srityje; šie rinkos dalyviai pagal įstatymą turi teisę perduoti papildomas išlaidas elektros energijos tiekėjams, o pirkimo prievolės ir kainos yra nustatytos įstatyme;
- d) abiejose sistemose priežiūros institucija tikrina, ar įmonė, kuri turi prievolę pirkti atsinaujinančiuosius elektros energijos išteklius iš gamintojų, negauna pernelyg didelės kompensacijos.
- (28) Sprendimo pradėti procedūrą 42-48 dalyse Komisija išsamiai paaiškino, kodėl ir kuo vertinama priemonė yra panaši į Teisingumo Teismo byloje *Essent* ⁽¹⁴⁾ svarstytą priemonę. Austrija ginčija šias išvadas, remdamasi toliau nurodytais pagrindais.
- a) OeMAG nėra valstybės paskirta institucija mokesčiui rinkti. Austrijos nuomone, Vokietijos elektros energijos sistemos operatoriai atlieka tokias pat funkcijas kaip OeMAG Austrijoje.
- b) OeMAG yra privati įmone, o ne pagal viešąją teisę veikianti institucija kaip sprendimuose bylose *Air France* ⁽¹⁵⁾ ir *Salvat Père* ⁽¹⁶⁾ nurodytos korporacijos. Valstybė neturi galios paskirti OeMAG valdybos arba stebėtojų tarybos narius ir jokios sprendimų priežiūros galios arba veto teisės. Valstybė neturi teisės perimti OeMAG funkcijas.
- c) Visi ginčai, kuriuose dalyvauja OeMAG, sprendžiami įprastuose teismuose.
- d) Vienintelė viešoji OeMAG kontrolė yra Austrijos audito rūmų atliekamas *ex post* auditas.
- e) Iš valstybės biudžeto nedengiami jokie OeMAG nuostoliai. Viešųjų institucijų vaidmuo apsiriboja tik tuo, kad jos nustato atsinaujinančiųjų elektros energijos išteklių pirkimo ir pardavimo kainas. Todėl valstybės biudžetui netenka jokia našta, kuri būtų panaši į svarstytąją bylose *Sloman Neptun* ⁽¹⁷⁾ ir *Pearle* ⁽¹⁸⁾.
- f) „E - Control“ negali savo nuožiūra spręsti, ar suteikti išimtį pagal įstatymo 22c skyrių.

- g) Bendra pinigų suma, kurią elektros energijos tiekėjai sumoka OeMAG, nepriklauso nuo išimties mechanizmo. Keičiasi tik bendro kiekio paskirstymas tarp įvairių galutinių elektros energijos vartotojų kategorijų.

3.2. Atrankumas

- (29) Austrija tvirtina, kad daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirta išimtis nėra valstybės pagalba, nes ji nėra atrankioji.
- (30) Daug energijos naudojančioms verslo įmonėms išimties tvarka tik iš dalies leidžiama nefinansuoti paramos ekologiškos elektros energijos gamintojams. Jos turi sumokėti 0,5 % grynosios gamybos vertės dydžio kompensuojamąjį mokestį OeMAG, taigi ir toliau prisideda prie paramos ekologiškos elektros energijos gamybai finansavimo.
- (31) Remdamasi sprendimu byloje *Adria - Wien Pipeline* ⁽¹⁹⁾ Austrija tvirtina, kad priemonė nėra nei *de jure* taikoma tik tam tikriems ūkio sektoriams, nei *de facto* atrankioji. Bet net jei esama *prima facie* atrankumo, bet kuriuo atveju jis yra pateisinamas sistemos logika.
- (32) *De jure atrankumas*. Ekologiškos elektros energijos įstatyme nėra nustatyta, kad priemonė taikoma tik tam tikriems ūkio sektoriams arba tik tam tikro dydžio įmonėms, jame nėra nustatytų jokių kitų atrankumo kriterijų. Šiam argumentui patvirtinti Austrija teigia, kad jokių teismų praktikos atveju nėra užsiminta, kad valstybės pagalbos atrankumo kriterijus yra patenkintas tik tuo, kad yra nustatyta riba atsižvelgiant į grynąją gamybos vertę. Be to, Austrija nurodo, kad priemonė nėra taikoma tik tam tikriems ūkio sektoriams, tik tam tikro dydžio įmonėms arba pagal tam tikrus kitus atrankumo kriterijus: pagal šiuo metu galiojančius laikinuosius susitarimus priemonė taikoma 19 skirtingų sektorių maždaug 2 300 įmonių. Taigi priemonė nėra *de jure* atrankioji.
- (33) *De facto atrankumas*. Austrija nurodo, kad didelis sektorių ir įmonių, kurias paveikia išimties mechanizmas, skaičius ir tai, kad priemonė nėra taikoma tik tam tikriems ūkio sektoriams, tik tam tikro dydžio įmonėms arba pagal tam tikrus kitus atrankumo kriterijus, rodo, kad priemonė *de facto* yra bendroji. Austrija teigia, kad tokia pozicija patvirtinta ir byloje *Adria-Wien Pipeline*. Byloje *Adria - Wien Pipeline* Teisingumo Teismas turėjo apsvarstyti dalies energijos mokesčio grąžinimą įmonėms, kai mokestis viršijo 0,35 % jų grynosios gamybos vertės. Teismas nusprendė, kad „nacionalinės priemonės, kuriose numatyta grąžinti energijos mokesčius už dujas ir elektrą, nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 92 straipsnį [dabar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnį] [...] jei jos taikomos visoms valstybės teritorijoje veikiančioms įmonėms, nepaisant jų veiklos srities“ ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁴⁾ Byla C-206/06 (2008), Rink. p. I-5497.

⁽¹⁵⁾ Byla T-358/94 (1996), Rink. p. I-2109.

⁽¹⁶⁾ Byla T-136/2005 (2007), Rink. p. II-4063.

⁽¹⁷⁾ Sujungtos bylos C-72/91 ir C-73/91 (1993), Rink. p. I-887.

⁽¹⁸⁾ Byla C-345/02 (2004), Rink. p. I-7139.

⁽¹⁹⁾ Byla C-143/99 (2001), Rink. p. I-8365.

⁽²⁰⁾ *Adria-Wien Pipeline*, 16 punktas.

(34) *Pagrindimas sistemos logika.* Dėl perfinansavimo struktūros ir išimties mechanizmo Austrija laikosi nuomonės, kad mokesčių diferencijavimo struktūra yra panaši į kitas iš mokesčių ir rinkliavų finansuojamas sistemas. Diferencijuojant atsižvelgiama į įmonių galimybes mokėti papildomus mokesčius; tai atitinka sistemos logiką, taigi tai nėra valstybės pagalba. Austrija mano, kad tokios pozicijos Komisija taip pat laikėsi dviejuose ankstesniuose sprendimuose dėl valstybės pagalbos ⁽²¹⁾.

(35) Austrija taip pat nurodo, kad pagal išimties mechanizmą nesusilpninama Įstatymo teikiama aplinkos apsaugos nauda, nes pagalbos, skiriamos ekologiškos elektros energijos gamybai, dydis nemažinamas. Aplinkos apsaugos mokesčių tam tikroms verslo įmonėms mažinimas yra vienintelis būdas sukurti tvarų ekologiškos elektros energijos finansavimo mechanizmą, kuris yra reikalingas siekiant užtikrinti paramą atsinaujinantiems energijos ištekliams.

3.3. Suderinamumas

(36) Dėl suderinamumo Austrija teigia, kad Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyrius gali būti taikomas išimties mechanizmui pagal analogiją.

(37) Gairių 4 skyriuje (151-159 punktuose) išdėstyti reikalavimai valstybės pagalbai, kuri teikiama mažinant aplinkos apsaugos mokesčius arba nuo jų atleidžiant. Jame numatytas dviejų tipų vertinimas. Pirmia, jeigu pagalba teikiama mažinant pagal Bendrijos teisę suderintą aplinkos apsaugos mokestį arba nuo jo atleidžiant, priemonė yra suderinama, jeigu naudos gavėjai moka bent Bendrijos minimalaus lygio mokestį, nustatytą Energijos mokesčių direktyvoje ⁽²²⁾. Jeigu pagal priemonę numatoma mažinti suderintą aplinkos apsaugos mokestį arba nuo jo atleisti nesilaikant šio minimalaus mokesčio lygio arba mažinti nesuderintą aplinkos apsaugos mokestį ar nuo jo atleisti, valstybė narė turi pateikti išsamią informaciją apie priemonės būtinumą ir proporcingumą.

(38) Austrijos nuomone, Gairių 4 skyrius dėl pagalbos mažinant aplinkos apsaugos mokesčius arba nuo jų atleidžiant šiuo atveju turėtų būti taikomas pagal analogiją. Austrijos nuomone, priemonė gali būti vertinama pagal analogiją, visų pirma, su nuostatomis dėl suderintų aplinkos

apsaugos mokesčių. Remiantis šiuo teisiniu pagrindu išimties mechanizmą galima laikyti suderinamu, jeigu atitinkamos įmonės moka Energijos mokesčių direktyvoje nustatytą minimalaus lygio mokestį, t. y. 0,50 EUR už MWh, ką jos tikrai moka. Tai reiškia, kad papildoma tiekimo tarifų sistemos lengvata iš dalies atleidžiant nuo jos finansavimo įmokų gali būti laikoma suderinama, nes įmoka, kuri vis tiek turi būti skiriama ekologiškos elektros energijos gamybos rėmimui finansuoti, ir toliau galioja kaip minimalaus mokesčio už elektros energiją priedas.

(39) Austrija mano, kad išimties mechanizmas bent netiesiogiai lemia aukštesnį aplinkos apsaugos lygį. Jos nuomone, išimties mechanizmas yra būtinas tam, kad apskritai būtų įmanoma padidinti sumą, kurią elektros vartotojai moka už atsinaujinančiuosius elektros energijos išteklius.

(40) Austrija patvirtina šį argumentą lygindama Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 152 punktą ir Bendrojo bendrosios išimties reglamento ⁽²³⁾ 25 straipsnį. Palyginusi Bendrojo bendrosios išimties reglamento tekstą keliomis kalbomis, Austrija daro išvadą, kad reglamento 25 straipsnio taikymo sritis yra platesnė už Gairių 152 punktą: aplinkos apsaugos mokesčių mažinimas, numatytas Gairių 152 punkte, gali būti taikomas tik visiškai suderintiems energijos mokesčiams, bet pagal reglamento 25 straipsnį aiškiai matyti, kad aplinkos apsaugos mokesčių mažinimui, pavyzdžiui, mokesčio už elektros energiją pagal Energijos mokesčių direktyvą mažinimui, išimtis taikoma, jeigu įvykdomos Energijos mokesčių direktyvos nuostatos. Daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirtu išimties mechanizmu faktiškai pakartojami Energijos mokesčių direktyvoje nustatyti mokesčių mažinimui taikomi reikalavimai. Taigi Energijos mokesčių direktyvos ir nuostatų, kurios ja remiasi, pavyzdžiui, Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnio, logika, vertinimai ir principai yra taikytini siūlomam išimties mechanizmui. Ir išimties mechanizmas, ir elektros energijos vartojimo išlaidų paskirstymo sistema atitinka Energijos mokesčių direktyvą, todėl yra pateisinami pagal Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnį arba yra suderinami su vidaus rinka pagal analogiją su šiuo straipsniu ⁽²⁴⁾.

(41) Šiuo atžvilgiu Austrija remiasi 2006 m. liepos 7 d. bendru dokumentu *Joint paper on the revision of the Community guidelines on State aid for environmental*

⁽²¹⁾ N 271/06, Danija, mokesčių lengvata tiekiant perteklinį šildymą (OL C 41, 2007 2 24, p. 2); N 820/06, Vokietija, mokesčių lengvata tam tikriems daug energijos vartojantiems procesams (OL C 80, 2007 4 13, p. 4).

⁽²²⁾ Direktyva 2003/06/EB.

⁽²³⁾ Reglamentas (EB) Nr. 800/2008

⁽²⁴⁾ 2010 m. rugsėjo 9 d. pateiktos Austrijos pastabos dėl 2009 m. liepos 22 d. Komisijos sprendimo pradėti procedūrą.

protection and Energy Tax Directive ⁽²⁵⁾ (Bendrasis dokumentas dėl Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairių ir Energijos mokesčių direktyvos peržiūros). Bendrame dokumente paaiškinta, kad valstybėms narėms reikalingas lankstumas, kad galėtų tinkamai taikyti diferencijavimą. Vienas iš aplinkos apsaugos mokesčių pobūdžio ir logikos aspektų yra galimybė taikyti išimtis arba skirtingus tarifus. Todėl valstybės narės manė, kad Pagalbos aplinkos apsaugai gairės ir Bendrasis bendrosios išimties reglamentas turėtų būti aiškinami plačiau.

- (42) Pagaliau Austrija pateikia išsamius argumentus, siekdama parodyti, kad panašios sistemos veikia ir kitose valstybėse narėse, ir pabrėžia, kad Ekologiškos elektros energijos įstatymas labai panašus į Vokietijos atsinaujinančiųjų energijos išteklių įstatymą. Kadangi daug energijos naudojančios Austrijos verslo įmonės konkuruoja su kitų valstybių narių (pvz., Vokietijos) ir ne ES šalių įmonėmis, išimties mechanizmas yra būtinas, siekiant užtikrinti, kad konkuruojamos tarptautiniu lygmeniu jos neatsidurtų nepalankesnėje padėtyje.

4. IŠ TREČIŲJŲ ŠALIŲ GAUTOS PASTABOS

- (43) Austrijos darbuotojų rūmai pateikė pastabas dėl sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą. 3,2 mln. narių vienijanti organizacija teigė, kad pagal Ekologiškos elektros energijos įstatyme numatytą finansavimo sistemą teikiama valstybės pagalba. Jie nesutiko su Austrijos nuomone, kad daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirtas išimties mechanizmas yra suderinamas su valstybės pagalbos teise. Mechanizmu sukurta papildoma našta mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI) ir namų ūkiams, kurie privalo apmokėti papildomas ekologiškos elektros energijos išlaidas, nors nėra pagrindiniai vartotojai. Taip MVI sąskaita iškraipoma konkurencija.
- (44) Darbuotojų rūmai rėmėsi 2006 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimu, kuriame Komisija padarė išvadą, kad tiekimo tarifai yra valstybės pagalba ⁽²⁶⁾. Kadangi nuo to laiko teisės aktai, kuriais reglamentuojami tiekimo tarifai, nepakito, Rūmai tvirtino, kad pagal 2008 m. Ekologiškos elektros energijos įstatyme paramos sistemą ir toliau teikiama valstybės pagalba. Rūmai abejojo, kaip Austrija galės apginti savo poziciją, kuri skyrėsi nuo tos, kurios laikėsi pranešdama apie ankstesnę įstatymo redakciją.
- (45) Rūmai nesutiko su Austrija, kad įstatyme numatytas stambiųjų vartotojų atleidimas nuo pirkimo prievolės turėtų būti vertinamas taip pat kaip aukščiausia energijos

mokesčių riba. Remdamasi ankstesniu Komisijos sprendimu, kuriame patvirtinta aukščiausia energijos mokesčių riba, Austrija dabar siekė, kad būtų patvirtintas dideliems elektros vartotojams skirtas išimties mechanizmas; tai neleistina. Rūmai teigė, kad analogijos taikymas neteisėtas.

- (46) Aukščiausios energijos mokesčių ribos nustatymas yra valstybės pagalba, teikiama per mokesčių sistemą, kuria, nors ir netiesiogiai, siekiama pagerinti aplinkos apsaugos padėtį, o daug energijos naudojančių verslo įmonių atleidimu nuo pirkimo prievolės nesiekama jokių aplinkos apsaugos tikslų, jam negalima taikyti Pagalbos aplinkos apsaugai gairių.
- (47) Kadangi įstatyme numatyta, kad nuo tokios pirkimo prievolės atleidžiami būtent stambūs vartotojai, šios nuostatos negalima vertinti kaip aplinkos apsaugos mokesčio mažinimo arba atleidimo nuo jo pagal Gairių 4 skyrių.
- (48) Maža to, net jei 4 skyrių būtų galima taikyti pagal analogiją, išimties mechanizmas nebūtų su juo suderinamas dėl toliau nurodytų priežasčių. Priemonės taikymo laikotarpis nėra apribotas 10 metų. Esamomis rinkos sąlygomis kainos elastingumas yra pakankamas siekiant užtikrinti, kad bet kuri atitinkamos pramonės šakos (pavyzdžiui, popieriaus ir plieno) gamybos išlaidų padidėjimą būtų galima perkelti vartotojams; tai reiškia, kad išimties mechanizmas neatitinka Gairių 158 punkto c papunkčio sąlygų.
- (49) Išimtis nėra proporcinga, nes stambūs energijos vartotojai neprivalo vartoti ekologišką elektros energiją, todėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių kainų priartinimas prie rinkos kainų lygio pavėlintas. Tik MVI ir namų ūkiai turi mokėti už papildomas ekologiškos elektros energijos gamybos išlaidas, nors suvartoja labai nedidelę energijos dalį. Taigi išimties mechanizmas taip pat neatitinka Gairių 159 straipsnio a punkte nurodytų sąlygų.
- (50) Kaip ir tokio pobūdžio susitarimai, numatyti Gairių 159 straipsnio c punkte, pagal kuriuos stambūs energijos vartotojai įsipareigojo siekti įstatyme nubrėžtų tikslų. Pagaliau stambiems vartotojams skirtas išimties mechanizmas nepripažįsta efektyvaus ar aplinką tausojančio energijos vartojimo, atvirkščiai - šiems vartotojams leidžiama niekaip neprisisidėti prie ES mastu siekiamų aplinkos apsaugos tikslų įgyvendinimo.
- (51) Taigi įstatymo 22 skyrius yra *sui generis* veiklos pagalbos priemonė, kuri nesuteikia jokios naudos aplinkos apsaugos požiūriu ir nepatenka į Pagalbos aplinkos apsaugai gairių taikymo sritį. Kadangi ši pagalba

⁽²⁵⁾ Paskelbtas Vokietijoje, Danijoje, Nyderlanduose, Suomijoje, Švedijoje ir Austrijoje.

⁽²⁶⁾ Žr. 2 išnašą.

neterminuota ir jos ilginiui mažinti nenumatyta, taip pat kadangi ji iškraipo konkurenciją daugiausia MVĮ sąskaita, ji neturėtų būti leidžiama.

5. VERTINIMAS

- (52) Komisija išnagrinėjo priemonę, apie kurią pranešta, remdamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir tolesniais straipsniais ir EEE susitarimo 61 ir tolesniais straipsniais ⁽²⁷⁾.
- (53) Pirma, Komisija nurodo, kad teisės akte, apie kurį pranešta, numatytos dvi atskiros priemonės, kurių kiekviena 2009 m. liepos 22 d. Komisijos sprendime ⁽²⁸⁾ pradėti procedūrą buvo apsvaistytas atsižvelgiant į valstybės pagalbos teisę. Įstatyme numatyta pagalba, teikiama kaip tiekimo tarifas, kuriuo gali naudotis ekologiškos elektros energijos gamintojai. Jame taip pat yra nuostata, pagal kurią daug energijos naudojančios verslo įmonės tam tikromis sąlygomis gali iš dalies būti atleidžiamos nuo prievolės mokėti tiekimo tarifą. 2009 m. liepos 22 d. sprendime Komisija pripažino, kad tiekimo tarifas, kuriuo gali naudotis ekologiškos elektros energijos gamintojai, yra su vidaus rinka suderinama valstybės pagalba, bet išreiškė abejones, ar išimties mechanizmas yra suderinamas su valstybės pagalbos taisyklėmis, taigi pradėjo oficialų įstatymo tyrimą šiuo aspektu. 2009 m. liepos 22 d. Komisija patvirtino paramą ekologiškos elektros energijos gamintojams kaip suderinamą valstybės pagalbą, bet nepriėmė galutinės išvados, ar daug energijos naudojančių verslo įmonių atleidimas nuo pirkimo prievolės yra valstybės pagalba ir, jei taip, ar šis išimties mechanizmas suderinamas su valstybės pagalbos taisyklėmis. Šie klausimai nagrinėti per oficialų tyrimą, kurį atlikus priimtas šis sprendimas. Tačiau, kaip paaiškinta toliau, 2009 m. liepos 22 d. sprendime padaryta išvada, kad per OeMAG ekologiškos elektros energijos gamintojams skiriamos lėšos yra valstybės ištekliai, yra svarbi nustatant, ar mechanizmui, pagal kurį daug energijos naudojančios verslo įmonės atleidžiamos nuo prievolės prisidėti prie šių lėšų, naudojami valstybės ištekliai.

5.1. Valstybės pagalbos buvimas

- (54) Priemonė yra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį, jeigu, pirma, ji suteikia pranašumą jos gavėjams; antra, jeigu yra finansuojama valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių; trečia, jei ja palaikomos tam tikros įmonės arba ekonominė veikla; ir ketvirta, jei ji gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje.

⁽²⁷⁾ Čia pateiktas vertinimas atliktas remiantis ir Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo, ir EEE susitarimu. Tačiau kad būtų paprasčiau, nuorodos bus pateiktos tik į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatas.

⁽²⁸⁾ Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos priemonės Nr. C 24/09 (ex N 446/08) Austrijos ekologiškos elektros energijos įstatymas. Galima pagalba dideliems elektros energijos vartotojams.

5.1.1. Pranašumas

- (55) Jeigu galimas pranašumas teikiamas atleidimu arba daliniu atleidimu nuo priežiūros teisės aktuose nustatyto mokesčio, vienintelis klausimas, į kurį reikia atsakyti, yra, ar pagal tam tikrą įstatymuose numatytą schemą valstybės priemone yra palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios yra panašioje teisinėje ir faktinėje padėtyje vertinant pagal nagrinėjama priemonė siekiamą tikslą ⁽²⁹⁾.
- (56) Šiuo atveju nagrinėjama priemonė siekiama pritraukti pajamas iš elektros vartotojų, kad būtų galima finansuoti elektros iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybą. Daug energijos naudojančios verslo įmonės yra tokioje pačioje faktinėje ir teisinėje padėtyje kaip visi kiti elektros energijos vartotojai, nes visi jie vartoja ir perka elektros energiją iš elektros energijos tiekėjų, kurie, savo ruožtu, privalo pirkti tam tikrą kiekį atsinaujinančiųjų elektros energijos išteklių už teisės aktuose nustatytą kainą (toliau - atsiskaitymo kaina (vok. *Verrechnungspreis*)). Jeigu nebūtų išimties mechanizmo, daug energijos naudojančios verslo įmonės turėtų mokėti savo elektros energijos tiekėjams už papildomas ekologiškos elektros išlaidas pagal elektros energijos sąskaitas. Taip elektros energijos tiekėjai perkeltų papildomas išlaidas, kurių patiria dėl prievolės pirkti ekologišką elektros energiją iš atsiskaitymų centro. Kiti elektros energijos vartotojai, kurie yra tokioje pat faktinėje ir teisinėje padėtyje, nes visi jie perka elektros energiją, šia galimybe nesinaudoja. Taigi išimties mechanizmas daug energijos naudojančios verslo įmonės yra palaikomos, palyginti su kitais elektros energijos vartotojais.
- (57) Pagal „E - Control“ suteiktą išimtį daug energijos naudojančios verslo įmonės turi teisę prašyti, kad joms nebūtų teikiama ekologiška elektros energija, o elektros energijos tiekėjams pagal įstatymą draudžiama įmonėms, kurioms taikoma išimtis, perkelti bet kurias dėl prievolės pirkti ekologišką elektros energiją iš atsiskaitymų centro patirtas išlaidas. Už tai daug energijos naudojančios verslo įmonės centrui turi sumokėti 0,5 % grynosios gamybos vertės dydžio mokesťį.
- (58) Todėl dėl išimties mechanizmo poveikio nustatoma aukščiausia daug energijos naudojančių pramonės įmonių indėlio į centro pajamas riba. Taigi pagal įstatymą jos iš dalies atleidžiamos nuo mokesčio, kurį įprastomis rinkos sąlygomis turėtų sumokėti. Todėl išimties mechanizmu įmonėms, kurios turi teisę juo naudotis, suteikiamas pranašumas.

⁽²⁹⁾ Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-75/97 *Belgija prieš Komisiją* (1999), Rink. p. I-3671, 28-31 punktai ir sprendimo byloje C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* (2001), Rink. p. I-8365 41 punktas.

(59) Austrija nurodo, kad lengvatos mastas gali iš viso sudaryti po 44 mln. EUR kasmet⁽³⁰⁾. Todėl priemonė suteikia pranašumą šioms daug energijos naudojančioms verslo įmonėms.

5.1.2. Valstybės ištekliai ir jų priskyrimas

Pagal nusistovėjusių teismų praktiką pranašumą galima laikyti valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį tik jei jis tiesiogiai arba netiesiogiai suteikiamas iš valstybės išteklių ir išteklių naudojimas priskiriamas valstybei⁽³¹⁾.

(60) Dėl šio aspekto Austrija pateikia du argumentus. Pirma, OeMAG kontroliuojamos lėšos nėra valstybės ištekliai. Antra, net jei OeMAG kontroliuojamos lėšos būtų valstybės ištekliai, OeMAG pajamų sumažėjimas dėl išimties mechanizmo taikymo nesumažintų valstybės išteklių, nes žemesniame už OeMAG lygmenyje valstybė nedalyvauja (t. y. didelių energijos vartotojų ir elektros energijos skirstytojų lygmuo).

(61) Komisija pažymi, kad daug energijos naudojančioms verslo įmonėms skirtu išimties mechanizmu sumažinamos atsiskaitymo centro - OeMAG - pajamos, nes elektros energijos tiekėjas neprivalo pirkti ekologiškos energijos toms daug energijos naudojančioms verslo įmonėms, kurioms suteikta išimtis, ir tiesiogiai OeMAG daug energijos naudojančių verslo įmonių mokami mokesčiai yra mažesni už tuos, kuriuos OeMAG gautų, jeigu daug energijos naudojančioms verslo įmonėms išimtis nebūtų taikoma.

(62) Taigi Komisija turi nustatyti, ar ištekliai, kuriuos pagal Ekologiškos elektros energijos įstatymą kontroliuoja atsiskaitymų centras, tai yra OeMAG, yra valstybės ištekliai. Jeigu taip, dėl vertinamos priemonės mažėja valstybės pajamos, vadinasi, ji finansuojama iš valstybės išteklių.

(63) Byloje *Essent*⁽³²⁾ SEP, kelioms Olandijos elektros gamybos bendrovėms priklausančiai įmonei, valstybė pavedė vykdyti viešąsias paslaugas - rinkti antkainių iš elektros energijos sistemos vartotojų. Pagal įstatymą SEP leidžiama iš antkainio gautas pajamas naudoti tik įstatyme nustatytais tikslais, tai yra padengti liberalizuojant elektros energijos rinką sunkioje padėtyje atsidūrusių elektros gamybos įmonių išlaidas.

⁽³⁰⁾ 2010 m. rugsėjo 9 d. Austrijos pateikta informacija, atsakant į 2010 m. liepos 19 d. Komisijos prašymą pateikti informaciją.

⁽³¹⁾ Byla C-482/99 *Prancūzija prieš Komisiją (Stardust Marine)* (2002), Rink. p. I-4397, 24 punktas.

⁽³²⁾ Žr. 14 išnašą.

(64) Teisingumo Teismas nustatė, kad SEP rinktas antkainis yra valstybės ištekliai, nes atitinka šias sąlygas:

a) antkainis yra privatiems subjektams taikomas mokestis, nustatytas viešosios valdžios institucijos aktu (sprendimo 47-66 punktai);

b) valstybė pavedė SEP vykdyti užduotį - administruoti bendrojo intereso ekonominę paslaugą, būtent rinkti mokestį (68 punktas);

c) SEP neturėjo teisės naudoti iš mokesčio gautas pajamas kitais tikslais, negu numatyta įstatyme, ir vykdydama šią užduotį buvo griežtai kontroliuojama (69 punktas).

(65) Sprendime aiškiai nurodyta, kad nagrinėjama priemonė yra kitokia, negu svarstyta byloje *PreussenElektra*, nes „valstybė neįgaliojo įmonių valdyti valstybinių išteklių, įpareigojo pirkti panaudojant savo nuosavus finansinius išteklius“⁽³³⁾. 2009 m. liepos 22 d. sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad OeMAG įsteigė ir licenciją suteikė Austrijos valstybė ir kad jos steigimo dokumentuose nurodyta užduotis administruoti išteklius, kurie yra reikalingi ekologiškai elektros energijai remti. Komisija padarė išvadą, kad to, kad OeMAG yra privati, nepakanka įrodyti, kad pagal priemonę valstybės pagalba neteikiama. Visų pirma, priemonė, apie kurią pranešta, nepanaši į byloje *PreussenElektra* svarstytą schemą. Byloje *PreussenElektra* svarstyti privačių įmonių santykiai, nedalyvaujant jokiai tarpinei institucijai, o pagal Austrijos ekologiškos elektros energijos įstatymą OeMAG pavesta rinkti ir paskirstyti lėšas, skirtas ekologiškai elektros energijai gaminti.

(66) Teismas taip pat atskyrė bylą *Essent* nuo bylų *Pearle* ir *PreussenElektra*. Byloje *Pearle* profesionalios institucijos rinktos lėšos buvo naudojamos ne valdžios institucijų politikai, bet privačiai reklamos kampanijai; byloje *PreussenElektra* iš privačių elektros energijos įmonių buvo reikalaujama pirkti atsinaujinančiuosius elektros energijos išteklius už fiksuotą kainą naudojant savo išteklius, o ne įplaukas iš mokesčio, kurį šios rinko valstybės vardu (72-74 punktai).

(67) Todėl šiuo atveju Komisija privalo įvertinti, ar valstybė paskyrė OeMAG rinkti ir administruoti mokestį taip, kaip buvo paskirta SEP, ar OeMAG naudoja savo pačios lėšas, kaip įmonės byloje *PreussenElektra*⁽³⁴⁾.

(68) **Mokesčio buvimas.** Komisija pirmiausia turi nustatyti, ar OeMAG renkamos lėšos yra mokestis. Ekologiškos elektros energijos įstatymo 10 ir 19 skyriuose reikalaujama,

⁽³³⁾ *Essent*, 74 punktas.

⁽³⁴⁾ Dėl šio aspekto taip pat žr. *Essent*, 74 punktas.

kad elektros tiekėjai tam tikrą atsinaujinančiųjų elektros energijos išteklių kiekį nupirktų už didesnę negu rinkos kainą, vadinamąja „atsiskaitymo kainą“ (vok. *Verrechnungspreis*). Įstatymo 22b skyriuje nurodyta, kad atsiskaitymo kainos dydis nustatomas kasmet Federalinės ekonomikos reikalų ir darbo ministerijos įsakymu, toliau Įstatyme nustatomi baudų už įsipareigojimų nevykdymą dydžiai. Skirtumas tarp elektros energijos rinkos kainos ir atsiskaitymo kainos, kuri nustatoma valdžios institucijos akte, yra mokeskis už elektros energiją. Šiuo atveju mokeskis nėra mokamas kitiems įprasta komercine veikla užsiimantiems rinkos dalyviams, kaip byloje *PreussenElektra*, dėl ko Teismas padarė išvadą, kad valstybės ištekliai nebuvo naudojami. Šiuo atveju mokėjimai vykdomi įstaigai, kuriai konkrečiai pavesta rinkti ir paskirstyti šias lėšas vien tik viešojo intereso tikslais.

- (69) **Privačios įstaigos paskyrimas rinkti ir administruoti mokesčių.** Įstatyme numatyta, kad mokesčių renka ne valstybė, bet juridinis asmuo, turintis koncesijos teisę veikti kaip atsiskaitymo centras. Koncesijos teisę veikti kaip visos Austrijos atsiskaitymo centras šiuo metu priklauso OeMAG. Koncesija sukuria OeMAG prievolę teikti viešąją paslaugą - iš visų elektros energijos tiekėjų rinkti mokesčių atsiskaitymo kainos forma.
- (70) Elektros energijos tiekėjai paprastai gali laisvai perkelti šį mokesčių elektros energijos vartotojams ir ekonominiu požiūriu galima daryti prielaidą, kad paprastai jie taip ir daro. Tačiau pagal Įstatymą jiems draudžiama mokesčių perkelti toms daug energijos naudojančioms verslo įmonėms, kurios pagal Įstatymo 22c skyrių yra atleistos nuo prievolės pirkti atsinaujinančiuosius elektros energijos išteklius.
- (71) Komisija daro išvadą, kad valstybė pavedė OeMAG teikti bendrojo intereso ekonominę paslaugą, būtent rinkti ir administruoti mokesčių.
- (72) **Lėšų kontrolė ir naudojimas įstatyme nustatytais tikslais.** Įstatymo 23 skyriuje reikalaujama, kad OeMAG pajamas iš atsiskaitymo kainos laikytų specialioje banko sąskaitoje. Į šią sąskaitą surinktos lėšos gali būti naudojamos tik atsinaujinantiems elektros energijos ištekliais pirkti. OeMAG privalo bet kuriuo metu leisti Federalinei ekonomikos reikalų ir darbo ministerijai arba Austrijos audito rūmams susipažinti su visais su šia sąskaita susijusiais dokumentais. Nepaisant OeMAG nuosavybės struktūros Įstatymo 15 skyriuje taip pat reikalaujama, kad Audito Rūmai vykdytų OeMAG *ex post* auditus.
- (73) Komisija daro išvadą, kad OeMAG turi naudoti lėšas pagal Įstatyme nustatytą paskirtį ir kad valstybė jų naudojimą griežtai kontroliuoja.
- (74) Remdamasi bylomis *Essent* ir *Steinike*, Komisija daro išvadą, kad OeMAG surinktos ir administruojamos lėšos yra valstybės ištekliai.
- (75) Austrija pateikė įvairių argumentų savo nuomonei, kad OeMAG padėtis yra panaši į nagrinėjamą byloje *PressenElektra*, o ne *Essent*, patvirtinti. Toliau bus paaiškinta, kad šie argumentai neatitinka analizės išvadų.
- (76) Pirmiausia Komisija pažymi, kad Austrija Ekologiškos elektros energijos įstatymą, tokį, koks buvo anksčiau ir yra dabar, lygina su Vokietijos atsinaujinančiųjų energijos išteklių įstatymu, remdamasi Teisingumo Teismo sprendimu byloje *PreussenElektra* ⁽³⁵⁾. Tačiau šis palyginimas nėra aktualus nagrinėjant šiuo atveju keliamą klausimą. Šiame sprendime Komisija nagrinėja tik siūlomą priemonę ir nebandys įvertinti Vokietijos arba kurį nors kitą panašų teisės aktą; kiekvienas atvejis turi būti nagrinėjamas savo ruožtu. Tačiau atsižvelgiant į pateiktus argumentus būtina pažymėti, kad Austrijos teisės aktas iš esmės skiriasi nuo byloje *PreussenElektra* nagrinėto Vokietijos įstatymo. Teisingumo Teismas byloje *PreussenElektra* padarė išvadą, kad tik tada, kai pranašumą tiesiogiai suteikia valstybė arba valstybės paskirta arba įsteigta įstaiga, gali būti, kad naudojami valstybės ištekliai. Teismas nustatė, kad privačioms elektros energijos tiekimo įmonėms nustatytam pirkimo įpareigojimui valstybės ištekliai nebuvo teikiami nei tiesiogiai, nei netiesiogiai. Tad schema, apie kurią pranešta šiuo atveju, nėra tapati byloje *PreussenElektra* nagrinėtai schemai. Kaip nurodyta 2009 m. liepos 22 d. sprendime pradėti procedūrą, Komisija mano, kad Austrijos schemoje naudojami valstybei priskiriami ištekliai. Austrijos schema skiriasi nuo Vokietijos schemos visų pirma tuo, kad joje veikia tarpinė institucija, būtent OeMAG, kurią paskyrė valstybė, ir kad valstybė kontroliuoja ir tikrina, kaip renkami ir paskirstomi tos institucijos administruojami ištekliai. Komisija taip pat daro išvadą, kad Austrijos schemoje galimi tiesioginiai mokėjimai iš valstybės biudžeto OeMAG.

⁽³⁵⁾ Byla C-379/98 *PreussenElektra* (2001), Rink. p. I-2099. Teisingumo Teismas turėjo apsvarstyti 1998 m. Vokietijos tiekimo tarifo sistemą; jis padarė išvadą, kad pagal tą schemą valstybės pagalba nebuvo teikiama. Vokietijos įstatymu tiesiogiai reglamentuojami ekologiškos elektros energijos gamintojų ir skirstytojų santykiai - reikalaujama, kad privatūs elektros energijos skirstytojai pirktų iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energiją savo tiekimo teritorijoje už mažiausią galimą kainą, kuri vadinta „tiekimo tarifu“ (vok. *Einspeisetarif*). Skirstytojai galėjo laisvai nuspęsti, kaip papildomas ekologiškos elektros išlaidas susigrąžinti iš vartotojų. Siekiant užtikrinti, kad ekologiškos elektros pirkimas būtų sąžiningai padalytas, energijos įmonės turėjo kompensuoti viena kitai už nupirktą ekologiškos elektros energijos kiekį. Taip iš jų buvo perkamas didesnis arba mažesnis ekologiškos elektros energijos kiekis pagal jų rinkos dalį.

- (77) Dėl dabartinio Vokietijos atsinaujinančiųjų energijos išteklių įstatymo reikėtų pažymėti, kad ta priemonė nėra šio sprendimo dalykas; Komisija jos dar neįvertino, todėl negali išsamiai nagrinėti siūlomos analogijos tarp Austrijos ekologiškos energijos įstatymo ir dabartinio Vokietijos atsinaujinančiųjų energijos išteklių įstatymo.
- (78) Dar Austrija tvirtina, kad OeMAG yra privati įmonė, o ne pagal viešąją teisę veikianti institucija, kaip sprendimuose byloje *Air France* ir *Salvat Père* nurodytos korporacijos. Austrijos valdžios institucijos gali kontroliuoti OeMAG tik atlikdamos *ex post* sąskaitų patikrinimą ir atšaukdamą koncesiją.
- (79) Komisija šiuo atžvilgiu pažymi, kad iš sprendimo byloje *Essent* matyti, kad tais atvejais, kai valstybė paskira įstaigą rinkti ir administruoti mokesčio pajamas, nereikia skirstyti, ar toji įstaiga yra viešoji, ar privačioji. Savo sprendime Teismas nenurodė, ar SEP yra viešoji, ar privačioji; vadinasi, šis faktas sprendimui nėra svarbus. Tai atitinka generalinio advokato P. Mengozzi išvadų byloje *Essent* 106 punktą ir Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Steinike* ⁽³⁶⁾.
- (80) Todėl tai, kad OeMAG yra privati įmonė, nepaneigia valstybės išteklių naudojimo galimybės. Svarbiausias klausimas yra – ar valstybė ją paskyrė rinkti ir administruoti mokesčių.
- (81) Austrija taip pat tvirtina, kad iš valstybės biudžeto nedengiami jokie nuostoliai, kurių gali patirti OeMAG, ir kad valdžios institucijų vaidmuo tėra nustatyti atsinaujinančiųjų energijos išteklių pirkimo ir pardavimo kainas; todėl valstybės biudžetui netenka tokio pobūdžio našta, kaip svarstyta byloje *Slovan Neptun* ir *Pearle*.
- (82) Komisija pažymi, kad byloje *Essent* buvo nustatyta, kad lėšos, kuriomis disponuoja mokesčių rinkti ir administruoti paskirta privati įmonė, yra valstybės ištekliai. Taigi mokesčio, kurį moka tuo mokesčiu apmokestinamos įmonės, sumažėjimas yra pakankamas, kad taptų našta valstybei.
- (83) Dėl Austrijos argumento, kad „E - Control“ neturi teisės savo nuožiūra atleisti daug energijos naudojančias verslo įmones nuo pirkimo prievolės, Komisija pažymi, kad
- generalinis advokatas P. Mengozzi savo išvados byloje *Essent* 109 punkte pažymėjo, kad tai, kad mokesčių rinkti ir administruoti paskirta įstaiga neturi sprendimo savo nuožiūra teisės, neturi jokios reikšmės sprendžiant, ar lėšos yra valstybės ištekliai.
- (84) Pagal paskutinį Austrijos argumentą išimties mechanizmas neveikia bendros lėšų sumos, kurią elektros tiekėjai sumoka OeMAG, ir keičiasi tik bendro kiekio paskirstymas įvairių kategorijų galutiniams elektros energijos vartotojams; Komisija pažymi, kad tai, kad valstybės išteklių praradimą galima kompensuoti padidinant valstybės pajamas iš kitų šaltinių, neturi jokios reikšmės sprendžiant, ar naudojami valstybės ištekliai. Svarbiausias klausimas – ar įmonė naudojami pranašumu ir ar šis pranašumas sumažina valstybės pajamas iš tos įmonės. Akivaizdu, kad valstybė galiausiai turės rasti kitų pajamų šaltinių trūkumui padengti.
- (85) Komisija daro išvadą, kad šiuo atveju nagrinėjami faktai atitinka byloje *Essent* ir *Steinike* nagrinėtus faktus: visi vertinimo, ar naudojami valstybės ištekliai, kriterijai, nustatyti byloje *Essent* ir *Steinike*, patenkinti. Todėl vertinama priemonė yra finansuojama iš valstybės išteklių.
- (86) Tai, kaip OeMAG naudoja lėšas, reglamentuojama įstatymu, būtent Ekologiškos elektros energijos įstatymu. Todėl lėšų naudojimas yra priskiriamas valstybei.

I š v a d a

- (87) Vadinasi, dėl išimties mechanizmo valstybė praranda išteklis, taigi jis priskirtinas valstybei.

5.1.3. Priemonės atrankumas

- (88) Komisija pažymi, kad net jei priemonė teoriškai gali būti neutrali ir įmonių, ir ūkio sektorių požiūriu, praktiškai ji vis tiek gali būti atrankioji.
- (89) Austrija tvirtina, kad išimties mechanizmas nėra valstybės pagalba, nes tai ne atrankioji, o bendroji priemonė, kuria gali pasinaudoti visos įmonės ir sektoriai. Pirma, Austrija teigia, kad schemeje, apie kurią pranešta, nustatyta 0,5 % riba nesukuriamas joks apribojimas, kuris priklausytų nuo konkrečios pramonės srities, įmonės dydžio arba kito atrankumo kriterijaus ⁽³⁷⁾. Antra, Austrija nustatė, kad ši priemonė faktiškai paveikia 2 300 įmonių 19 skirtingų sektorių; ji teigia, kad tai rodo, kad priemone iš tiesų gali naudotis visos įmonės ir visi ūkio sektoriai.

⁽³⁶⁾ Byla C-76/78 *Steinike ir Weinlig prieš Vokietiją* (1977), Rink. p. 595, 21 punktas: „92 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas taikomas visai valstybės narės arba iš valstybės narės išteklių suteiktai pagalbai ir nėra būtina atskirti, ar pagalbą tiesiogiai teikia valstybė, ar pagalbai administruoti jos įsteigtos arba paskirtos viešosios ar privačiosios institucijos. Taikant 92 straipsnį pirmiausia reikia atsižvelgti į pagalbos poveikį palaikomoms įmonėms arba gamintojams, o ne institucijoms, kuriai pavesta pagalbą paskirstyti ir administruoti, statusą.“

⁽³⁷⁾ Austrija pateikė šiuos duomenis, remdamasi priimtose schemos versijos, pagal kurią pagalbos intensyvumas nesiekia lygio, apie kurį reikia pranešti, taikymo patirtimi.

0,5 % riba

- (90) Priemonė yra atrankioji, jeigu ja palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba. Ji nėra atrankioji, jeigu taikoma visoms valstybės teritorijoje veikiančioms įmonėms, nepaisant jų veiklos srities.
- (91) Komisija mano, kad to, kad nustatyta riba yra tik 0,5 %, nepakanka, kad schema, apie kurią pranešta, būtų laikoma bendrąja. Priešingai, Komisija mano, kad dėl šios ribos ne visos valstybės teritorijoje veikiančios įmonės gali pasinaudoti priemone, apie kurią pranešta.
- (92) Austrija informavo, kad priemonė, apie kurią pranešta, skirta tik įmonėms, kurių išlaidų padidėjimas viršija 0,5 % jų grynosios gamybos vertės, kai jos prisideda prie paramos ekologiškai elektros energijai. Komisija pažymi, kad šios sąlygos yra labai panašios į reikalavimus, pateiktus Energijos mokesčių direktyvos⁽³⁸⁾ 17 straipsnio 1 dalies a punkte „daug energijos naudojančios įmonės“ apibrėžtyje. Austrija tvirtina, kad 0,5 % ribos nepakanka, kad priemonė, apie kurią pranešta, būtų laikoma atrankioji. Austrijos nuomone, ši išvada patvirtinta Teisingumo Teismo sprendime byloje *Adria - Wien Pipeline*. Tame sprendime Teismas turėjo apsvarstyti dalies energijos mokesčio grąžinimą įmonėms, kai mokestis viršijo 0,35 % jų grynosios gamybos vertės. Teismas nusprendė, kad „nacionalinės priemonės, kuriose numatyta grąžinti energijos mokesčius už dujas ir elektrą, nėra valstybės pagalba pagal EB sutarties 92 straipsnį [dabar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnį] [...] jei jos taikomos visoms valstybės teritorijoje veikiančioms įmonėms, nepaisant jų veiklos srities“⁽³⁹⁾.
- (93) Tačiau Komisija mano, kad tas sprendimas šiuo atveju nepaneigia išvados dėl 0,5 % ribos atrankumo. Tai preiudicinis sprendimas, priimtas atsakant į Austrijos teismo, kuris nagrinėjo esamą energijos mokesčių grąžinimo schemą, prašymą. Austrijos teismas pateikė du klausimus.

Pirma, jis klausė, ar tai, kad pagal esamą schemą mokesčiai grąžinami tik prekių gamyba užsiimančioms įmonėms, reiškia, kad grąžinimas yra atrankusis. Antra, jis kėlė hipotetinį klausimą, kaip Teismas vertintų mokesčio grąžinimą, jei mokestis būtų grąžinamas ne tik įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra prekių gamyba, bet visoms įmonėms, neatsižvelgiant į jų veiklos sritį.

- (94) Dėl pirmo klausimo Teismas nusprendė, kad mokesčio grąžinimas tik gamintojams tikrai paverčia priemone atrankiąją. Atsižvelgdamas į hipotetinį antro klausimo pobūdį, tai yra, kaip reikėtų vertinti mokesčio grąžinimą, jei mokestis būtų grąžinamas visiems ūkio sektoriams, Teismas į jį atsakė gana aptakiai. Jis nurodė, kad priemonė yra atrankioji, jei ja palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba, ir nėra atrankioji, jei ja naudojasi visos valstybės teritorijoje veikiančios įmonės jų niekaip neskirstant⁽⁴⁰⁾. Teismas padarė išvadą, kad nacionalinės priemonės nėra valstybės pagalba, „jeigu yra taikomos visoms valstybės teritorijoje veikiančioms įmonėms, nepaisant jų veiklos srities“⁽⁴¹⁾. Teismas nenurodė, ar priemonė, kuriai taikoma 0,35 % riba, turėtų būti laikoma taikoma visoms įmonėms. Tai pažymėjo generalinis advokatas F. G. Jacobs savo išvadoje vėlesnėje Teismo nagrinėtoje byloje. „Teisingumo Teismas [...] sprendime *Adria - Wien* nenagrinėjo 0,35 % ribos poveikio“⁽⁴²⁾. Teismui nereikėjo nuspręsti, ar išimties mechanizmas kaip toks (t. y. nepaisant to, ar jis taikomas tik įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra prekių gamyba) buvo *de facto* atrankusis. Taigi Teismas neatmetė galimybės, kad 0,35 % riba gali būti atrankioji, jeigu dėl jos poveikio praktikoje priemone galėtų naudotis ne visos valstybės teritorijoje veikiančios įmonės.

- (95) Iš tiesų Komisija mano, kad Teismas užsiminė, kad tokia riba gali būti atrankioji, net jei priemone gali naudotis įvairūs sektoriai. Atsakyme į antrą klausimą Teismas visų pirma pažymėjo, kad „nei didelis reikalavimus atitinkančių įmonių skaičius, nei įvairovė, nei sektorių, kuriems šios įmonės priklauso, dydis nesuteikia jokio pagrindo daryti išvadą, kad valstybės iniciatyva yra bendroji ekonomikos politikos priemonė“⁽⁴³⁾. Iš Teismų praktikos matyti, kad daug priemonių, kurios nėra skirtos konkrečiam sektoriui, gali būti laikomos *de facto* atrankiosiomis, jeigu jomis gali naudotis ne visos valstybės

⁽³⁸⁾ Energijos mokesčių direktyvos 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta, kad „daug energijos naudojanči įmonė“ – tai 11 straipsnyje nurodytas verslo subjektas, kai energetikos produktų ir elektros energijos pirkimas sudaro mažiausiai 3,0 % gamybos vertės arba nacionalinis mokestis už elektros energiją sudaro mažiausiai 0,5 % pridėtinės vertės.“

⁽³⁹⁾ Byla C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* (2001), Rink. p. I-8365, 36 punktas.

⁽⁴⁰⁾ *Adria-Wien Pipeline*, 34-35 punktai.

⁽⁴¹⁾ *Adria-Wien Pipeline*, 36 punktas.

⁽⁴²⁾ Generalinio advokato G. F. Jacobs išvados byloje C-368/04 *Transalpine Ölleitung*, 72 punktas.

⁽⁴³⁾ *Adria-Wien Pipeline*, 48 punktas.

teritorijoje veikiančios įmonės⁽⁴⁴⁾. Vadinasi, net priemonės, kuriomis gali naudotis visi sektoriai, gali būti laikomos atrankiosiomis, jeigu *de facto* jomis gali naudotis ne visos valstybės teritorijoje veikiančios įmonės.

(96) Toks požiūris taip pat atsispindi Komisijos sprendime dėl Austrijos energijos mokesčių grąžinimo⁽⁴⁵⁾. Teisingumo Teismui priėmus šį pirmiau nagrinėtą sprendimą Austrija išplėtė priemonę, kad ja galėtų naudotis visos visų sektorių įmonės. Tačiau vertindama iš dalies pakeistą schemą Komisija padarė išvadą, kad priemonė vis tiek yra atrankioji, nes formaliai mokesčiai galėjo būti grąžinami visoms įmonėms, bet praktiškai tuo galėjo pasinaudoti tik įmonės, kurios vartoja daug energijos, palyginti su grynąja gamybos verte⁽⁴⁶⁾. Komisija padarė išvadą, kad mokesčio grąžinimas yra neteisėta valstybės pagalba (t. y. apie kurią nepranešta) ir yra nesuderinamas su vidaus rinka⁽⁴⁷⁾.

(97) Dėl Komisijos sprendimo Austrijos administracinis teismas paprašė Teisingumo Teismą priimti prejudicinį sprendimą⁽⁴⁸⁾. Austrijos teismas pateikė klausimus dėl mokesčių grąžinimo neteisėtumo poveikio masto, Teisingumo Teismas nebekėlė klausimo dėl atrankumo. Tačiau šį klausimą aptarė generalinis advokatas. Savo išvadoje generalinis advokatas nurodė: „kaip pažymi Komisija, suteikus teisę susigrąžinti sumokėtus mokesčius tik toms paslaugas teikiančioms įmonėms (šalia gamybinių įmonių), kurios atitinka 0,35 % ribą, būtų paprasčiausiai padidintas pagalbos gavėjų ratas. Tačiau tai nepašalins pagalbos poveikio, nes išliks atrankos kriterijus“⁽⁴⁹⁾. Jis taip pat nurodė, kad „Komisijos logika 2004 m. sprendime dėl 0,35 % ribos atrankinio pobūdžio pakeistojėje schemoje yra įtikinanti“⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁴⁾ Pirmosios instancijos teismas turėjo apsvarstyti pagalbos schemą Baskų krašte, kuri buvo įgyvendinama kaip mokesčių kreditas investicijoms, viršijančioms 2 500 mln. Ispanijos pesetų ribą: jis nurodė, kad schema yra *de facto* atrankioji, nes mažesnius mokesčius galėjo mokėti tik didelių finansinių išteklių turinčios įmonės (sujungtos bylos T-92/00 ir T-103/00 *Diputación Foral de Álava ir kitos šalys prieš Komisiją* (2002), Rink. p. II-1385, 39 punktas (apeliaciją prieš šį sprendimą Teisingumo Teismas atmetė sujungtose bylose C-186/02 P ir C-188/02 P *Ramondín SA ir kitos šalys prieš Komisiją* (2004), Rink. p. I-10653, 60 ir tolesni punktai. Kitoje byloje Teisingumo Teismas priėmė sprendimą, kad pagalbos schema komercinėms transporto priemonėms pirkti yra *de facto* atrankioji visų pirma dėl to, kad ja negalėjo pasinaudoti stambios įmonės (byla C-409/00 *Ispanija prieš Komisiją* (2003), Rink. p. I-1487, 50 punktas).

⁽⁴⁵⁾ 2004 m. kovo 9 d. Komisijos sprendimo 2005/565/EB dėl Austrijos įgyvendinamos pagalbos schemos 2002 ir 2003 metais grąžinant mokesčių už elektros energiją ir gamtines dujas 47-49 konstatuojamosios dalys (OL L 190, 2005 7 22, p. 13).

⁽⁴⁶⁾ Sprendimas 2005/565/EB.

⁽⁴⁷⁾ Komisijos sprendimo 2005/565/EC 68-70 konstatuojamosios dalys.

⁽⁴⁸⁾ Byla C-368/04 *Transalpine Ölleitung* (2006), Rink. p. I-9957.

⁽⁴⁹⁾ Generalinio advokato F. G. Jacobs išvados byloje C-368/04 *Transalpine Ölleitung* 73 punktas.

⁽⁵⁰⁾ Generalinio advokato F. G. Jacobs išvados byloje C-368/04 *Transalpine Ölleitung* 72 punktas.

(98) Komisija daro išvadą, kad šiuo atveju nagrinėjama 0,5 % riba yra atrankumo kriterijus, kuris apriboja galimybę naudotis priemone, apie kurią pranešta - ja gali naudotis tik daug energijos naudojančios įmonės, bet negali naudotis tos, kurios nenaudoja daug energijos. Nepaisant sektorių, kurie atitinka naudojimosi kriterijus, skaičiaus, ši riba reiškia, kad ne visos valstybės teritorijoje veikiančios įmonės gali pasinaudoti priemone, apie kurią pranešta. Taigi ši riba paverčia priemonę, apie kurią pranešta, atrankiaja.

(99) Komisija taip pat pažymi, kad tam, kad įmonė įgytų teisę naudotis šiuo atveju vertinamu išimties mechanizmu, ji turi turėti teisę susigrąžinti mokesčius pagal Austrijos energijos mokesčių grąžinimo įstatymą, kurį Komisija svarstė priimdama sprendimą dėl Austrijos energijos mokesčių grąžinimo. Taigi Komisijos argumentai tame sprendime *mutatis mutandis* taikomi ir šiuo atveju.

Dėmesio sutelkimas į prekių gamybą

(100) Dėl Austrijos antros argumentų dalies Komisija daro išvadą, kad priemonė, apie kurią pranešta, yra atrankioji dar ir dėl to, kad praktikoje joje dėmesys sutelkiamas į ribotą skaičių įmonių, kurios veikia tam tikrų daug energijos naudojančių prekių gamybos srityje. Remiantis Teisingumo Teismo praktika, priemonė turi būti analizuojama ne pagal jos priežastis arba tikslus, bet pagal jos poveikį⁽⁵¹⁾. Tai reiškia, kad nors formaliai priemone gali naudotis visi sektoriai ir visos įmonės, ji bus vis tiek laikoma atrankiaja, jei praktiškai ja negalės naudotis visos valstybės teritorijoje veikiančios įmonės. Teisingumo Teismas nurodė, kad „nei didelis besinaudojančių įmonių skaičius, nei pramonės sektorių, kuriems šios įmonės priklauso, įvairovė ir svarba neužtikrina, kad a) schema yra bendroji ekonomikos politikos priemonė“⁽⁵²⁾.

(101) Atlikdama tyrimą Komisija nustatė, kad schemoje, apie kurią pranešta, pagrindinis dėmesys sutelktas į labai nedaugelį įmonių, kurių dauguma užsiima prekių gamyba. 2010 m. rugsėjo 9 d. Austrija pateikė duomenis apie tai, kaip schema taikoma šiuo metu, iš kurių matyti, kad pagalbos intensyvumas yra mažesnis už ribą, nuo kurios apie ją reikia pranešti. Iš šios informacijos matyti, kad iš apie 300 000 Austrijoje veikiančių įmonių dėl galimybės naudotis schema kreipėsi tik apie 2 000, arba

⁽⁵¹⁾ Byla C-173/73 *Italija prieš Komisiją* (1974), Rink. p. 709, 13 punktas.

⁽⁵²⁾ Byla C-75/97 *Belgija prieš Komisiją* (1999), Rink. p. I-3671, 32 punktas.

mažiau kaip 1 % Austrijos įmonių. Taikant schemą apie 66 % pagalbos skirta įmonėms, kurios užsiima „prekių gamyba“⁽⁵³⁾. Komisija pažymi, kad jei Austrija padidintų pagalbos intensyvumą ir ji viršytų *de minimis* ribą, kurios laikantis schema kol kas veikia, priemonė daugiausia būtų skirta prekių gamyba užsiimančioms įmonėms. Tai rodo tai, kad, remiantis Austrijos pateikta informacija, tik 12 įmonių pasinaudotų intensyvesne pagalba, negu teikiama dabar, ir kad iš jų tik dvi veikia transporto sektoriuje, o 10 užsiima prekių gamyba⁽⁵⁴⁾.

- (102) Komisija daro išvadą, kad schema, apie kurią pranešta, teiktų mažai arba neteiktų jokios naudos daugumai Austrijos ūkio sektorių ir teiktų naudą daugiausia vienoje iš prekių gamybos sričių veikiančioms įmonėms. Nepaisant sektorių, kuriems priemone galinčios naudotis įmonės gali priklausyti, skaičiaus, priemonė daugiausia skirta prekių gamyba užsiimančioms įmonėms, todėl yra laikoma *de facto* atrankiaja.

Išvada

- (103) Komisija daro išvadą, kad išimties mechanizmas, apie kurį pranešta, yra atrankusis ir dėl to, kad pagal jį numatyta 0,5 % riba, dėl kurios priemone gali naudotis tik daug energijos naudojančios įmonės, ir dėl to, kad šios įmonės veikia daugiausia prekių gamybos srityje.

Priemonės, pateisinamos sistemos pobūdžiu ir bendra schema

- (104) Komisija pažymi, kad net jei priemonė yra atrankiojo pobūdžio, ji netenkina atrankumo sąlygos, jeigu yra pateisinama sistemos, kurios dalį sudaro, pobūdžiu arba bendra schema⁽⁵⁵⁾. Teisingumo Teismas nuosekliai laikosi nuomonės, kad būtent valstybė narė turi įrodyti, kad taip yra⁽⁵⁶⁾.

- (105) Pasak Teismo, „turi būti nustatytas skirtumas tarp konkrečios mokesčių sistemos tikslų, kurie jai nebūdingi, ir pačiai mokesčių sistemai būdingų mechanizmų, kurie

yra būtini siekiant šių tikslų.“ Tik šie mechanizmai gali būti pateisinami mokesčių sistemos, kurios dalį sudaro priemonė, pobūdžiu arba bendra schema⁽⁵⁷⁾. Visi papildomi tikslai turi būti svarstomi tuo metu, kai vertinamas pagalbos suderinamumas⁽⁵⁸⁾.

- (106) Austrija mano, kad Įstatymo 22c skyriuje mokesčių diferencijavimas numatytas tam, kad papildomus mokesčius galėtų sumokėti įvairių pajėgumų įmonės. Austrija taip pat laikosi nuomonės, kad išimties mechanizmas nesumažina Įstatyme numatytos naudos aplinkos apsaugai, nes pagalbos, skirtos remti ekologiškos elektros gamybą, mastas nemažinamas. Austrija tvirtina, kad tik mažinant aplinkos apsaugos mokesčius tam tikroms įmonėms yra įmanoma sukurti tvarų ekologiškos elektros energijos finansavimo mechanizmą, kuris yra reikalingas norint užtikrinti paramą atsinaujinantiems energijos ištekliams.

- (107) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad pagrindinis atsiskaitymo kaina sukurtos sistemos tikslas yra padidinti pajamas konkrečiu tikslu - skatinti atsinaujinančiuosius energijos išteklius. Tačiau išimties mechanizmu siekiamas tikslas - padidinti daug energijos naudojančių įmonių konkurencingumą, sumažinant jų elektros energijos kainą ir taip pagerinant atsiskaitymo kaina grindžiamos sistemos priimtinumą. Šis tikslas neatitinka bendros sistemos schemos logikos.

- (108) Teisingumo Teismas nusprendė, kad tokio papildomo tikslo įgyvendinimu negalima remtis, siekiant priemone pateisinti mokesčių sistemos pobūdžiu arba bendra schema⁽⁵⁹⁾. Jis gali būti analizuojamas tik po to, kai įvertinamas pagalbos suderinamumas⁽⁶⁰⁾.

- (109) Patvirtindama savo nuomonę, kad išimties mechanizmas pateisinamas sistemos logika ir bendra schema, Austrija remiasi dviem sprendimais dėl valstybės pagalbos, bet tais atvejais padėtis buvo kitokia. Valstybės pagalbos priemone Nr. N 271/06, Danijos mokesčiu už perteklinę šilumą, siekta ne padidinti konkurencingumą, bet užtikrinti, kad visų energijos produktų apmokestinimo sąlygos būtų vienodos. Valstybės pagalbos priemonė Nr. N 860/06, dvigubo panaudojimo procesus atleidžiant nuo Vokietijos energijos mokesčio, grindžiamu principu, kad energijos produktai turėtų būti apmokestinami tik kai jie naudojami šildymui arba kaip kuras.

⁽⁵³⁾ Šiame sektoriuje esama tam tikros koncentracijos pasekuriuose, pavyzdžiui, medienos, popieriaus, maisto produktų, stiklo, keramikos, metalo ir cheminių medžiagų gamybos.

⁽⁵⁴⁾ 2010 m. rugsėjo 9 d. Austrijos pateikta informacija (p. 17 ir 5 lentelė, pateikta p. 17), atsakant į 2010 m. liepos 19 d. Komisijos prašymą pateikti informaciją.

⁽⁵⁵⁾ Byla 173/73 *Italija prieš Komisiją* (1974), Rink. p. 709, 33 punktas; byla C-75/97 *Belgija prieš Komisiją* (1999), Rink. p. I-3671, 28–31 punktai; byla C-143/99 *Adria-Wien Pipeline* (2001), Rink. p. I-8365, 41 punktas.

⁽⁵⁶⁾ Byla C-88/03 *Portugalija prieš Komisiją* (2006), Rink. p. I-7115, 81 punktas.

⁽⁵⁷⁾ Žr. 56 išnašą.

⁽⁵⁸⁾ Byla C-487/06 P *British Aggregates Association* prieš *Komisiją* (2008), Rink. p. I-10505, 84–92 punktai.

⁽⁵⁹⁾ Byla C-88/03 *Portugalija prieš Komisiją* (minėta 31 išnašoje), 82 punktas, kuriame regioninė plėtra ir socialinė sanglauda yra minima kaip papildomi politikos tikslai.

⁽⁶⁰⁾ Žr. 58 išnašą.

(110) Vadinas, daug energijos naudojančioms įmonėms skirta išimtis, apie kurią pranešta, nėra pateisinama sistemos, kurios dalį sudaro, pobūdžiu ir bendra schema.

Išvada

(111) Komisija daro išvadą, kad priemonė, apie kurią pranešta, atitinka atrankumo sąlygą, nes yra *de facto* atrankioji ir nėra pateisinama sistemos pobūdžiu ir bendra schema.

5.1.4. Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai

(112) Priemonės, kuri, Komisijos nuomone, yra veiklos pagalba, naudos gavėjai daugiausia užsiima daug energijos naudojančių prekių, pavyzdžiui, metalo arba popieriaus gaminių, gamyba⁽⁶¹⁾. Tai pramonės šakos, kuriose vyksta valstybių narių tarpusavio prekyba ir vienos valstybės narės įmonės konkuruoja su kitų valstybių narių įmonėmis. Todėl nagrinėjama priemonė gali iškraipyti konkurenciją ir paveikti prekybą vidaus rinkoje.

5.1.5. Išvada

(113) Komisija daro išvadą, kad išimties mechanizmas yra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį, nes dėl jos poveikio gali sumažėti valstybės ištekliai, todėl ji suteikia atrankųjį pranašumą daug energijos naudojančioms įmonėms. Taigi priemonė gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje.

5.2. Pagalbos teisėtumas

(114) Austrija įsipareigojo neteikti pagalbos, kol Europos Komisija jos nepatvirtins. Austrija pranešė apie priemonę prieš ją pradėdama taikyti, taigi, įvykdė prievolę pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį⁽⁶²⁾.

5.3. Pagalbos suderinamumas

(115) Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalį Komisija gali paskelbti, kad valstybės pagalba yra suderinama su vidaus rinka. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką įrodymų, kad priemonė yra suderinama, našta tenka valstybei narėi⁽⁶³⁾.

⁽⁶¹⁾ Žr. 54 išnašą.

⁽⁶²⁾ Kol nepriimtas Komisijos sprendimas, Austrija taikė išimties mechanizmą kaip *de minimis* pagalbą.

⁽⁶³⁾ Byla C-364/90 *Italija prieš Komisiją* (1993), Rink. p. I-2097, 20 punktas; sujungtos bylos T-132/96 ir T-143/96 *Freistaat Sachsen ir kitos šalys prieš Komisiją* (1999), Rink. p. II-3663, 140 punktas; byla C-372/97 *Italija prieš Komisiją* (2004), Rink. p. I-3679, 81 punktas.

(116) Tais atvejais, kai pagalba patenka į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies taikymo sritį, Komisija turi plačią veiksmų laisvę⁽⁶⁴⁾. Naudodamasi savo veiksmų laisve, ji parengė gaires ir pranešimus, kuriuose išdėstė paskelbimo, kad pagalba yra suderinama su vidaus rinka pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalį, kriterijus. Teisingumo Teismas nuosekliai laikėsi nuomonės, kad Komisija privalo laikytis gairių ir pranešimų, kuriuos yra paskelbusi valstybės pagalbos priežiūros srityje, jeigu jie neprieštarauja Sutarčiai ir jei juos valstybės narės pripažįsta⁽⁶⁵⁾.

(117) Todėl pirmiausia reikia apsvarstyti, ar pagalba, apie kurią pranešta, patenka į kurių nors vieno ar kelių gairių arba pranešimų taikymo sritį ir ar gali būti paskelbta suderinama su vidaus rinka, nes atitinka juose nustatytus suderinamumo kriterijus.

(118) Austrija tvirtina, kad priemonė, apie kurią pranešta, patenka į Pagalbos aplinkos apsaugai gairių⁽⁶⁶⁾ taikymo sritį arba kad Pagalbos aplinkos apsaugai gairės yra taikytinos pagal analogiją. Taip pat ji tvirtina, kad pagalba patenka į Bendrojo bendrosios išimties reglamento⁽⁶⁷⁾ taikymo sritį.

(119) Tačiau atvejais, kai veiklos pagalba gali būti teikiama, yra aiškiai apibrėžti. Visų pirma, veiklos pagalba mažinant mokesčius gali būti teikiama esant specialioms sąlygoms pagal Pagalbos aplinkos apsaugai gairių⁽⁶⁸⁾ 4 skyrių arba pagal Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnį⁽⁶⁹⁾. Tam tikromis sąlygomis pagalba taip pat gali būti vertinama tiesiogiai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

5.3.1. Pagalbos aplinkos apsaugai gairės

(120) Pagalbos aplinkos apsaugai gairėse paaiškinta jų taikymo sritis⁽⁷⁰⁾:

⁽⁶⁴⁾ Byla 142/87 *Belgija prieš Komisiją* (1990), Rink. p. I-959, 56 punktas; byla C-39/94 *Syndicat français de l'Express international (SFEI) ir kitos šalys prieš La Poste ir kitas šalis* (1996), Rink. p. I-3547, 36 punktas.

⁽⁶⁵⁾ Byla C-313/90 *Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (CIRFS) ir kitos šalys prieš Komisiją* (1993), Rink. p. I-1125, 36 punktas; byla C-311/94 *Ijssel-Vliet Combinatie BV prieš Minister van Economische Zaken* (1996), Rink. p. I-5023, 43 punktas; byla C-351/98 *Ispanija prieš Komisiją* (2002), Rink. p. I-8031, 53 punktas.

⁽⁶⁶⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽⁶⁷⁾ Reglamentas (EB) Nr. 800/2008.

⁽⁶⁸⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽⁶⁹⁾ Reglamentas (EB) Nr. 800/2008.

⁽⁷⁰⁾ Žr. 3 išnašą.

- „(58) Šios gairės taikomos valstybės pagalbai aplinkos apsaugai. Jos taikomos laikantis kitų Bendrijos politikos valstybės pagalbos srityje principų, kitų Europos bendrijos steigimo sutarties ir Europos Sąjungos sutarties nuostatų bei vadovaujantis šiomis sutartimis priimtais teisės aktais.
- (59) Šios gairės taikomos pagalbai, skirtai aplinkos apsaugai visuose sektoriuose, kuriuos reglamentuoja EB sutartis. Jos taip pat taikomos sektoriams, kuriuose galioja specialios Bendrijos valstybės pagalbos taisyklės (plieno apdirbimo, laivų statybos, variklinių transporto priemonių, sintetinio pluošto, transporto, anglies, žemės ūkio ir žuvininkystės), jeigu konkrečiose taisyklėse nenustatyta kitaip.“
- (121) Gairių 70 punkto 1 dalyje „aplinkos apsauga“ apibrėžiama kaip „bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kompensuoti žalą arba užkirsti kelią žalai, kuri gali būti padaryta paties pagalbos gavėjo veiksmais fizinei aplinkai ar gamtiniams ištekliams, sumažinti tokios žalos riziką arba skatinti veiksmingesnį gamtinių išteklių naudojimą, įskaitant energijos taupymo priemones ir atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą“. 151 punkte nurodyta, kad tam, kad priemonė patektų į Gairių taikymo sritį, pakanka, kad ja netiesiogiai būtų gerinamas aplinkos apsaugos lygis.
- (122) Austrija mano, kad išimties mechanizmas netiesiogiai padeda užtikrinti aplinkos apsaugą dėl dviejų priežasčių: tai būtina sąlyga, siekiant užtikrinti politinę paramą atsisakymo kainos kėlimui, kuris yra reikalingas norint toliau finansuoti elektros energijos gamybos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių didinimą; jis didina elektros energijos naudojimo kainas, taip skatindama energiją naudoti efektyviau.
- (123) Dėl pirmo argumento Komisija pažymi, kad tarp atsisakymo kainos ir elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybos lygio ryšys nebūtinai yra. Pagal 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančią bei vėliau panaikinančią Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB ⁽⁷¹⁾, Austrija privalo didinti elektros energijos iš atsinaujinančiųjų išteklių gamybą. Tačiau ji gali pati nuspręsti, kaip tai finansuoti. Pavyzdžiui, ji gali naudoti mokesčines pajamas. Taigi išimties mechanizmas nėra būtinas norint padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybą.
- (124) Dėl antro argumento Komisija pažymi, kad išimties mechanizmas veikia kaip aukščiausia mokesčio riba. Todėl vidutinė elektros energijos kaina, kurią moka
- daug energijos naudojančios verslo įmonės, mažėja už kiekvieną jų suvartotą kilovatvalandę, kuri viršija žemiausią ribą. Išimties mechanizmu energijos vartojimo efektyvumas ne skatinamas, o faktiškai mažinamas.
- (125) Komisija daro išvadą, kad išimties mechanizmas nepatenka į Pagalbos aplinkos apsaugai gairių taikymo sritį.
- (126) Bet net jei priemonė patektų - nors nepatenka - į Gairių taikymo sritį, Komisija pažymi, kad tuo remdamasi negalėtų paskelbti, kad ji yra suderinama, nes dėl toliau nurodytų priežasčių neatitinka Gairių 4 skyriuje išdėstytų kriterijų.
- (127) Suderinamumui įvertinti Gairių 4 skyriuje aplinkos apsaugos mokesčiai skirstomi į suderintus ir nesuderintus. Parafiskalinė rinkliava, kurią sudaro atsisakymo kaina, nėra aplinkos apsaugos mokesčis, kurį reikia suderinti Sąjungos lygmeniu. Atsinaujinančiųjų energijos išteklių direktyvoje nustatyti tikslai atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje, kurių privaloma siekti, bet tai, kaip juos pasiekti, valstybėms narėms paliekama nuspręsti pačioms.
- (128) Todėl išimties mechanizmą reikėtų vertinti remiantis Gairių 4 skyriuje pateiktomis nesuderintų aplinkos apsaugos mokesčių taisyklėmis ⁽⁷²⁾.
- (129) Pagal šias nuostatas valstybė narė turi pateikti informaciją apie atitinkamus sektorius arba tų kategorijų naudos gavėjus, kurie atleidžiami nuo mokesčių arba kuriems mokesčiai mažinami, apie pagrindinių naudos gavėjų padėtį kiekviename sektoriuje ir apie tai, kaip apmokestinimas prisideda prie aplinkos apsaugos. Sektoriai, kuriems taikoma išimtis, turėtų būti tinkamai apibūdinti, pateiktas kiekvieno sektoriaus pagrindinių naudos gavėjų sąrašas (ypač atsižvelgiant į apyvartą, rinkos dalį ir mokesčių bazės dydį) ⁽⁷³⁾. Remdamasi šia informacija, Komisija turi įvertinti, ar aplinkos apsaugos mokesčių mažinimas arba atleidimas nuo jų yra būtinas ir proporcingas. Dėl būtinumo - naudos gavėjų pasirinkimas turi būti pagrįstas objektyviais ir skaidriais kriterijais, nesumažintas aplinkos apsaugos mokesčis turi labai didinti gamybos išlaidas ir jų turi būti negalima perkelti vartotojams, stipriai nesumažinus pardavimo masto ⁽⁷⁴⁾. Dėl proporcingumo - valstybė narė turi įrodyti, kad kiekvienas naudos gavėjas moka dalį nacionalinio mokesčio,

⁽⁷¹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

⁽⁷²⁾ Kaip jau paaiškinta, Komisija mano, kad tiekimo tarifas tikrai nėra suderintas aplinkos apsaugos mokesčis.

⁽⁷³⁾ Gairių 156 punktas.

⁽⁷⁴⁾ Gairių 158 punktas.

kuris iš esmės atitinka jo veiklos rezultatus aplinkos apsaugos požiūriu, arba bent 20 % nacionalinio mokesčio, nebent mažesnis lygis būtų pateisinamas atsižvelgiant į ribotą konkurencijos iškraipymą, ir jei sumažinimas arba atleidimas nuo mokesčio suteikiamas su sąlyga, kad sudaromi susitarimai, kuriais siekiama aplinkos apsaugos tikslų ⁽⁷⁵⁾.

- (130) Nors Komisija pakartotinai prašė Austrijos, tačiau Austrija šios informacijos nepateikė ⁽⁷⁶⁾. Todėl Komisija negalėjo įvertinti, ar pagalba yra būtina ir proporcinga ir ar gali prisidėti prie aplinkos apsaugos.

5.3.2. Analogija su Gairių 4 skyriumi

- (131) Atsižvelgdama į tai, kad išimties mechanizmas, apie kurį pranešta, net ir netiesiogiai neprisideda prie aplinkos apsaugos, Komisija svarstė, ar jį galima patvirtinti pagal analogiją su Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriumi.

- (132) Austrija teigia, kad išimties mechanizmą galima vertinti pagal analogiją su suderintų energijos mokesčių mažinimo taisyklėmis, išdėstytomis Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 152-153 punktuose. Gairių 4 skyriuje numatyti du aplinkos apsaugos mažinimo vertinimo būdai - išvada pagal kiekvieną jų gali būti kitokia. Pirma, jame nustatytos pagal Energijos mokesčių direktyvą suderintų energijos mokesčių mažinimo, kuris gali būti skelbiamas suderinamu su vidaus rinka be tolesnės analizės, jeigu bus laikomasi Energijos mokesčių direktyvoje nustatyto minimalaus mokesčių lygio, taisyklės. Antra, jame nustatytos specialios nesuderintų energijos mokesčių mažinimo taisyklės, kai mokesčiai yra mažesni už Energijos mokesčių direktyvoje nustatytą minimalų mokesčių lygį. Bet kuriuo atveju valstybė narė, be kitų dalykų, turi pateikti išsamią informaciją apie priemonės būtinumą ir proporcingumą. Austrija tvirtina, kad Komisija galėtų patvirtinti parafiskalinių rinkliavų išimties mechanizmą remdamasi tuo, kad naudos gavėjai moka mokesčių, ne mažesnių už minimalų Austrijos energijos mokesčių lygį.

- (133) Komisija pažymi, kad jos pačios sprendimuose arba Europos Teisingumo Teismo sprendimuose nėra buvę atvejų, kad suderintų energijos mokesčių vertinimo taisy-

klės pagal Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyrių būtų taikomos parafiskaliniams rinkliavoms pagal analogiją.

- (134) Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teisės norma gali būti taikoma pagal analogiją, jeigu įvykdomos toliau nurodytos dvi sąlygos. Pirma, atitinkamam atvejui taikomos taisyklės turi būti labai panašios į taisyklės, kurias siekiama taikyti pagal analogiją. Antra, atitinkamam atvejui taikomose taisyklėse turi būti spraga, kuri yra nesuderinama su bendroju ES teisės principu ir kurią galima užpildyti pagal analogiją ⁽⁷⁷⁾. Atsižvelgdama į šias sąlygas, Komisija pažymi, kad analogiją pagal ES teisę galima taikyti tik išimtinėmis aplinkybėmis.

Taisyklių panašumas

- (135) Pirma, atitinkamam atvejui taikomos taisyklės turi būti labai panašios į taisyklės, kurias siekiama taikyti pagal analogiją. Kadangi Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriuje nagrinėjamas aplinkos mokesčių mažinimas arba atleidimas nuo jų, taisyklės, reglamentuojančios rinkliavas, apie kurias pranešta, pagal Ekologiškos elektros energijos įstatymą turėtų būti panašios į tas, kurios taikomos aplinkos apsaugos mokesčiams.

Tačiau Komisija daro išvadą, kad teisinė pozicija dėl aplinkos apsaugos mokesčių pagal ES teisę nėra panaši į teisinę poziciją dėl parafiskalinių rinkliavų pagal ES teisę. Nors ES teisės aktuose nėra konkrečių parafiskalinių rinkliavų taisyklių, konkrečių energijos mokesčių taisyklių esama. Visų pirma, tai Energijos mokesčių direktyvoje nustatyti minimalūs mokesčių lygiai ir šių minimalių lygių išimtys, taikomos Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriuje ir Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnyje nustatytais sąlygomis. Taisyklių dėl atleidimo nuo parafiskalinių rinkliavų arba jų mažinimo, taip pat taisyklių dėl minimalaus jų lygio nėra.

- (136) Komisija daro išvadą, kad pagal Austrijos schemą nustatytų parafiskalinių rinkliavų nereglamentuoja taisyklės, kurios yra panašios į aplinkos apsaugos mokesčiams pagal ES teisę taikomas taisyklės.

Su ES teise nesuderinama spraga

- (137) Antra, atitinkamam atvejui taikomose taisyklėse turi būti spraga, kuri yra nesuderinama su bendroju ES teisės principu ir kurią galima užpildyti pagal analogiją.

⁽⁷⁵⁾ Gairių 159 punktas.

⁽⁷⁶⁾ Austrija neatsakė į šiame punkte išdėstytus klausimus, kuriuos Komisija pateikė 2010 m. birželio 21 d. ir liepos 19 d.

⁽⁷⁷⁾ Byla 165/84 *Krohn prieš Bundesanstalt für Landwirtschaftliche Marktordnung* (1985), Rink. p. 3997, 14 punktas; byla 6/78 *Union française de Céréales prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas* (1978), Rink. p. 1675.

(138) Tačiau priemonės, kurios nepatenka į Pagalbos aplinkos apsaugai gairių taikymo sritį, vis tiek gali būti vertinamos pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Taigi Komisija Gairėse nenustatė jokios spragos, kuria būtų galima remtis kaip pagrindu pagal analogiją vertinti priemones, apie kurias pranešta. Tokia pati išvada daroma nepaisant to, ar analogija darytina su suderintais, ar su nesuderintais mokesčiais.

(139) Ir taisyklių dėl atleidimo nuo parafiskalinių rinkliavų jokiū būdu negali pagal analogiją atstoti taisyklės, kuriomis reglamentuojamas energijos mokesčių mažinimas pagal ES teisę. Jeigu taisyklės, kuriomis reglamentuojamas suderintų energijos mokesčių mažinimas, būtų pagal analogiją taikomos nesuderintoms parafiskalinėms rinkliavoms, įmonės galėtų laikytis Energijos mokesčių direktyvoje nustatyto minimalaus mokesčių lygio mokėdamos tokias parafiskalines rinkliavas. Todėl toks požiūris neatitinka Energijos mokesčių direktyvos esmės. Komisija mano, kad Energijos mokesčių direktyvoje minimalūs tarifai nustatyti tik siekiant, kad jie būtų taikomi pagal suderintą energijos mokesčių sistemą. Jeigu jie būtų naudojami ne pagal suderintą sistemą kaip atskaitos taškas, jiems būtų suteikta prasmė, kurios suteikti neketinta. Akivaizdu, kad minimalūs tarifai buvo nustatyti ne tam, kad būtų apibrėžta bendra našta, kurią daug energijos naudojančios įmonės privalo prisiimti įgyvendinant aplinkos apsaugos reguliavimo priemones, visų pirma priemones, kurias sukuria tiekimo tarifų finansavimo mechanizmai. Laikantis tokio požiūrio taip pat būtų neatsižvelgta į tai, kad valstybės pagalbos politikoje galioja švelnus požiūris į mokesčių išimtis, viršijančias suderintą minimalų lygį, nes vienodos veiklos sąlygos užtikrinamos bent tam tikra prasme, laikantis minimalių visose valstybėse narėse galiojančių tarifų. Šis argumentas netaikomas naštai, kuri sukurama, kai tiekimo tarifai yra nesuderinti ir kai bet kuris nukrypimas nuo standartinio mokesčio gali iškraipyti konkurenciją.

(140) Vadinas tai, kad nėra parafiskalinių rinkliavų mažinimo taisyklių, nėra spraga, kuri yra nesuderinama su bendruoju ES teisės principu ir kurią būtų galima užpildyti pagal analogiją su esamomis suderintų energijos mokesčių mažinimo taisyklėmis.

(141) Bet kuriuo atveju, jeigu tas taisyklės būtų galima taikyti pagal analogiją, išimties mechanizmo negalima būtų laikyti suderinamu dėl 129-133 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių.

I š v a d a

(142) Komisija daro išvadą, kad negali išvesti analogijos tarp išimties mechanizmo, apie kurį pranešta, ir suderintų

energijos mokesčių mažinimo vertinimo taisyklių pagal Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyrių ir kad dėl to negali patvirtinti išimties mechanizmo remdamasi tokia analogija.

5.3.3. Analogija su Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsniu

(143) Komisija taip pat svarstė, ar galėtų patvirtinti išimties mechanizmą remdamasi Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsniu.

(144) Austrija laikosi nuomonės, kad Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriaus ir Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnio formulavimo skirtumai suteikia tam tikrą galimybę tvirtinti priemonę pagal analogiją su Reglamento 25 straipsniu. Austrija nurodo, kad Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 152 punkte rašoma:

„Kad suderintų mokesčių, visų pirma suderintų remiantis Direktyva 2003/96/EB, mažinimas arba atleidimas nuo jų būtų patvirtintas pagal EB sutarties 87 straipsnį, jis turi būti suderinamas su tam tikrais taikomais Bendrijos teisės aktais ir atitikti juose nustatytas ribas bei sąlygas.“

(145) Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnyje rašoma:

„Pagalbos aplinkos apsaugos mokesčių lengvatų forma schemas, tenkinančios Direktyvos 2003/96/EB sąlygas, laikomos suderinamos su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir joms netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu laikomasi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų sąlygų“⁽⁷⁸⁾.

(146) Austrija daro išvadą, kad Reglamento 25 straipsnio taikymo sritis gali būti platesnė negu Gairių 125 punkto. Austrija tvirtina, kad Gairių 152 punktą galima taikyti tik pagal Energijos mokesčių direktyvą suderintiems mokesčiams, o reglamento 25 straipsnyje reikalaujama tik kad išimties mechanizmas atitiktų Energijos mokesčių direktyvoje nustatytą minimalų mokesčių lygį, net jei tai nėra suderintas energijos mokeskis. Todėl reglamento 25

⁽⁷⁸⁾ Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnio 2 dalyje rašoma, kad „pagalbos gavėjai, kuriems taikomos mokesčių lengvatos, moka bent mažiausią Direktyvoje 2003/96/EB Bendrijos nustatytą mokestį“ (Energijos mokesčių direktyva). Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad „mokesčiai sumažinami ne ilgesniam kaip dešimties metų laikotarpiui. Pasibaigus šiam 10 metų laikotarpiui valstybės narės turėtų iš naujo vertinti tokių pagalbos priemonių tinkamumą.“

straipsnį galima taikyti nesuderintų aplinkos mokesčių mažinimui, kuris gali būti įvertintas kaip suderinamas, jeigu taikant bendrą apmokestinimo sistemą bus laikomasi minimalaus energijos mokesčių lygio. Austrija pripažįsta, kad pagal Ekologiškos elektros energijos įstatymą mokamos įmokos nėra mokestis⁽⁷⁹⁾, bet teigia, kad išimties mechanizmas, apie kurį pranešta, gali būti vertinamas ir tvirtinamas pagal analogiją su aplinkos apsaugos mokesčių nuostatomis, išdėstytais Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnyje.

(147) Tačiau, Komisijos nuomone, nėra galimybės taikyti analogiją su Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsniu. Pirma, atitinkamam atvejui taikomos taisyklės nėra panašios į taisykles, kurias siekiama taikyti pagal analogiją. Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnio tekste aiškiai nurodyta, kad straipsnis taikomas tik pagal Energijos mokesčių direktyvą suderintiems aplinkos apsaugos mokesčiams. Taigi mokesčio priskyrimas prie energijos mokesčių yra reglamento 25 straipsnio taikymo „sąlyga“. Ši aiškinimą patvirtina tai, kad, remiantis Bendrojo bendrosios išimties reglamento sistemos logika, jo taikymo sritis negali būti platesnė už Pagalbos aplinkos apsaugai gairių, į kurias jame daroma nuoroda, taikymo sritį. Todėl akivaizdu, kad reglamento 25 straipsnis taikomas tik pagal Energijos mokesčių direktyvą suderintiems aplinkos apsaugos mokesčiams. Kaip jau paaiškinta, pagal Ekologiškos elektros energijos įstatymą mokamos įmokos nėra aplinkos apsaugos mokesčiai, tad Energijos mokesčių direktyvos nuostatos joms netaikomos. Vadinasi, energijos mokesčius reglamentuojančios taisyklės nėra panašios į taisykles, kuriomis reglamentuojami Austrijos tiekimo tarifai. Antra, atitinkamam atvejui taikomose taisyklėse nėra spragos, kuri yra nesuderinama su bendruoju ES teisės principu ir kurią galima būtų užpildyti pagal analogiją. Mokesčio mažinimai ir panašios priemonės, kurioms netaikomas Bendrasis bendrosios išimties reglamentas, nėra savaime nesuderinamos su ES teise. Jų atveju paprasčiausiai reikia laikytis bendros prievolės apie juos pranešti pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnį. Tada jas galima įvertinti ir padaryti išvadą, ar jos yra suderinamos pagal Pagalbos aplinkos apsaugai gaires arba, jei Gairės netaikomos, tiesiogiai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Vadinasi, Austrijos pagalbos schemos vertinimui taikytinose taisyklėse nėra su ES teise nesuderinamos spragos.

(148) Komisija daro išvadą, kad negali išvesti analogijos tarp įmokų, mokamų pagal Ekologiškos elektros energijos įstatymą, ir suderintų energijos mokesčių, nurodytų Bendrojo bendrosios išimties reglamento 25 straipsnyje, ir kad dėl to negali patvirtinti išimties mechanizmo remdamasi tokia analogija.

⁽⁷⁹⁾ 2010 m. rugsėjo 9 d. Austrijos pateikta informacija, p. 19, atsakant į Komisijos 2001 m. liepos 19 d. prašymą pateikti informaciją.

5.3.4. Suderinamumas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą

(149) Komisija pažymi, kad Austrija neprašė, kad išimties mechanizmą būtų galima laikyti suderinamu tiesiogiai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Būtent valstybė narė turi nurodyti visus suderinamumo pagrindus⁽⁸⁰⁾ ir įrodyti, kad jų sąlygos įvykdytos ir tik dėl šios priežasties Austrija negali remtis šiuo suderinamumo pagrindu.

(150) Vis dėlto Komisija svarstė, ar galėtų išimties mechanizmą paskelbti esant suderinamą remdamasi šiuo teisiniu pagrindu.

(151) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punkte nurodyta, kad „pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“, gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Remdamasi teismų praktika Komisija gali paskelbti valstybės pagalbą esant suderinamą su vidaus rinka, jeigu pagalba padeda siekti bendro intereso tikslo⁽⁸¹⁾, yra reikalinga šiam tikslui pasiekti⁽⁸²⁾ ir netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

(152) Taigi nusistovėjusi tokia Komisijos praktika, kad priemonės gali būti tiesiogiai skelbiamos esančios suderinamomis pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą, jeigu yra būtinos ir proporcingos ir jeigu teigiamas poveikis bendram tikslui nusveria neigiamą poveikį konkurencijai ir prekybai⁽⁸³⁾. Komisija mano, kad šiuo atžvilgiu tikslinga iškelti šiuos klausimus:

1) Ar valstybės pagalbos priemone siekiama aiškiai apibrėžto bendro intereso tikslo?

⁽⁸⁰⁾ Žr. 63 išnašą.

⁽⁸¹⁾ Byla T-162/06 *Kronoply prieš Komisiją* (2009), Rink. p. II-1, visų pirma 65, 66, 74 ir 75 punktai.

⁽⁸²⁾ Byla T-187/99 *Agrana Zucker und Stärke prieš Komisiją* (2001), Rink. p. II-1587, 74 punktas; byla T-126/99 *Graphischer Maschinenbau prieš Komisiją* (2002), Rink. p. II-2427, 41–43 punktai; byla C-390/06 *Nuova Agricast* (2008), Rink. p. I-2577, 68–69 punktai.

⁽⁸³⁾ Bendrijos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir naujovių diegimui sistema, 1.3 punktas (OL C 323, 2006 12 30, p. 1), Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairės, 1.3 punktas (OL C 82, 2008 4 1, p. 1).

2) Ar pagalba aiškiai apibrėžta, kad siekiama bendro intereso tikslo? Visų pirma:

- a) Ar pagalbos priemonė yra tikslinga ir būtina, ar yra kitų, tinkamesnių priemonių?
- b) Ar daromas skatinamasis poveikis, kitaip tariant, ar pagalba keičia įmonių elgseną?
- c) Ar priemonė yra proporcinga, kitaip tariant, ar tą patį elgsenos pokytį būtų galima pasiekti mažesne pagalba?

3. Ar konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai yra apribotas taip, kad bendras rezultatas būtų teigiamas?

Bendro intereso tikslas

(153) Austrija teigia, kad pagrindinis priemonės tikslas yra aplinkos apsauga. Tačiau kaip paaiškinta pirmiau, 126 - 129 punktuose, išimties mechanizmas neprideda prie aplinkos apsaugos.

(154) Be to, bet kokio priemonės aplinkos apsaugos poveikio turi būti siekiama bendrai didinant tiekimo tarifus, kas, Austrijos nuomone, nebūtų įmanoma, jei nebūtų užtikrintas tolesnis daug energijos naudojančių verslo įmonių konkurencingumas taikant išimties mechanizmą, apie kurį pranešta. Austrijos valdžios institucijos pateiktoje informacijoje faktiškai pripažįsta, kad išimties mechanizmo tikslas yra gerinti Austrijos daug energijos naudojančių verslo įmonių konkurencingumą, palyginti su jų konkurentais kitose valstybėse narėse. Savo sprendimuose Komisija niekada nesutiko, kad tokia pagalba padeda siekti bendro intereso tikslo.

(155) Vienintelė šios praktikos išimtis nustatyta Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriuje. Bet net ir tada, kai Komisija sutinka su aplinkos apsaugos mokesčio mažinimu, ji reikalauja, kad būtų mokamas minimalaus lygio mokesčio. Tai reiškia, kad bendras įmonės, kuri naudojami mokesčio mažinimu, indėlis į mokesčines pajamas vis tiek didėja su kiekvienu taršos vienetu. Šiuo atveju padėtis yra kitokia. Įmokai nustatyta aukščiausia riba - 0,5 % grynosios gamybos vertės. Už jokių papildomus taršos vienetus parafiskalinė rinkliava nebemokama. Taigi, įmoka už taršos vienetą mažėja su kiekvienu papildomu vienetu. Todėl užuot skatinusi išteklių naudojimo efektyvumą, sistema skatina naudoti papildomus išteklius.

(156) Todėl Komisija mano, kad pagalba nepadedą siekti bendro intereso tikslo.

Tinkamos politikos priemonės

(157) Remiantis teismų praktika „veiklos pagalba, tai yra pagalba, kuria siekiama atleisti įmonę nuo išlaidų, kurias ji pati įprastomis sąlygomis turėtų apmokėti savo kasdienėje valdymo arba įprastoje veikloje, apmokėjimo, iš esmės nepatenka į 92 straipsnio 3 dalies [dabar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies] taikymo sritį“⁽⁸⁴⁾. Teismai nurodė, kad „remiantis atitinkama teismų praktika tokios pagalbos poveikis iš esmės iškreipia konkurenciją tuose sektoriuose, kuriuose ji teikiama, nors ji vien dėl savo pobūdžio negali pasiekti jokių minėtų išimčių tikslų“⁽⁸⁵⁾. Šiuo atveju Komisija daro išvadą, kad išimties mechanizmas yra veiklos pagalba, nes atleidžia naudos gavėjus nuo dalies elektros pirkimo išlaidų, kurias šie įprastomis sąlygomis turėtų apmokėti savo kasdienėje veikloje, apmokėjimo.

(158) NET jeigu konkurencingumo padidinimas būtų bendro intereso tikslas, Komisija mano, kad veiklos pagalba bet kuriuo atveju būtų netinkama politikos priemonė tam tikslui siekti.

(159) Dėl aplinkos apsaugos mokesčių Komisija sutiko su ribota šio principo išimtimi, bet turėdama omenyje konkretų tikslą. Aplinkos apsaugos mokesčių mažinimas tam tikriems sektoriams arba įmonių kategorijoms arba atleidimas nuo jų yra leidžiamas pagal Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyrių, jeigu taip sudaromos sąlygos toms įmonėms nustatyti didesnius mokesčius ir taip apskritai pagerinti vidinį išlaidų paskirstymą bei sukurti papildomą paskatą gerinti aplinkos apsaugą. Šiuo atžvilgiu Komisija laikėsi nuomonės, kad tokio pobūdžio pagalba galėtų būti reikalinga, kad būtų galima netiesiogiai pašalinti neigiamus išorės veiksnius sudarius sąlygas įvesti arba išlaikyti palyginti aukštą nacionalinių aplinkos apsaugos mokesčių lygį.

(160) Tačiau Komisija mano, kad ekologiškai elektros energijai remti skirtos įmokos, nuo kurių naudos gavėjus pagal schemą, apie kurią pranešta, ketinama atleisti, nėra aplinkos apsaugos mokesčiai pagal Gairių 70 punkto 14 papunktį ir 151 punktą. Mokesčiai yra mokami į bendrą valstybės biudžetą. Įmokos, nuo kurių naudos gavėjus pagal schemą, apie kurią pranešta, ketinama atleisti, nėra mokamos į bendrą valstybės biudžetą. Jos yra naudojamos tik finansuoti įmokomos OeMAG, kuri remia ekologiškos elektros energijos gamintojus per tiekimo tarifus. Taigi šios įmokos nėra aplinkos apsaugos mokesčiai.

⁽⁸⁴⁾ Byla C-459/93 *Siemens SA prieš Komisiją* (1995), Rink. p. I-1675, 48 punktas.

⁽⁸⁵⁾ Byla T-459/93 *Siemens SA prieš Komisiją* (1995), Rink. p. II-1675, 48 punktas. Taip pat žr. 2010 m. liepos 8 d. bylos T-396/08 *Freistaat Sachsen ir Land Sachsen-Anhalt prieš Komisiją*, dar nepaskelbta, 46-48 punktas; byla C-156/98 *Vokietija prieš Komisiją* (2000), Rink. p. I-6857, 30 punktas su tolesnėmis nuorodomis.

- (161) Komisija mano, kad bet kuri bendrosios taisyklės dėl veiklos pagalbos nesuderinamumo išimtis, numatyta Pagalbos aplinkos apsaugai gairėse, turėtų būti aiškinama griežtai. Todėl, kadangi Gairių 4 skyrius yra išimtis, jis turi būti taikomas tik aplinkos apsaugos mokesčiams.
- (162) Be to, kaip paaiškinta pirmiau, Gairių 4 skyriaus taikymas parafiskalinėms rinkliavoms prieštarautų tų taisyklių ir Energijos mokesčių direktyvos tikslams, susijusiems su suderintais energijos mokesčiais. Toks požiūris taip pat galėtų lemti, kad šios nuostatos būtų apskritai taikomos parafiskalinėms rinkliavoms aplinkos apsaugos srityje (pvz., parafiskalinėms rinkliavoms už atliekas ir pan.). Toks platus taikymas prieštarauja Gairių 4 skyriaus taikymo sričiai ir tikslams.
- (163) Taigi Komisija mano, kad veiklos pagalba, teikiama mažinant parafiskalines rinkliavas, nėra tinkama priemonė aplinkos apsaugai gerinti. Komisija dar niekada Pagalbos aplinkos apsaugai gairių 4 skyriaus netaikė kito pobūdžio mokesčiams ir parafiskalinėms rinkliavoms.
- (164) Komisija pažymi, kad aplinkos apsaugos mokestis, net jei taikomas sumažintas tarifas, yra tiesiogiai proporcingas taršos, kurią sukelia atitinkama įmonė, lygiui. Tačiau šiuo atveju nustatyta tam tikra aukščiausia įmokos riba. Bet koks vartojimas viršijant tą ribą nebeapmokestinamas. Šis išimties mechanizmas panaikina bet koki parafiskalinės rinkliavos skatinamąjį poveikį laikytis išteklius tausojančios elgsenos.
- (166) Pagal šias nuostatas valstybė narė turi pateikti informaciją apie atitinkamus sektorius arba tų kategorijų naudos gavėjus, kurie atleidžiami nuo mokesčių arba kuriems mokesčiai mažinami, apie pagrindinių naudos gavėjų padėtį kiekviename sektoriuje ir apie tai, kaip apmokestinimas prisideda prie aplinkos apsaugos. Sektoriai, kuriems taikoma išimtis, turėtų būti tinkamai apibūdinti, pateiktas kiekvieno sektoriaus pagrindinių naudos gavėjų sąrašas (ypač atsižvelgiant į apyvartą, rinkos dalį ir mokesčių bazės dydį) ⁽⁸⁷⁾. Remdamasi šia informacija, Komisija turi įvertinti, ar aplinkos apsaugos mokesčių mažinimas arba atleidimas nuo jų yra būtinas ir proporcingas. Dėl būtinumo - naudos gavėjų pasirinkimas turi būti pagrįstas objektyviais ir skaidriais kriterijais, nesumažintas aplinkos apsaugos mokestis turi labai didinti gamybos išlaidas ir jų turi būti negalima perkelti vartotojams, stipriai nesumažinus pardavimo masto ⁽⁸⁸⁾. Dėl proporcingumo - valstybė narė turi įrodyti, kad kiekvienas naudos gavėjas moka dalį nacionalinio mokesčio, kuris iš esmės atitinka jo veiklos rezultatus aplinkos apsaugos požiūriu, arba bent 20 % nacionalinio mokesčio, nebent mažesnis lygis būtų pateisinamas atsižvelgiant į ribotą konkurencijos iškraipymą, ir jei sumažinimas arba atleidimas nuo mokesčio suteikiamas su sąlyga, kad sudaromi susitarimai, kuriais siekiama aplinkos apsaugos tikslų ⁽⁸⁹⁾.
- (167) Nors Komisija pakartotinai prašė Austrijos, tačiau Austrija šios informacijos nepateikė ⁽⁹⁰⁾. Todėl Komisija negalėjo įvertinti, ar pagalba yra būtina ir proporcinga ir ar gali prisidėti prie aplinkos apsaugos.
- (168) Pagaliau Austrija taip pat neįrodė, kad išimties mechanizmas darytų kokį nors skatinamąjį poveikį.

Būtinumas, skatinamasis poveikis ir proporcingumas

- (165) Jeigu reikėtų pripažinti, kad veiklos pagalba mažinant parafiskalines rinkliavas yra tinkama politikos priemonė, būtų vertinama, ar atitinkama veiklos pagalba yra reikalinga ir proporcinga, taip pat kaip nesuderintų aplinkos apsaugos mokesčių mažinimas pagal Pagalbos aplinkos apsaugai gairių ⁽⁸⁶⁾ 4 skyrių, nes nesuderintų aplinkos apsaugos mokesčių vertinimas pagal 4 skyrių atspindi bendrus išsamios ekonominės analizės principus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

⁽⁸⁶⁾ Kaip jau paaiškinta, Komisija mano, kad tiekimo tarifas tikrai nėra suderintas aplinkos apsaugos mokestis.

Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai

- (169) Remiantis teismų praktika veiklos pagalba gali iškraipyti konkurenciją ir paveikti prekybą ⁽⁹¹⁾. Šiuo atveju iškraipomąjį poveikį sustiprina tai, kad tos įmonės, kurios gali naudotis išimties mechanizmu, jau gauna veiklos pagalbą sumažinto energijos mokesčio tarifo forma. Joms suteikus veiklos pagalbą dar viena forma, kuri, be kita ko, yra neterminuota, būtų iškraipoma konkurencija ir paveikta prekyba pažeidžiant bendrą interesą.

⁽⁸⁷⁾ Žr. 73 išnašą.

⁽⁸⁸⁾ Žr. 74 išnašą.

⁽⁸⁹⁾ Žr. 75 išnašą.

⁽⁹⁰⁾ Austrija neatsakė į šiame punkte išdėstytus klausimus, kuriuos Komisija pateikė 2010 m. birželio 21 d. ir liepos 19 d.

⁽⁹¹⁾ Byla C-459/93 *Siemens SA prieš Komisiją* (1995), Rink. p. I-1675, 48 punktas.

Išvada

- (170) Komisija daro išvadą, kad išimties mechanizmo negalima skelbti esant suderinamą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

5.4. Išvada

- (171) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija įvertino paramos ekologiškos elektros energijos gamintojams schemą ir daug energijos naudojančioms įmonėms skirtą išimties mechanizmą. 2009 m. liepos 22 d. sprendime pradėti procedūrą Komisija nurodė, kad paramos ekologiškos elektros energijos gamintojams schema yra valstybė pagalba, bet ji suderinama su vidaus rinka. Pagal sprendimą pradėtas oficialus išimties mechanizmo tyrimas, dabar Komisija daro išvadą, kad ta priemonė taip pat yra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį. Tačiau Komisija mano, kad išimties mechanizmas yra paprasta veiklos pagalba, kuriai negalima taikyti nei vienos išimties, pagal kurią Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo leidžiama netaikyti bendro draudimo teikti valstybės pagalbą.

Atsižvelgdama į visus Komisijai žinomus faktus Komisija daro išvadą, kad valstybės pagalba, kurią Austrija ketina teikti daug energijos naudojančioms įmonėms, turi būti laikoma nesuderinama su vidaus rinka,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės pagalba iš dalies atleidžiant nuo prievolės pirkti ekologišką elektros energiją, kurią Austrija ketina teikti daug energijos naudojančioms įmonėms, yra nesuderinama su vidaus rinka.

Todėl pagalba negali būti teikiama.

2 straipsnis

Austrija privalo per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą gavimo dienos pranešti Komisijai apie priemones, kurių imtasi šiam sprendimui įgyvendinti.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Austrijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2011 m. kovo 8 d.

Komisijos vardu

Joaquín ALMUNIA

Pirmininko pavaduotojas

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT